

PARLAMENTUL ROMÂNIEI - CAMERA DEPUTAȚILOR	
DEPARTAMENTUL LEGISLATIV	
DIRECȚIA PROCEDURĂ LEGISLATIVĂ, SINTEZE ȘI EVALUĂRI	
INTRARE	Nr. 462 / 01 / 18.02 2021
IEȘIRE	

REPUBLICĂRI

REGULAMENTUL Camerei Deputaților^{*)}

CAPITOLUL I

Organizarea Camerei Deputaților

SECȚIUNEA 1

Constituirea Camerei Deputaților

Art. 1. – Camera Deputaților nou-aleasă se întrunește în ziua și la ora stabilite prin actul de convocare emis de Președintele României, în conformitate cu prevederile Constituției României, republicată.

Art. 2. – (1) Până la alegerea Biroului permanent lucrările Camerei Deputaților sunt conduse de cel mai în vârstă deputat, în calitate de președinte de vârstă, asistat de cei mai tineri 4 deputați, în calitate de secretari.

(2) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor de către președintele de vârstă sau de către unul ori mai mulți secretari prevăzuți la alin. (1) atrage de drept înlocuirea acestora cu deputatul cel mai în vârstă sau, după caz, cu cei mai tineri deputați din rândul celor prezenți.

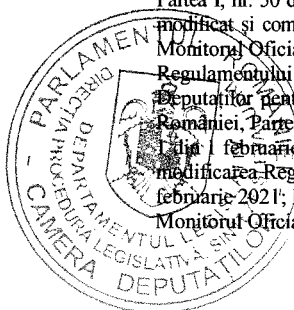
(3) În intervalul de timp prevăzut la alin. (1) nu pot avea loc dezbateri parlamentare, cu excepția celor care privesc validarea mandatelor de deputat.

Art. 3. – (1) Pentru validarea mandatelor, Camera Deputaților alege în prima sa ședință o comisie compusă din 30 de deputați, care să reflecte configurația politică a Camerei Deputaților, așa cum aceasta rezultă din constituirea grupurilor parlamentare.

(2) Comisia de validare funcționează pe întreaga durată a mandatului Camerei Deputaților.

^{*)} Republicat în temeiul art. II din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 17/2021 pentru modificarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 17 februarie 2021.

Regulamentul Camerei Deputaților a fost aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 25 februarie 1994 și a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 27 aprilie 2020 și ulterior a mai fost modificat și completat prin: Hotărârea Camerei Deputaților nr. 15/2020 privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 28 iulie 2020; Hotărârea Camerei Deputaților nr. 21/2020 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 3 septembrie 2020; Hotărârea Camerei Deputaților pentru completarea art. 60 din Regulamentul Camerei Deputaților nr. 73 din 22 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1280 din 22 decembrie 2020; Hotărârea Camerei Deputaților privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților nr. 1 din 1 februarie 2021 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 1 februarie 2021; Hotărârea Camerei Deputaților privind modificarea Regulamentului Camerei Deputaților nr. 15 din 15 februarie 2021 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 15 februarie 2021; Hotărârea Camerei Deputaților nr. 17 din 17 februarie 2021 pentru modificarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 17 februarie 2021.

Art. 4. – (1) Numărul deputaților care vor fi desemnați în Comisia de validare de către fiecare grup parlamentar se stabilește în funcție de proporția membrilor săi în numărul total al deputaților.

(2) Propunerile pentru stabilirea numărului de deputați care revine fiecărui grup parlamentar se fac, în condițiile art. 13, de către liderii acestor grupuri și se transmit secretarilor Camerei Deputaților.

(3) Președintele de vârstă prezintă Camerei aceste propuneri în ordinea descrescătoare a numărului membrilor grupurilor parlamentare, iar plenul Camerei Deputaților hotărăște asupra lor cu votul majorității deputaților prezenți.

(4) Propunerile pentru componența nominală a Comisiei de validare se fac de către grupurile parlamentare, în limita numărului de locuri aprobat.

(5) Componența Comisiei de validare este aprobată cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 5. – Comisia de validare își alege un președinte, un vicepreședinte și un secretar, care alcătuiesc biroul comisiei, și se organizează în 9 grupe de lucru, compuse din câte 3 membri, cu respectarea proporției prevăzute la art. 4 alin. (1).

Art. 6. – (1) Biroul Comisiei de validare repartizează grupelor de lucru dosarele referitoare la alegerea deputaților, primite de la Biroul Electoral Central, cu excepția celor privind membrii grupelor de lucru.

(2) Verificarea legalității alegerii deputaților care compun grupele de lucru se face de către biroul Comisiei de validare.

(3) Biroul Comisiei de validare și grupele de lucru sunt obligate să prezinte comisiei propunerile privind validarea sau invalidarea mandatelor de deputat, în scris, în termen de cel mult 3 zile de la constituirea comisiei. Aceste propuneri se adoptă cu votul majorității membrilor biroului sau al grupelor de lucru.

(4) După expirarea termenului de 3 zile, discutarea dosarelor nesoluționate se face în plenul Comisiei de validare.

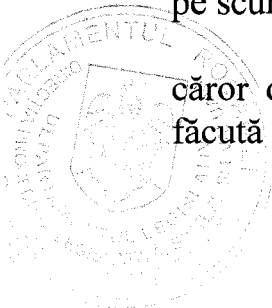
(5) Comisia de validare verifică și se pronunță în următoarele situații:

a) asupra contestațiilor conținute în dosarele primite de la Biroul Electoral Central, nesoluționate sau a căror soluționare s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la procedura de soluționare;

b) asupra îndeplinirii de către fiecare deputat a condițiilor de eligibilitate și a depunerii la dosar a tuturor documentelor cerute de legislația în vigoare pentru validarea mandatelor.

Art. 7. – (1) Comisia de validare, în cel mult 4 zile de la constituirea sa, întocmește un raport în care vor fi nominalizați deputații pentru care se propune validarea, invalidarea sau, după caz, amânarea validării mandatelor, cu motivarea pe scurt a propunerilor de invalidare sau de amânare.

(2) Comisia de validare propune validarea mandatelor deputaților ale căror dosare sunt complete și constată că alegerea respectivilor deputați a fost făcută în conformitate cu prevederile legale.

(3) Comisia de validare propune invalidarea alegerii unui deputat în cazul în care, din actele comunicate de birourile electorale competente, constată încălcarea prevederilor legale referitoare la respectarea condițiilor privind exercitarea dreptului de a fi ales și/sau în cazul în care constată că există o hotărâre judecătorească de condamnare, rămasă definitivă, pentru săvârșirea de către respectivul deputat a unei infracțiuni legate de derularea procesului electoral.

(4) Amânarea validării mandatului unui deputat se propune de către Comisia de validare plenului Camerei Deputaților, pentru o dată ulterioară, dacă nu s-au putut clarifica, în termenul prevăzut, toate aspectele legate de soluționarea unor contestații și dacă deputatul în cauză nu a depus toate documentele cerute de legislația în vigoare pentru validarea mandatului său. În termen de cel mult 10 zile de la clarificarea problemelor care au justificat amânarea, Comisia de validare va propune validarea sau invalidarea mandatului, după caz.

Art. 8. – Raportul este aprobat de către Comisia de validare cu votul majorității membrilor acesteia.

Art. 9. – (1) Camera Deputaților se întrunește în ședință, de drept, în a 5-a zi de la constituirea Comisiei de validare, pentru dezbateră raportului acesteia.

(2) Raportul Comisiei de validare se prezintă de către președintele acesteia plenului Camerei Deputaților.

Art. 10. – (1) În cazul deputaților pentru care nu există motive de invalidare potrivit art. 7 alin. (3), se întocmește, pe circumscripții electorale, o listă cu numele și prenumele acestora, asupra căreia Camera Deputaților se pronunță printr-un singur vot. În cazul deputaților pentru care a fost propusă invalidarea mandatului, Camera Deputaților dezbate și se pronunță prin vot pentru fiecare caz în parte.

(2) Validarea sau invalidarea mandatelor de deputat se face cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 11. – (1) Camera Deputaților este legal constituită după validarea a două treimi din mandatele de deputați și după depunerea jurământului de către aceștia.

(2) Deputații care refuză depunerea jurământului sunt considerați invalidați. Refuzul depunerii jurământului se constată de către președintele de ședință.

Art. 12. – (1) După întrunirea legală a Camerei Deputaților și validarea mandatului, fiecare deputat este obligat să depună declarația de avere și declarația de interese, potrivit legii.

(2) Deputații aleși ca urmare a organizării unor alegeri parțiale au obligația să depună declarația de avere și declarația de interese la începutul mandatului și după validare, potrivit legii.

(3) Deputații au obligația de a depune declarația de avere și declarația de interese la începutul și la încetarea mandatului, inclusiv dacă aceasta are loc înainte de termen.

(4) Declarația de avere și declarația de interese se completează personal, se datează, se semnează olograf și se depun la persoana desemnată în acest scop de secretarul general al Camerei Deputaților, care eliberează dovada de primire.

(5) Declarația de avere și declarația de interese se publică pe site-ul Camerei Deputaților, potrivit legii.

(6) Deputații au obligația de a actualiza anual declarația de avere și declarația de interese, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 2-a **Grupurile parlamentare**

Art. 13. – (1) Grupurile parlamentare sunt structuri ale Camerei Deputaților formate din cel puțin 10 deputați. Ele se pot constitui din deputați care au candidat în alegeri pe lista aceluiași partid politic, a aceleiași formațiuni politice, pe listele unei alianțe politice sau alianțe electorale și din deputați care au candidat ca independenți. Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care au obținut mandatul de deputat în conformitate cu art. 62 alin. (2) din Constituția României, republicată, pot constitui un singur grup parlamentar.

(2) Deputații unui partid politic sau ai unei formațiuni politice nu pot constitui decât un singur grup parlamentar.

(3) Deputații care au candidat pe listele unei alianțe politice sau alianțe electorale și fac parte din partide politice diferite pot constitui grupuri parlamentare proprii ale partidelor politice din care fac parte.

(4) Grupurile parlamentare ale unor partide politice care au fuzionat pe parcursul unei legislaturi constituie un singur grup parlamentar sub denumirea partidului nou-înființat prin fuziune, începând cu data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești privind constituirea noului partid.

(5) Deputații partidelor politice, formațiunilor politice, alianțelor politice sau ai alianțelor electorale, precum și deputații independenți care nu întrunesc numărul necesar pentru a forma un grup parlamentar se pot reuni în grupuri parlamentare mixte ori se pot afilia altor grupuri parlamentare constituite potrivit alin. (1).

(6) Deputații care părăsesc grupul parlamentar din care fac parte devin deputați neafiliați, dacă nu se afiliază unui alt grup parlamentar. Deputații rămași neafiliați nu-și pot constitui un grup parlamentar.

(7) În cazul constituirii de noi grupuri parlamentare, acestea sunt prezentate plenului de către liderii lor, la începutul sesiunii parlamentare.

Art. 14. – (1) Deputații care nu au devenit membri ai unor grupuri parlamentare constituite la prima întrunire a Camerei Deputaților, precum și deputații care nu s-au afiliat unor grupuri constituite în conformitate cu art. 13

alin. (1) după ce grupurile lor parlamentare s-au desființat, după ce și-au părăsit grupul parlamentar în care au fost membri sau după ce au fost excluși ori au demisionat din partid devin deputați neafiliați și au următoarele drepturi:

a) să intervină la dezbaterile generale, respectiv la dezbaterile motiunilor, printr-o singură intervenție realizată de un reprezentant comun;

b) să delege un reprezentant comun, în calitate de observator fără drept de vot la lucrările Comitetului liderilor grupurilor parlamentare;

c) să participe la delegațiile în străinătate ale grupurilor de prietenie, ale comisiilor permanente sau pe bază de invitații personale, cu acordul Biroului permanent.

(2) Deputaților prevăzuți la alin. (1) li se vor pune la dispoziție pentru folosință comună, de către secretarul general, pe baza deciziei Biroului permanent, o sală de ședință, logistica adecvată, un autoturism și personal tehnic compus dintr-un șofer și o secretară.

Art. 15. – (1) În prima sa ședință, fiecare grup parlamentar, după constituire, procedează la desemnarea conducerii proprii alcătuite din lider și, după caz, din unul sau mai mulți vicelideri și unul sau mai mulți secretari.

(2) Procedura prevăzută la alin. (1) se reia la începutul fiecărei sesiuni ordinare.

(3) Liderul grupului parlamentar are următoarele atribuții:

a) prezintă Camerei Deputaților denumirea grupului parlamentar, componența numerică, nominală și conducerea acestuia, precum și orice modificări care survin pe parcursul mandatului;

b) propune Camerei Deputaților reprezentanții grupului parlamentar în Comisia de validare;

c) reprezintă grupul parlamentar și negociază în numele acestuia;

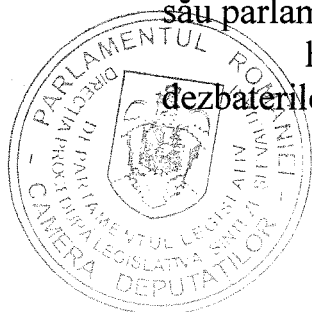
d) nominalizează reprezentanții grupului său parlamentar în comisiile permanente ale Camerei Deputaților, în comisiile speciale sau de anchetă ale acesteia ori în comisiile comune ale Camerei Deputaților și Senatului;

e) nominalizează reprezentanții grupului său parlamentar în instituțiile sau autoritățile publice aflate în subordinea Parlamentului României, în grupurile de prietenie interparlamentare, în structuri parlamentare internaționale la care România este parte;

f) face propuneri și prezintă candidații grupului său parlamentar pentru funcțiile de conducere și pentru reprezentanții acestuia în diverse structuri ale Camerei Deputaților, funcții care îi revin de drept, conform ponderii grupului său parlamentar în configurația politică a Camerei Deputaților și negocierilor între liderii de grup;

g) solicită revocarea din funcție sau înlocuirea reprezentanților grupului său parlamentar din structurile Camerei Deputaților;

h) participă la ședințele Biroului permanent al Camerei Deputaților și la dezbaterile acestuia fără a avea drept de vot;

i) poate cere plenului Camerei Deputaților: pauză pentru consultări, verificarea cvorumului, ținerea unor ședințe nepublice ale plenului, încheierea dezbaterilor în Camera Deputaților și modificarea programului de lucru;

j) informează membrii grupului său parlamentar asupra activităților Camerei Deputaților și ale structurilor acesteia;

k) nominalizează reprezentantul/reprezentanții grupului său parlamentar care participă la dezbateri;

l) prezintă amendamentele grupului său parlamentar la proiectele de lege și propunerile legislative aflate în dezbaterile comisiilor permanente ale Camerei Deputaților;

m) propune retrimiteră la comisie a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative, în condițiile prezentului regulament;

n) propune plenului Camerei Deputaților modalitatea de vot;

o) poate prezenta, în plenul Camerei Deputaților, punctul de vedere al grupului său parlamentar cu privire la cererea de reținere, arestare sau percheziție a unuia dintre membrii propriului grup ori cu privire la cererea de urmărire penală a unui ministru care are calitatea de deputat, membru al propriului grup;

p) își poate delega atribuțiile unuia dintre membrii conducerii grupului său parlamentar; în lipsa acestora se pot delega atribuțiile sale oricărui membru al grupului.

(4) Unul dintre viceliderii grupului parlamentar îl înlocuiește de drept pe lider în lipsa acestuia sau ori de câte ori este nevoie. În absența atât a liderului grupului parlamentar, cât și a viceliderilor și a secretarului acestuia, grupul parlamentar decide desemnarea unui înlocuitor pe durata absenței acestora.

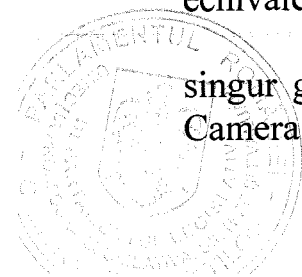
(5) Secretarul grupului parlamentar ține evidența prezenței deputaților grupului, asigură redactarea proceselor-verbale și îndeplinește orice alte atribuții ce sunt stabilite de grupul parlamentar căruia îi aparține.

Art. 16. – În prima ședință de constituire a Camerei Deputaților, grupurile parlamentare sunt prezentate în ordinea mărimii acestora, rezultată în urma alegerilor.

Art. 17. – (1) Grupurile parlamentare, în funcție de ponderea lor în Camera Deputaților, au la dispoziție personal angajat pentru munca de secretariat și de specialitate, logistica necesară în vederea desfășurării activității și autoturisme, potrivit hotărârii Biroului permanent.

(2) Numirea și schimbarea din funcție a personalului angajat se fac la propunerea liderului grupului parlamentar respectiv, în condițiile legii. În condițiile în care un angajat care lucrează pentru grupul parlamentar nu mai este agreat de către parlamentarii acelui grup sau dacă acel grup parlamentar se desființează, angajatul sau angajații acelui grup parlamentar vor fi transferați pe funcții echivalente, prin grija secretarului general al Camerei Deputaților.

(3) Dacă două sau mai multe grupuri parlamentare se reunesc într-un singur grup parlamentar ca urmare a fuziunii partidelor pe care le reprezintă în Camera Deputaților, începând cu data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești

referitoare la fuziune, personalul angajat pentru munca de secretariat și de specialitate, precum și logistica necesară în vederea desfășurării activității și autoturismele alocate grupurilor parlamentare ce s-au reunit vor fi repartizate noului grup parlamentar rezultat conform art. 13 alin. (4), cu respectarea normelor aprobate de către Biroul permanent, precum și a ponderii grupului parlamentar.

Art. 18. – Președintele Camerei Deputaților împreună cu liderii grupurilor parlamentare repartizează, la începutul primei sesiuni a legislaturii, locurile în sala de ședințe pentru fiecare grup parlamentar.

Art. 19. – (1) Formarea de grupuri parlamentare ale unor partide care nu au obținut mandate în urma alegerilor este interzisă.

(2) Partidele care au obținut mandate în urma alegerilor și au fuzionat pe parcursul unei legislaturi constituie un singur grup parlamentar.

Art. 20. – (1) Orice modificare intervenită în componența unui grup parlamentar se aduce la cunoștință președintelui Camerei Deputaților sub semnătura liderului grupului și, după caz, a deputatului care își schimbă apartenența la grupul parlamentar.

(2) Președintele Camerei Deputaților informează deputații, în prima ședință publică, asupra modificărilor intervenite în componența grupurilor parlamentare.

(3) Orice deputat are dreptul să aducă la cunoștința plenului Camerei Deputaților orice modificare privind apartenența sa la un grup parlamentar.

SECȚIUNEA a 3-a

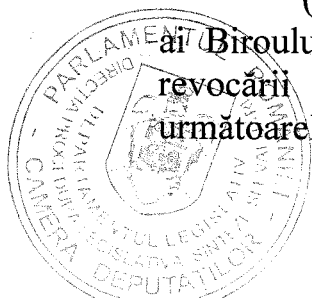
Alegerea președintelui Camerei Deputaților și a celorlalți membri ai Biroului permanent

Art. 21. – (1) După constituirea legală a Camerei Deputaților se aleg președintele Camerei Deputaților și apoi ceilalți membri ai Biroului permanent al acesteia.

(2) Președintele Camerei Deputaților face parte din Biroul permanent al Camerei Deputaților și este președintele acestuia. Din Biroul permanent al Camerei Deputaților mai fac parte 4 vicepreședinți, 4 secretari și 4 chestori.

(3) Repartizarea funcțiilor din Biroul permanent al Camerei Deputaților pe fiecare grup parlamentar se realizează în urma negocierilor dintre liderii grupurilor parlamentare, respectându-se configurația politică a Camerei Deputaților. Repartizarea acestor funcții se aprobă de către plenul Camerei Deputaților cu votul majorității deputaților prezenți.

(4) Calitatea de președinte al Camerei Deputaților și a celorlalți membri ai Biroului permanent încetează înainte de expirarea mandatului, ca urmare a revocării în condițiile prezentului regulament, sau încetează de drept, în următoarele situații:

- a) în caz de demisie, la data menționată în cererea de demisie;
- b) în caz de încetare a calității de deputat, la data prevăzută la art. 7 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- c) în caz de pierdere a calității de membru al grupului parlamentar căruia îi aparține funcția și care l-a propus pentru această funcție, la data precizată de deputat sau de liderul grupului respectiv, după caz;
- d) ~~în caz de pierdere a sprijinului politic, potrivit art. 32 alin. (3) din~~ Legea nr. 96/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data informării plenului Camerei Deputaților despre încetarea de drept a calității de membru al Biroului permanent.

Art. 22. – (1) Președintele Camerei Deputaților este ales pe durata mandatului Camerei, prin vot secret, cu buletine de vot pe care sunt înscrise, în ordine alfabetică, numele și prenumele tuturor candidaților propuși de grupurile parlamentare. Fiecare grup parlamentar poate face o singură propunere.

(2) Este declarat ales președinte al Camerei Deputaților candidatul care a întrunit votul majorității deputaților prezenți, cu condiția respectării cvorumului legal.

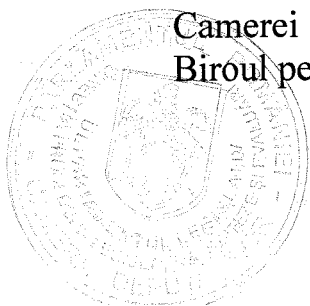
(3) Dacă niciun candidat nu a întrunit votul majorității deputaților prezenți, se organizează un nou tur de scrutin, la care participă cei doi candidați care au obținut numărul cel mai mare de voturi.

Art. 23. – Odată cu alegerea președintelui Camerei Deputaților, activitatea președintelui de vârstă ales conform art. 2 încetează de drept.

Art. 24. – (1) Alegerea vicepreședinților, a secretarilor și a chestorilor care compun Biroul permanent se face la propunerea grupurilor parlamentare, în conformitate cu ponderea acestora potrivit configurației politice a Camerei Deputaților și negocierii liderilor grupurilor parlamentare, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 21 alin. (3).

(2) Propunerile nominale pentru funcțiile prevăzute la alin. (1) se fac de către liderii grupurilor parlamentare, în limita numărului de locuri stabilit potrivit art. 21 alin. (3). Lista candidaților propuși pentru Biroul permanent se supune în întregime votului Camerei Deputaților și se aprobă cu votul majorității deputaților prezenți. Votul este secret și se exprimă prin bile.

Art. 25. – Vicepreședinții, secretarii și chestorii Camerei Deputaților sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni ordinare, la propunerea nominală prezentată plenului de grupurile parlamentare cărora le-au fost repartizate locurile respective, în conformitate cu prevederile art. 24. În situația modificării configurației politice a Camerei Deputaților, liderii grupurilor parlamentare vor renegocia funcțiile din Biroul permanent.

Art. 26. – Președintele Camerei Deputaților poate fi revocat înainte de expirarea mandatului, cu votul majorității deputaților prezenți, cu asigurarea cvorumului legal. Votul este secret și se exprimă prin bile. Propunerea de revocare se face în scris de către liderul grupului parlamentar care l-a propus și căruia îi aparține funcția de președinte al Camerei Deputaților.

Art. 27. – (1) Propunerea de revocare a președintelui Camerei Deputaților se depune la Biroul permanent, care verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 26, și introduce în proiectul ordinii de zi a următoarei ședințe a Camerei Deputaților propunerea de revocare. În cadrul dezbaterii asupra propunerii de revocare vor lua cuvântul liderul de grup care a cerut revocarea și, la cerere, câte un reprezentant al celorlalte grupuri parlamentare și președintele Camerei Deputaților.

(2) Președintele Camerei Deputaților căruia i s-a cerut revocarea nu poate conduce ședința Biroului permanent sau cea a plenului în care se discută revocarea sa. El va fi înlocuit prin votul Biroului permanent al Camerei Deputaților de unul dintre vicepreședinți.

(3) Dacă propunerea de revocare este aprobată de plenul Camerei Deputaților, se organizează alegerea unui nou președinte, în conformitate cu prevederile art. 22.

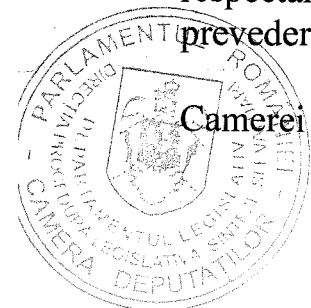
Art. 28. – (1) Revocarea din funcție a oricăruia dintre ceilalți membri ai Biroului permanent al Camerei Deputaților poate fi solicitată de grupul parlamentar care l-a propus și se aprobă cu votul majorității deputaților prezenți. Propunerea de revocare se face în scris de către liderul grupului parlamentar respectiv. Votul este secret și se exprimă prin bile.

(2) Propunerea de revocare se depune la Biroul permanent al Camerei Deputaților, care verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și introduce în proiectul ordinii de zi a următoarei ședințe de plen propunerea de revocare. Dezbaterea asupra propunerii de revocare se va realiza cu respectarea prevederilor art. 27 alin. (1).

(3) Membrii Biroului permanent al Camerei Deputaților cărora li s-a cerut revocarea nu pot conduce sau, după caz, nu pot participa la conducerea lucrărilor Biroului permanent sau a ședinței în plen a Camerei Deputaților în care se discută revocarea lor; ei vor fi înlocuiți, prin votul Biroului permanent, de unul dintre membrii Biroului permanent care îndeplinește condițiile regulamentare, dar pot fi prezenți în calitate de parte interesată.

(4) În cazul în care propunerea de revocare este aprobată de plenul Camerei Deputaților, se organizează alegerea unui nou membru al Biroului permanent, la propunerea grupului căruia îi aparține funcția respectivă, cu respectarea configurației politice a Camerei Deputaților, în conformitate cu prevederile art. 24.

(5) În cazurile prevăzute la art. 21 alin. (4), președintele de ședință al Camerei Deputaților ia act de situația de încetare de drept a calității de președinte

al Camerei Deputaților și de membru al Biroului permanent și supune votului plenului Camerei Deputaților adoptarea hotărârii de vacantare a funcției.

(6) Dacă un grup parlamentar din Camera Deputaților s-a desființat, funcțiile aferente aceluși grup parlamentar se redistribuie celorlalte grupuri parlamentare rămase, în mod proporțional.

(7) Dacă două sau mai multe grupuri parlamentare se reunesc într-un singur grup parlamentar ca urmare a fuziunii, rămasă definitivă prin hotărâre judecătorească, a partidelor pe care le reprezintă în Camera Deputaților, atunci funcțiile deținute de fiecare grup parlamentar anterior fuziunii vor fi repartizate noului grup parlamentar rezultat conform art. 13 alin. (4). La începutul fiecărei sesiuni parlamentare funcțiile alocate grupurilor parlamentare se renegociază în conformitate cu configurația politică a Camerei Deputaților.

Art. 29. – (1) Funcția de președinte al Camerei Deputaților, devenită vacantă în timpul legislaturii din alte motive decât revocarea, se ocupă în conformitate cu prevederile art. 22.

(2) Celelalte funcții din Biroul permanent al Camerei Deputaților devenite vacante în timpul sesiunii se ocupă la propunerea grupului parlamentar căruia i-au fost repartizate funcțiile respective, în condițiile prevăzute la art. 24.

Art. 30. – Odată cu alegerea Biroului permanent al Camerei Deputaților, la începutul legislaturii, activitatea secretarilor desemnați în condițiile art. 2 alin. (1) încetează.

Art. 31. – Hotărârile prevăzute la art. 1 – 30 se adoptă prin vot deschis, în afară de cazurile în care se prevede altfel.

SECȚIUNEA a 4-a

Biroul permanent al Camerei Deputaților și Comitetul liderilor grupurilor parlamentare

Art. 32. – (1) Biroul permanent al Camerei Deputaților are următoarele atribuții:

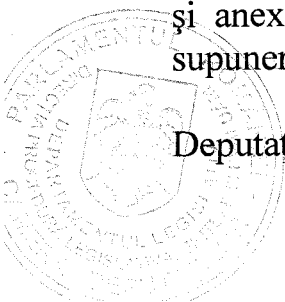
a) propune Camerei data începerii și data încheierii sesiunilor parlamentare;

b) solicită președintelui Camerei convocarea unei sesiuni extraordinare;

c) supune aprobării Camerei Deputaților regulamentul acesteia, precum și propunerile de modificare;

d) prezintă Camerei Deputaților spre aprobare proiectul de buget al acesteia și contul de încheiere a exercițiului bugetar. Proiectul de buget se distribuie atât în format electronic, cât și tipărit împreună cu nota de fundamentare și anexele acestuia, la casele deputaților, cu cel puțin 7 zile înainte de data supunerii spre aprobare plenului Camerei;

e) pregătește și asigură desfășurarea în bune condiții a lucrărilor Camerei Deputaților;

f) primește sub formă electronică și asigură difuzarea pe site-ul Camerei Deputaților a proiectelor de legi, propunerilor legislative, proiectelor de hotărâri ale Camerei Deputaților, amendamentelor primite de la Guvern și rapoartelor comisiilor parlamentare, în ordinea depunerii acestora la Secretariatul general al Camerei Deputaților;

g) hotărăște, în cazul inițiativelor legislative, reținerea lor spre dezbatere și adoptare ca primă Cameră sesizată sau trimiterea la Senat a celor pentru care Camera Deputaților este Cameră decizională;

h) difuzează la casetele deputaților programul de lucru, ordinea de zi, informarea cu privire la inițiativele legislative înregistrate la Biroul permanent al Camerei Deputaților, proiectele de hotărâri ale Camerei Deputaților, legile adoptate cu privire la care deputații pot sesiza Curtea Constituțională, precum și alte documente care nu sunt menționate la lit. f);

i) întocmește proiectul ordinii de zi a ședințelor Camerei Deputaților și al programului de lucru al acesteia, pe care le transmite Comitetului liderilor grupurilor parlamentare spre dezbatere și aprobare;

j) rezolvă orice sesizare privind situația de incompatibilitate, vacantare, blocaj, obstrucționare sau comportament abuziv din partea biroului comisiei sau a unui grup de deputați al unei comisii permanente, nerezolvată de comisia respectivă;

k) îndeplinește atribuțiile care îi revin în privința examinării parlamentare a proiectelor de acte legislative și a proiectelor de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene, precum și a altor documente din domeniul afacerilor europene, potrivit prezentului regulament;

l) organizează relațiile Camerei cu parlamentele altor state și cu organizațiile parlamentare pe baza consultării, în funcție de natura acțiunilor avute în vedere, a Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare, a grupurilor parlamentare, a Comisiei de politică externă și a altor comisii permanente, informând Camera Deputaților asupra măsurilor stabilite, inclusiv cu privire la componența nominală a delegațiilor;

m) supune spre aprobare Camerei Deputaților componența delegațiilor permanente la organizațiile parlamentare mondiale sau regionale, pe baza consultării grupurilor parlamentare și cu respectarea configurației politice a Camerei;

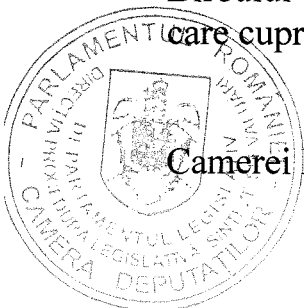
n) avizează și supune aprobării plenului Camerei Deputaților structura organizatorică și statul de funcții ale serviciilor Camerei Deputaților;

o) aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor Camerei Deputaților;

p) adoptă, cu respectarea prevederilor legale și regulamentare, decizii privind activitatea sa, activitatea deputaților și a personalului Camerei; deciziile Biroului permanent se publică pe site-ul Camerei Deputaților, cu excepția celor care cuprind informații clasificate;

r) conduce și controlează serviciile Camerei Deputaților;

s) aprobă regulamentul privind paza și accesul persoanelor în sediul Camerei Deputaților;

ș) propune Camerei Deputaților numirea secretarului general și a 3 secretari generali adjuncți;

t) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul regulament, alte dispoziții legale sau însărcinări date de Camera Deputaților.

(2) Nominalizarea pe funcții sau schimbarea din funcții a personalului angajat la Cancelaria Președintelui Camerei Deputaților și la cabinetele membrilor Biroului permanent al Camerei Deputaților se face la cererea sau cu acordul respectivului membru al Biroului permanent, după caz, în condițiile legii. Fiecare membru al Biroului permanent al Camerei Deputaților stabilește atribuțiile de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari încadrați la cabinetul său, verifică îndeplinirea acestor atribuții și încadrarea acestora în programul de lucru, acordă calificativele anuale, propune promovarea, acordarea salariului de merit și a altor drepturi în conformitate cu prevederile legale.

(3) Materialele înscrise pe ordinea de zi a Biroului permanent se aprobă sau se resping cu votul majorității celor prezenți.

(4) La lucrările Biroului permanent participă reprezentantul Guvernului pentru relația cu Parlamentul, liderii grupurilor parlamentare constituite în Cameră, iar la lucrările care vizează activitățile comisiilor participă președinții comisiilor permanente ale Camerei Deputaților.

(5) Lucrările Biroului permanent al Camerei Deputaților se desfășoară în prezența majorității membrilor săi.

(6) Dezbaterele din Biroul permanent se consemnează în stenograme și se publică pe site-ul Camerei Deputaților, cu excepția celor declarate confidențiale. Pe site se publică, de asemenea, ordinea de zi a ședințelor Biroului permanent al Camerei Deputaților și materiale aprobate sau respinse de către acesta, cu excepția celor care conțin informații clasificate. Publicarea pe site-ul Camerei Deputaților se face în cel mult 10 zile de la data ședinței.

(7) Deputații pot consulta stenogramele sau pot obține o copie de pe acestea, cu excepția celor declarate confidențiale de către Biroul permanent, care pot fi numai consultate.

Art. 33. – (1) Biroul permanent al Camerei Deputaților se convoacă la cererea președintelui Camerei sau la cererea a cel puțin 4 membri ai săi.

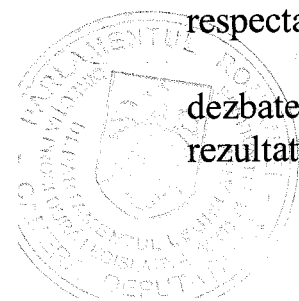
(2) Președintele Camerei Deputaților are obligația să convoace Biroul permanent cel puțin o dată pe săptămână, de regulă miercurea.

Art. 34. – Președintele Camerei Deputaților are următoarele atribuții:

a) convoacă deputații în sesiuni ordinare sau extraordinare, conform prevederilor prezentului regulament;

b) conduce lucrările plenului Camerei Deputaților, asistat obligatoriu de 2 secretari, și asigură menținerea ordinii în timpul dezbaterilor, precum și respectarea prevederilor prezentului regulament;

c) acordă cuvântul, moderează discuțiile, sintetizează problemele puse în dezbatere, stabilește ordinea votării, precizează semnificația votului și anunță rezultatul acestuia;

- d) conduce lucrările ședințelor Biroului permanent;
- e) sesizează Curtea Constituțională în condițiile prevăzute la art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituția României, republicată;
- f) asigură trimiterea de îndată la Senat, spre dezbateri, a proiectelor de legi adoptate sau respinse de Camera Deputaților ori, după caz, Președintelui României, spre promulgare, a legilor votate, în termenele legale;
- g) îndeplinește atribuțiile care îi revin în privința examinării parlamentare a proiectelor de acte legislative și a proiectelor de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene, precum și a altor documente din domeniul afacerilor europene, potrivit prezentului regulament;
- h) efectuează deplasări în țară ca reprezentant al Camerei Deputaților în relațiile cu autoritățile publice centrale și locale, cu alte persoane juridice române și cu cetățenii;
- i) reprezintă Camera Deputaților în relațiile externe pe toată durata mandatului său;
- j) prezintă rapoarte justificative, anual, în cadrul Biroului permanent al Camerei Deputaților asupra utilizării fondului președintelui;
- k) poate dispune secretarului general efectuarea de controale ale activității serviciilor Camerei Deputaților;
- l) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul regulament, precum și însărcinările date de plenul Camerei Deputaților.

Art. 35. – (1) Vicepreședinții îndeplinesc atribuțiile stabilite de Biroul permanent sau încredințate de președintele Camerei Deputaților.

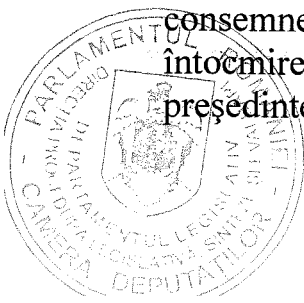
(2) Vicepreședinții conduc activitatea Biroului permanent și a plenului Camerei Deputaților, la solicitarea președintelui sau, în absența acestuia, prin decizie a președintelui Camerei Deputaților.

(3) În perioada în care președintele Camerei Deputaților asigură interimatul funcției de Președinte al României, atribuțiile președintelui Camerei Deputaților se exercită de unul dintre vicepreședinți, desemnat de președintele Camerei Deputaților.

(4) Fiecare vicepreședinte coordonează și activitatea unor comisii permanente stabilite de Biroul permanent, prin hotărâre a acestuia.

(5) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (4), vicepreședintele coordonator poate participa la lucrările comisiilor, fără drept de vot, prezentând informări Biroului permanent.

Art. 36. – Secretarii întocmesc lista înscrierilor la cuvânt, pe baza solicitărilor, în ordinea în care acestea au fost făcute; prezintă propunerile, amendamentele și orice alte comunicări adresate plenului Camerei Deputaților, efectuează apelul nominal, numără voturile exprimate prin ridicarea mâinii, consemnează rezultatul votului, țin evidența hotărârilor adoptate, veghează la întocmirea stenogramelor ședințelor plenului Camerei Deputaților, îl asistă pe președintele Camerei Deputaților în realizarea atribuțiilor ce îi revin și îndeplinesc

orice alte sarcini primite de la acesta sau de la Biroul permanent al Camerei Deputaților.

Art. 37. – (1) Chestorii verifică modul de gestionare a patrimoniului, funcționarea și calitatea serviciilor Camerei Deputaților și fac propuneri corespunzătoare Biroului permanent. Aceștia exercită controlul financiar asupra cheltuielilor efectuate, prezintă Biroului permanent proiectul de buget al Camerei Deputaților și contul de încheiere a exercițiului bugetar anual, asigură menținerea ordinii în sediul Camerei Deputaților și îndeplinesc alte atribuții, în conformitate cu dispozițiile președintelui acesteia sau ale Biroului permanent.

(2) În exercitarea atribuțiilor de control financiar-contabil chestorii sunt sprijiniți de un corp de control compus din 2 experți contabili și sunt subordonați numai plenului Camerei Deputaților.

(3) La sfârșitul fiecărei sesiuni parlamentare chestorii prezintă plenului Camerei Deputaților un raport cu privire la rezultatele controalelor efectuate.

Art. 38. – Comitetul liderilor grupurilor parlamentare este alcătuit din liderii grupurilor parlamentare constituite conform configurației politice a Camerei și are următoarele atribuții:

a) aprobă ordinea de zi a ședințelor Camerei Deputaților și programul de lucru al acesteia, precum și modificările sau completările aduse ordinii de zi ori programului de lucru;

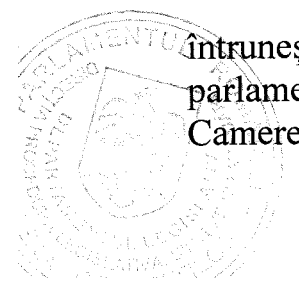
b) propune plenului Camerei Deputaților modul de organizare a dezbaterilor în plenul Camerei Deputaților prin alocarea pentru fiecare grup parlamentar, în funcție de ponderea sa în numărul total al deputaților, a timpului afectat pentru luările de cuvânt în ședința plenară a Camerei Deputaților; alocarea timpului afectat dezbaterilor este obligatorie la dezbaterile politice și facultativă la dezbaterile generale asupra unui proiect de lege sau asupra unei propuneri legislative;

c) poate include în ordinea de zi dezbaterile fără raport a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative la care termenul de depunere a raportului a fost depășit.

Art. 39. – (1) Comitetul liderilor grupurilor parlamentare hotărăște cu majoritatea rezultată din ponderea votului fiecărui membru prezent. Ponderea este dată de proporția grupului parlamentar reprezentat de lider în numărul total al deputaților, conform configurației politice a Camerei.

(2) La lucrările Comitetului liderilor grupurilor parlamentare din Camera Deputaților participă, fără drept de vot, președintele Camerei Deputaților și, dacă este cazul, reprezentantul Guvernului României sau președintele comisiei parlamentare care a depășit termenul de depunere a raportului.

(3) Comitetul liderilor grupurilor parlamentare din Camera Deputaților se întrunește săptămânal și ori de câte ori este nevoie, la cererea unui lider de grup parlamentar, a președintelui Camerei Deputaților sau a Biroului permanent al Camerei Deputaților.

(4) Comitetul liderilor grupurilor parlamentare se întrunește și lucrează în mod regulamentar în prezența a mai mult de jumătate din numărul liderilor grupurilor parlamentare, care reprezintă majoritatea deputaților. La ședința Comitetului liderilor grupurilor parlamentare poate participa președintele Camerei Deputaților, care, în acest caz, prezidează ședința. În absența președintelui Camerei, ședința va fi prezidată de liderul celui mai mare grup parlamentar.

SECȚIUNEA a 5-a **Comisiile Camerei Deputaților**

1. Dispoziții comune

Art. 40. – Comisiile Camerei Deputaților sunt organisme de lucru ale acesteia, înființate cu scopul de a îndeplini atribuțiile prevăzute de lege și de prezentul regulament. Comisiile Camerei Deputaților pregătesc documentele de lucru pentru lucrările în plen ale acesteia și exercită controlul parlamentar.

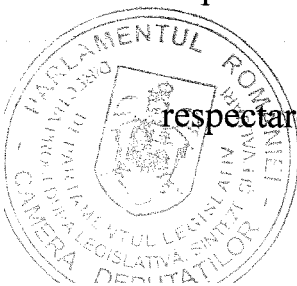
Art. 41. – (1) Camera Deputaților constituie comisii permanente și poate constitui comisii speciale sau comisii de anchetă. Comisiile speciale și comisiile de anchetă se constituie în conformitate cu prevederile art. 72 și 73.

(2) Camera Deputaților constituie, de asemenea, comisii de mediere sau alte comisii comune cu Senatul.

(3) Comisiile permanente ale Camerei Deputaților sunt formate dintr-un număr de 11 – 41 de deputați, cu excepția Comisiei pentru regulament, care se compune din câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar din Camera Deputaților. Numărul membrilor comisiilor permanente se stabilește, pentru fiecare caz în parte, de plenul Camerei Deputaților, la propunerea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare din Camera Deputaților. Obiectivele, numărul membrilor, componența nominală și conducerea comisiilor de anchetă sau speciale ale Camerei Deputaților se aprobă de plenul acesteia odată cu constituirea acestora.

(4) Un deputat face parte, în mod obligatoriu, dintr-o singură comisie permanentă, cu excepția membrilor Comisiei pentru regulament, Comisiei de validare, Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale, Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, Comisiei pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați, Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării, Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții, Comisiei pentru afaceri europene, Comisiei pentru constituționalitate, Comisiei pentru știință și tehnologie și ai Comisiei pentru tineret și sport, care pot face parte și din altă comisie permanentă. Pe durata mandatului, membrii Biroului permanent al Camerei Deputaților pot opta pentru una dintre comisiile permanente și pentru una dintre comisiile stabilite ca excepții în prezentul alineat. Deputații pot face parte și din comisii comune cu Senatul.

Art. 42. – (1) Alcătuirea comisiilor Camerei Deputaților se face cu respectarea configurației politice a acesteia.

(2) Pentru fiecare comisie numărul de locuri care revine fiecărui grup parlamentar sau deputaților independenți se aprobă prin hotărâre a Camerei Deputaților, la propunerea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare.

Art. 43. – Propunerile de membri ai comisiilor Camerei Deputaților se vor face de grupurile parlamentare, în limita locurilor aprobate de plenul Camerei Deputaților, potrivit prevederilor prezentului regulament, în termenul stabilit de Biroul permanent al Camerei Deputaților.

Art. 44. – (1) Numărul membrilor fiecărei comisii a Camerei Deputaților este stabilit, prin acordul liderilor grupurilor parlamentare, cu respectarea configurației politice a Camerei Deputaților.

(2) În cazul în care nu există dezacord asupra numărului membrilor în comisiile Camerei Deputaților potrivit alin. (1), plenul Camerei Deputaților va aproba, prin hotărâre, componența numerică și nominală a comisiilor acesteia cu votul deschis al majorității deputaților prezenți.

Art. 45. – Dacă grupurile parlamentare nu ajung la un acord asupra componenței uneia sau a mai multor comisii, Biroul permanent supune spre aprobare și Camera Deputaților hotărâște, cu votul majorității membrilor prezenți, asupra candidaturilor susținute de fiecare dintre grupurile parlamentare, respectându-se configurația politică a Camerei.

Art. 46. – (1) În prima lor ședință convocată de Biroul permanent al Camerei Deputaților, comisiile permanente își aleg birourile, compuse din câte un președinte, 3 – 4 vicepreședinți și 2 – 3 secretari, cu excepția Comisiei pentru regulament, al cărei birou este compus din președinte, un vicepreședinte și un secretar. Funcțiile din biroul Comisiei pentru regulament sunt ocupate în ordinea mărimii grupurilor parlamentare.

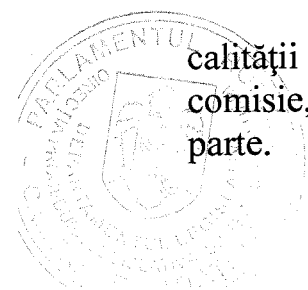
(2) Componența biroului comisiei se stabilește prin negocieri între liderii grupurilor parlamentare la începutul fiecărei sesiuni ordinare, în funcție de ponderea grupurilor parlamentare.

(3) Propunerile nominale pentru funcțiile prevăzute la alin. (1) se fac de către liderii grupurilor parlamentare, în cadrul numărului de locuri stabilit potrivit alin. (2).

(4) Lista candidaților pentru biroul comisiei se supune în întregime votului membrilor acesteia și se aprobă cu majoritatea voturilor deputaților prezenți.

(5) Revocarea unui membru din biroul comisiei se hotărâște cu votul majorității deputaților prezenți la lucrările comisiei, la solicitarea grupului parlamentar căruia îi aparține.

(6) Înlocuirea unui membru al comisiei se face în caz de pierdere a calității de deputat, de schimbare a apartenenței politice și de transferare la altă comisie, la solicitarea deputatului sau a grupului parlamentar din care acesta face parte.

(7) În situația în care o funcție din biroul comisiei devine vacantă în timpul sesiunii parlamentare, propunerea nominală pentru ocuparea acesteia se face de către grupul parlamentar căruia i-a revenit funcția, alegerea candidatului urmând procedura prevăzută la alin. (4).

(8) În toate situațiile prevăzute la alin. (6) și (7), grupul parlamentar căruia îi aparține sau i-a aparținut respectivul deputat are dreptul să nominalizeze un alt reprezentant al său pentru ocuparea respectivului loc.

~~(9) Dacă două sau mai multe grupuri parlamentare se reunesc într-un singur grup parlamentar ca urmare a fuziunii partidelor pe care le reprezintă în Camera Deputaților, deputații care sunt membri ai noului grup parlamentar înființat conform art. 13 alin. (4) își păstrează calitatea de membru în comisiile permanente.~~

(10) În cazul în care un grup parlamentar își reduce numărul de membri sau își încetează existența, plenul Camerei Deputaților poate hotărî asupra rămânerii în comisii a deputaților care au fost membri în respectivele grupuri, în limita locurilor disponibile rămase, dacă se respectă configurația politică a comisiilor.

(11) Modificările privind componența nominală a comisiilor permanente sunt supuse votului Camerei Deputaților și se aprobă cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 47. – Biroul fiecărei comisii a Camerei Deputaților are următoarele atribuții:

a) propune ordinea de zi a ședințelor, prezentând comisiei lista cuprinzând toate inițiativele legislative și celelalte probleme de competența acesteia;

b) întocmește proiectul regulamentului de organizare și funcționare al comisiei și îl supune dezbaterii membrilor acesteia pentru a fi transmis spre avizare Comisiei pentru regulament și pentru aprobare Biroului permanent al Camerei Deputaților;

c) propune sarcinile ce revin deputaților din comisie;

d) adoptă hotărâri în chestiuni care interesează bunul mers al activității comisiei;

e) constituie, cu aprobarea comisiei, dacă este necesar, subcomisii, desemnându-le misiunea, componența și conducerea;

f) invită să ia parte la lucrările comisiei reprezentanți ai societății civile, ai asociațiilor patronale, profesionale sau sindicale, ai administrației publice centrale ori locale și ai altor persoane juridice, precum și persoane fizice, care pot furniza expertize și informații necesare activității;

g) organizează activitățile necesare pentru examinarea parlamentară a proiectelor de acte legislative și a proiectelor de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene, potrivit prezentului regulament;

h) organizează, la propunerea membrilor comisiei, ședințe de consultări ori dezbateri publice cu reprezentanți ai societății civile, ai asociațiilor patronale și profesionale, ai sindicatelor, ai administrației publice centrale sau/și locale;

i) aprobă prezența persoanelor interesate să ia parte la lucrările comisiei în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (1) teza a II-a.

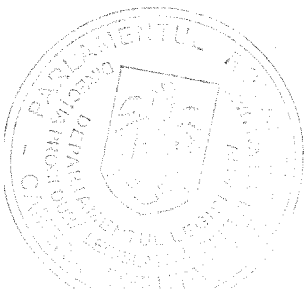
Art. 48. – Președintele comisiei are următoarele atribuții:

- a) conduce ședințele comisiei;
- b) poate propune ca la lucrările comisiei, în scopul realizării lor în bune condiții, să ia parte și alte persoane;
- c) convoacă biroul comisiei pentru a stabili modalitățile de îndeplinire a activităților reglementate la art. 47;
- d) asigură reprezentarea comisiei în raporturile cu Guvernul României, cu Biroul permanent al Camerei și cu celelalte comisii ale Camerei Deputaților și ale Senatului;
- e) stabilește atribuțiile funcționarilor publici parlamentari ai comisiei împreună cu compartimentul de specialitate din cadrul serviciilor Camerei Deputaților, verifică împreună cu secretarul comisiei calitatea lucrărilor executate de către aceștia, stabilește programul de lucru al personalului și verifică încadrarea în acest program, propune secretarului general al Camerei Deputaților sancționarea personalului comisiei, acordă calificative anuale privind activitatea acestora, propune promovarea lor, acordarea salariului de merit și acordarea altor drepturi în conformitate cu prevederile legale;
- f) îndeplinește alte atribuții cerute de desfășurarea în bune condiții a lucrărilor comisiei prevăzute în prezentul regulament, în Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, precum și în Regulamentul comisiei;
- g) solicită Biroului permanent al Camerei Deputaților, pentru activitatea comisiei și a membrilor acesteia, personal de secretariat și de specialitate, logistica necesară în vederea desfășurării activității comisiei, autoturisme, în mod similar cu liderul de grup.

Art. 49. – Vicepreședinții comisiilor îndeplinesc, pe rând, atribuțiile președintelui, în absența sau potrivit delegării date de către acesta.

Art. 50. – Secretarii comisiilor:

- a) țin evidența prezenței membrilor comisiei la ședințele acesteia;
- b) asigură redactarea tuturor actelor comisiei;
- c) numără voturile exprimate în ședințele comisiei;
- d) urmăresc întocmirea proceselor-verbale, realizarea stenogramelor sau înregistrarea ședințelor comisiei, după caz;
- e) urmăresc buna funcționare a dotărilor comisiei, precum și activitatea personalului;
- f) îndeplinesc orice alte activități necesare bunului mers al activității comisiei, ca urmare a dispozițiilor biroului sau ale președintelui acesteia.

Art. 51. – Înainte de aprobarea ordinii de zi președintele de ședință este obligat să supună votului toate propunerile de modificare sau de completare a ordinii de zi.

Art. 52. – (1) Convocarea ședințelor comisiei se face cu cel puțin 24 de ore înainte de către președintele acesteia sau, în lipsa lui, de un vicepreședinte care îl înlocuiește.

(2) Participarea deputaților la ședințele comisiilor este obligatorie.

(3) Pentru ca ședințele comisiei să se desfășoare în mod regulamentar este necesară prezența majorității membrilor.

(4) Hotărârile comisiilor Camerei Deputaților se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

(5) În caz de absență nejustificată de la lucrările comisiei, sunt aplicabile prevederile art. 242 alin. (8).

(6) Deputatul care absentează de la lucrările comisiei poate fi înlocuit de un alt deputat din același grup, pe baza împuternicirii semnate de liderul grupului parlamentar.

Art. 53. – (1) Ședințele comisiilor parlamentare pot avea loc în același timp cu cele ale plenului Camerei Deputaților, pe baza aprobării date de Biroul permanent, la solicitarea președintelui de comisie.

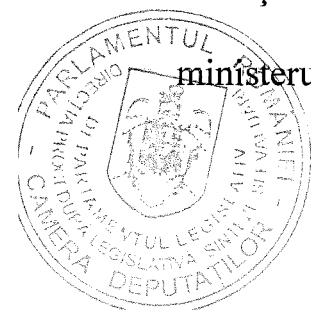
(2) Ședințele comisiilor parlamentare nu pot avea loc concomitent cu ședința plenului dedicată votului final, potrivit ordinii de zi. De asemenea, lucrările comisiei se suspendă de drept în cazul în care președintele de ședință al Camerei Deputaților solicită prezența deputaților la lucrările în plen.

(3) Activitatea comisiilor permanente ale Camerei Deputaților se desfășoară, de regulă, la sediul Parlamentului. În cazuri excepționale și cu aprobarea prealabilă a Biroului permanent, activitatea comisiilor se poate desfășura în afara sediului Parlamentului.

Art. 54. – Ședințele comisiilor Camerei Deputaților sunt publice, cu excepția cazurilor în care plenul acestora prevede altfel. Lucrările comisiilor Camerei Deputaților pot fi transmise pe rețeaua internă de televiziune a Camerei Deputaților și la posturile de radio și televiziune.

Art. 55. – (1) Miniștrii au acces la lucrările comisiilor. Dacă li se solicită participarea, prezența lor devine obligatorie. Guvernul trebuie înștiințat, prin președintele comisiei, cu cel puțin 24 de ore înainte, cu privire la data, ora și locul desfășurării ședințelor comisiilor.

(2) O dată pe sesiune miniștrii prezintă un raport de activitate și strategia ministerului în fața comisiei de resort a Camerei Deputaților.

(3) Proiectele de acte normative inițiate de Guvern care se află pe ordinea de zi a comisiilor sesizate în fond nu vor fi dezbătute decât în prezența secretarului de stat desemnat.

Art. 56. – (1) La ședințele comisiilor vor fi invitați să participe deputații și senatorii care au făcut propuneri, care stau la baza lucrărilor acestora, cum ar fi autori de propuneri legislative, de amendamente etc., precum și, la cererea președintelui comisiei, specialiști ai Consiliului Legislativ.

(2) Comisiile pot invita să participe la lucrări persoane interesate, reprezentanți ai unor organizații neguvernamentale și specialiști din partea unor autorități publice sau a altor instituții specializate. Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale și specialiștii invitați pot să își prezinte opiniile cu privire la problemele discutate în comisie sau pot înmâna președintelui comisiei documentații ce vizează tematica pusă în discuție.

(3) Numai deputații care sunt membri ai comisiei permanente sau înlocuitorii împuterniciți au drept de vot la lucrările comisiei.

(4) Comisia poate hotărî, la propunerea biroului comisiei, a președintelui sau a unui deputat, limitarea duratei luărilor de cuvânt. Deputații, senatorii și invitații sunt obligați să se refere exclusiv la chestiunea supusă dezbaterii. În caz contrar președintele poate retrage cuvântul. Nimeni nu poate lua cuvântul decât dacă îi este dat de președinte.

Art. 57. – (1) La începerea dezbaterii unui punct aflat pe ordinea de zi, comisia poate desemna, la propunerea președintelui sau a unui alt membru, unul ori mai mulți raportori dintre membrii săi.

(2) Raportorul sau președintele comisiei va susține în plenul Camerei Deputaților raportul aprobat de comisie.

Art. 58. – (1) Votul în comisie este, de regulă, deschis.

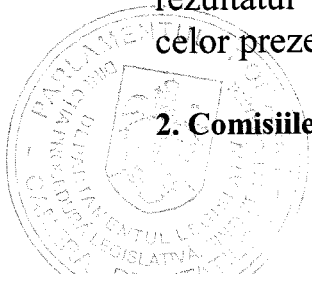
(2) În anumite situații, hotărâte prin vot de membrii acesteia, se poate recurge și la vot secret.

Art. 59. – (1) Cu privire la desfășurarea ședințelor comisiilor se încheie procese-verbale și se pot realiza stenograme sau înregistrări, care pot fi consultate de deputați.

(2) La sfârșitul fiecărei ședințe, prin grija biroului comisiei se redactează sinteza lucrărilor și un comunicat de presă.

(3) Sinteza lucrărilor fiecărei comisii se publică săptămânal în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a. Sinteza cuprinde problemele dezbătute, rezultatul votului asupra articolelor și proiectelor de legi, numele și prenumele celor prezenți și ale celor absenți.

2. Comisiile permanente ale Camerei Deputaților

Art. 60. – Comisiile permanente se aleg, de regulă, pe întreaga durată a legislaturii. Constituirea de noi comisii permanente, desființarea de comisii sau modificarea domeniilor de activitate se pot face la începutul fiecărei sesiuni ordinare. Denumirile și domeniile de activitate ale comisiilor permanente sunt următoarele:

1. Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare

– restructurarea economiei la nivel macroeconomic și la nivel sectorial; programe de reconstrucție și dezvoltare; prognoză economică; mijloace și instituții specifice ale economiei de piață; problemele prețurilor și concurenței; libera inițiativă; privatizarea; activitatea economică a Autorității pentru Administrarea Activelor Statului și a societăților de investiții financiare, a regiilor autonome și a societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital integral de stat sau mixt; importul și exportul de capital;

– alte probleme privind strategia dezvoltării economice și politica reformei.

2. Comisia pentru buget, finanțe și bănci

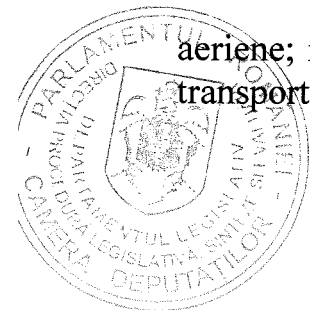
– bugetul de stat și execuția bugetară; bugetul asigurărilor sociale de stat și execuția acestuia; politica financiară; sistemul de impozite și taxe, asigurări și reasigurări; echilibrul monetar, circulația bănească, credite și sisteme de credite, dobânzi, scont; bursa de valori și efecte; împrumuturi externe ale statului sau garantate de stat; investiții realizate din credite bugetare.

3. Comisia pentru industrii și servicii

– industria și ramurile ei; comerț interior și exterior, turism și servicii turistice, protecția consumatorilor; strategii de dezvoltare a industriilor și a serviciilor; asigurarea resurselor de materii prime și energie pentru economia națională; dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii în industrie și servicii; probleme specifice ale privatizării în industrie și servicii, ale dezvoltării sectorului privat în aceste ramuri; bursele de mărfuri industriale și servicii; strategii de investiții; calitatea produselor industriale și a serviciilor; standarde și mărci; protecția investițiilor și a mărcilor; progresul tehnic și dezvoltarea tehnologică; eficiența și capacitatea concurențială a produselor și serviciilor pe piața internă și externă.

4. Comisia pentru transporturi și infrastructură

– infrastructură, transporturi feroviare, rutiere, fluviale, maritime și aeriene; infrastructura transporturilor; sistematizarea, organizarea și reglementarea transporturilor; siguranța transporturilor, transportul public.

5. Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice

– programe în domeniul agriculturii, horticulturii, zootehniei, pisciculturii, silviculturii, fondului cinegetic; probleme specifice ale privatizării în agricultură; libera inițiativă, forme de proprietate, de asociere, creditare, arendare; gospodărirea fondului funciar; activitatea societăților și regiilor cu capital de stat sau mixt din agricultură, silvicultură și alimentație; servicii pentru agricultură, îmbunătățiri funciare, industrie alimentară și silvicultură.

6. Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale

– drepturile omului și ale cetățeanului; problemele minorităților; libertatea de conștiință; problemele cultelor religioase; libertatea de exprimare prin alte mijloace decât prin cele de informare în masă.

7. Comisia pentru administrație publică și amenajarea teritoriului

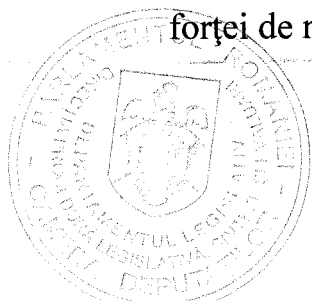
– autonomia locală; reforme administrative; organizarea administrativ-teritorială; statutul funcționarului public; sisteme urbane; rețele urbane și rurale; finanțele publice locale; amenajarea teritoriului; construcții.

8. Comisia pentru mediu și echilibru ecologic

– influența mediului asupra dezvoltării durabile, utilizarea resurselor naturale, calitatea aerului, apei, solului, conservarea biodiversității, gospodărirea bazinelor hidrografice, managementul sistemelor ecologice, schimbări climatice, reconstrucție ecologică, prevenirea dezastrelor, managementul deșeurilor și al substanțelor periculoase, poluarea fonică, tehnologii prietenoase mediului, tehnologii pentru controlul și reducerea emisiilor poluante, acorduri internaționale pentru protecția mediului.

9. Comisia pentru muncă și protecție socială

– raporturile individuale de muncă (contractul individual de muncă, timpul de lucru, concediile, protecția muncii, sistemul de salarizare, jurisdicția muncii, statutul juridic al femeii salariate); raporturile colective de muncă (negocierea colectivă, contractul colectiv de muncă, jurisdicția conflictelor colective de muncă); statutul juridic al sindicatelor și al organizațiilor patronale; sistemul asigurărilor sociale (pensii, indemnizații, ajutor de șomaj, alocație de stat); asistența socială (ajutoare materiale, gratuități); ajutoare materiale pentru persoane defavorizate: bătrâni, persoane cu handicap, minori și altele; problematica ocupării forței de muncă.

10. Comisia pentru sănătate și familie

– ocrotirea sănătății populației; asistență sanitară; forme de organizare a rețelei sanitare; problemele sociale ale familiei, mamei și copilului, bătrânilor și persoanelor cu dizabilități; probleme demografice.

11. Comisia pentru învățământ

- învățământul de toate formele și gradele.

12. Comisia pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă

– instituții de artă și cultură; protecția patrimoniului cultural național; activitatea presei și a celorlalte mijloace de informare în masă.

13. Comisia juridică, de disciplină și imunități

- reglementări în domeniul dreptului civil, penal, contravențional, procedură civilă, penală, administrativă, organizarea judecătorească; alte reglementări cu caracter precumpănitor juridic; probleme de disciplină parlamentară, incompatibilități și imunități.

14. Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională

– probleme privind apărarea, ordinea publică și siguranța națională.

15. Comisia pentru politică externă

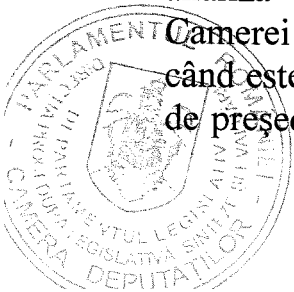
– probleme și programe de politică externă a României; dialogul bilateral cu comisiile similare ale parlamentelor altor state și ale organismelor parlamentare internaționale; avizarea tratatelor, convențiilor și altor instrumente internaționale la care aderă România; audierea persoanelor propuse să fie numite în funcția de ambasador al României în străinătate, în urma căreia să dea un aviz consultativ.

16. Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții

– examinarea petițiilor primite și cercetarea abuzurilor semnalate prin aceste petiții; efectuarea unei anchete asupra abuzurilor sesizate în cazurile în care Camera Deputaților dispune aceasta ca urmare a prezentării, potrivit regulamentului, a unei cereri în fața plenului Camerei Deputaților.

17. Comisia pentru regulament

– elaborarea rapoartelor privind proiectele de hotărâri pentru modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților; interpretarea regulamentului; analiza intervențiilor referitoare la procedura legislativă formulate în plenul Camerei Deputaților și elaborarea propunerilor de amendare a regulamentului, când este cazul; analizarea sesizărilor trimise de Cameră, de Biroul permanent sau de președintele Camerei, cu privire la procedurile și prevederile regulamentului și

prezentarea punctului de vedere solicitat; avizarea regulamentelor comisiilor parlamentare; studierea procedurilor parlamentare din alte state europene și informarea Camerei cu privire la acestea, la solicitarea Biroului permanent.

18. Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor

– tehnologia informației și comunicațiilor, tehnologii avansate specifice domeniului, alinierea la reglementările, respectiv la standardele internaționale, și proprietatea intelectuală în domeniu.

19. Comisia pentru egalitatea de șanse pentru femei și bărbați

– eliminarea oricăror forme de discriminare după criteriul de sex și îmbunătățirea condiției femeii în societate;

– integrarea principiului egalității de șanse pentru femei și bărbați în inițiativele legislative, în politicile și programele ce interesează atât femeile, cât și bărbații;

– urmărirea aplicării prevederilor referitoare la egalitatea de șanse și de tratament pentru femei și bărbați din documentele internaționale ratificate de România.

20. Comisia pentru comunitățile de români din afara granițelor țării

– problemele legate de promovarea, păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității etnice, culturale, lingvistice și religioase a românilor din afara granițelor țării;

– probleme privind strategia dezvoltării relațiilor dintre instituțiile statului român și comunitățile de români din afara granițelor țării;

– dialogul bilateral cu comisiile similare ale parlamentelor altor state și ale organismelor parlamentare internaționale;

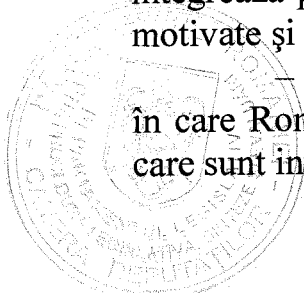
– audierea persoanelor propuse să fie numite în funcții de conducere în instituțiile care se ocupă de românii din străinătate, în urma căreia să se dea un aviz consultativ.

21. Comisia pentru afaceri europene

– contribuie la formarea poziției naționale pentru adoptarea deciziilor la nivelul Uniunii Europene, cu participarea Camerei Deputaților;

– examinează documentele de consultare, proiectele actelor legislative europene și alte documente provenite de la instituțiile Uniunii Europene și integrează punctele de vedere exprimate de celelalte comisii permanente în avize motivate și opinii;

– analizează principalele strategii și politici ale Uniunii Europene, modul în care România îndeplinește prevederile tratatelor Uniunii Europene și modul în care sunt integrate în dreptul intern actele legislative europene;

- asigură exercitarea controlului parlamentar în domeniul afacerilor europene;
- reprezintă Camera Deputaților în relațiile cu Uniunea Europeană, în condițiile legii și ale regulamentelor parlamentare.

22. Comisia pentru constituționalitate

- punerea de acord a prevederilor declarate neconstituționale cu deciziile Curții Constituționale.

23. Comisia pentru știință și tehnologie

- activitatea științifică, promovarea progresului tehnologic, cercetare-dezvoltare, inovație, protecția proprietății intelectuale.

24. Comisia pentru tineret și sport*

- activitatea sportivă, problemele tineretului.

Art. 61. – Comisiile permanente ale Camerei Deputaților examinează proiectele de legi, propunerile legislative, proiectele de hotărâri ale Camerei Deputaților, avizele și amendamentele, în vederea elaborării rapoartelor sau avizelor, după caz; examinează proiectele de acte legislative și proiectele de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene, în vederea elaborării proiectelor de opinii; dezbate și hotărăsc asupra altor probleme trimise de Biroul permanent al Camerei Deputaților; pot efectua anchete parlamentare, precum și alte activități, în conformitate cu prevederile prezentului regulament și ale Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Art. 62. – Biroul permanent trimite, spre examinare și în vederea elaborării rapoartelor, proiectele de legi, propunerile legislative, proiectele de hotărâri ale Camerei și amendamentele formulate de către Guvern comisiei permanente sesizate în fond, în competența căreia intră materia reglementată prin proiectul sau propunerea respectivă. Acesta poate sesiza și alte comisii pentru a-și da avizul cu privire la lucrarea respectivă.

Art. 63. – În cazul în care Biroul permanent sesizează în fond două sau mai multe comisii asupra unei inițiative legislative, comisiile respective vor redacta un raport comun. În cazul în care comisiile sesizate în fond lucrează împreună, conducerea ședințelor se va realiza prin rotație de președinții comisiilor.

Art. 64. – (1) Orice comisie permanentă poate solicita motivat Biroului permanent să întocmească un raport, să participe la întocmirea unui raport comun sau să își dea avizul asupra unui proiect de lege ori a unei propuneri legislative trimise spre examinare altei comisii.

(2) Solicitarea se va realiza în cel mult 5 zile de la sesizarea comisiei ce urmează să întocmească raportul sau să își dea avizul, cu condiția încadrării în termenul de depunere a raportului.

Art. 60 a fost completat prin Hotărârea Camerei Deputaților pentru completarea art. 60 din Regulamentul Camerei Deputaților nr. 73 din 22 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1280 din 22 decembrie 2020, introducându-se punctele 22-24.

(3) Dacă solicitarea este aprobată, respectivei comisii i se vor trimite și amendamentele deja depuse.

(4) Dacă o comisie permanentă consideră că un proiect de lege sau o propunere legislativă cu care a fost sesizată nu este de competența sa, aceasta poate solicita motivat Biroului permanent, în cel mult 3 zile de la sesizarea ei, trimiterea respectivei inițiative legislative altei comisii.

(5) În cazul în care Biroul permanent refuză solicitările comisiilor prevăzute la alin. (1) și (4), Camera hotărăște prin vot.

Art. 65. – (1) Comisia permanentă sesizată în fond va stabili un termen în care să îi fie remise avizul sau avizele celorlalte comisii care examinează proiectul ori propunerea legislativă, consultându-se cu acestea și ținând seama de termenul de predare a raportului.

(2) Termenul de remitere a avizului sau avizelor nu poate fi mai mic de jumătate din termenul pe care comisia sesizată în fond îl are pentru predarea raportului.

(3) În caz de nerespectare a acestui termen, comisia sesizată în fond își va putea redacta raportul fără a mai aștepta avizul sau avizele respective.

(4) Deputații care nu fac parte din comisia sesizată în fond, precum și Guvernul vor putea depune amendamente într-un termen ce nu poate fi mai mic de jumătate din termenul pe care comisia sesizată în fond îl are pentru predarea raportului de la anunțarea în plenul Camerei a proiectului de lege sau a propunerii legislative.

(5) Comisia sesizată în fond nu va putea finaliza și depune raportul decât după expirarea unui termen ce nu poate fi mai mic de jumătate din termenul pe care comisia sesizată în fond îl are pentru predarea raportului.

Art. 66. – La ședințele comisiei sesizate în fond vor fi invitați la dezbateri atât raportorii comisiilor sesizate pentru avize, cât și specialiști ai Consiliului Legislativ, dacă este necesară prezența acestora.

Art. 67. – (1) În raportul comisiilor sesizate în fond se va face referire la toate avizele celorlalte comisii care au examinat proiectul sau propunerea respectivă, la modul cum s-au soluționat propunerile cuprinse în avizul Consiliului Legislativ, la punctul de vedere al Guvernului, dacă există implicații financiare asupra bugetului de stat sau asupra bugetului asigurărilor sociale de stat, alte avize, dacă este cazul, precizări cu privire la articolele care intră în competența decizională a Camerei Deputaților, respectiv a Senatului, în cazul în care Camera Deputaților este Cameră decizională, iar în situația proiectelor de legi privind aprobarea sau respingerea ordonanțelor se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.

(2) Raportul va cuprinde propuneri motivate privind admiterea fără modificări a actului examinat, respingerea acestuia sau admiterea lui cu modificări și/ori completări și se înaintează Biroului permanent.

(3) Raportul Comisiei sesizate în fond va cuprinde toate amendamentele admise și respinse într-o redactare care să permită urmărirea acestuia, fie în format electronic, fie pe suport hârtie.

Art. 68. – (1) În cazul în care o comisie are spre examinare în fond mai multe inițiative legislative care au același obiect de reglementare, se întocmește un singur raport.

(2) În situația în care pentru o inițiativă legislativă se face propunere de aprobare, pentru celelalte inițiative legislative se face propunere de respingere, urmând ca prevederile pe care acestea le conțin să poată fi preluate ca amendamente la inițiativa propusă spre aprobare.

(3) În cazul în care Camera Deputaților este Cameră decizională, ea va solicita Senatului trimiterea inițiativelor legislative care au stat la baza formei adoptate de Senat.

(4) În cazul în care pentru una dintre inițiativele legislative la care se referă alin. (1) s-a aprobat procedură de urgență, raportul se elaborează în procedură de urgență.

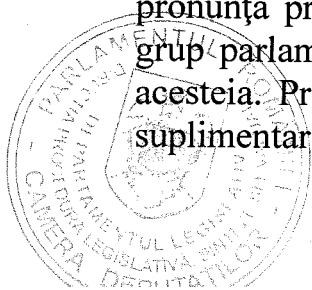
Art. 69. – (1) Termenul de depunere a raportului, în cazul în care Camera Deputaților este prima Cameră sesizată, este de cel mult 14 zile și de cel mult 60 de zile, în cazul în care Camera Deputaților este Cameră decizională. Modificarea acestor termene poate fi aprobată de Biroul permanent de cel mult două ori, din propria inițiativă sau la solicitarea scrisă a președintelui comisiei sesizate în fond.

(2) Raportul va fi imprimat și difuzat deputaților cu cel puțin 3 zile înainte de data stabilită pentru dezbaterea proiectului de lege sau a propunerii legislative în plenul Camerei Deputaților, în cazul proiectelor de legi și al propunerilor legislative pentru care Camera Deputaților este prima Cameră sesizată, și cu cel puțin 5 zile, în cazul celor pentru care Camera Deputaților este Cameră decizională.

(3) La propunerea motivată a Biroului permanent sau a unui lider de grup parlamentar, Comitetul liderilor grupurilor parlamentare, în unanimitate, poate aproba înscrierea în ordinea de zi a proiectelor de legi sau a propunerilor legislative, care se vor supune dezbaterii și adoptării, în ziua ședinței de plen a Camerei Deputaților.

(4) Biroul permanent poate stabili adoptarea în procedură de urgență în cazul proiectelor de legi care privesc ratificarea unor tratate și convenții internaționale sau acorduri de împrumut.

Art. 70. – Proiectul se trimite spre reexaminare comisiei sesizate în fond, dacă în urma dezbaterilor în plen se solicită motivat aceasta sau intervin modificări importante pentru conținutul său. Asupra acestei măsuri Camera Deputaților se pronunță prin vot, la propunerea inițiatorului, a președintelui de ședință, a unui grup parlamentar, a președintelui comisiei sesizate sau, după caz, a raportorului acesteia. Președintele de ședință va fixa un termen pentru întocmirea raportului suplimentar și va supune aprobării plenului Camerei Deputaților acest termen.

Art. 71. – (1) Orice comisie permanentă poate porni, la solicitarea unuia sau a mai multor membri ai săi, o anchetă, în cadrul competenței sale, cu încuviințarea plenului Camerei Deputaților, privitoare la activitatea desfășurată de Guvern sau de administrația publică.

(2) Pentru a obține încuviințarea, comisia permanentă va prezenta o cerere motivată, adoptată cu votul majorității deputaților prezenți. Proiectul de hotărâre întocmit de comisie va enunța materiile ce formează obiectul anchetei, scopul ei, mijloacele necesare și termenul până la care raportul comisiei urmează să fie prezentat plenului Camerei Deputaților.

3. Comisii speciale ale Camerei Deputaților

Art. 72. – (1) Camera Deputaților poate constitui comisii speciale pentru avizarea unor acte legislative complexe, pentru elaborarea unor propuneri legislative sau pentru alte scopuri, indicate în hotărârea de înființare a comisiei, la propunerea a 50 de deputați din cel puțin două grupuri parlamentare. Propunerile legislative astfel elaborate nu se mai supun examinării altor comisii.

(2) Prin aceeași hotărâre se vor indica: denumirea și obiectivele comisiei, precum și componența acesteia. Componența comisiei și biroul acesteia se stabilesc la propunerea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, în funcție de ponderea grupurilor parlamentare, la începutul fiecărei sesiuni ordinare.

(3) Comisiile speciale constituite potrivit alin. (1) au același statut ca și comisiile permanente.

(4) Membrii comisiilor speciale își păstrează și calitatea de membru al comisiilor permanente.

(5) Celelalte probleme legate de organizarea și funcționarea comisiei vor fi reglementate de biroul acesteia, în măsura în care prevederile art. 40 – 59 nu sunt îndestulătoare.

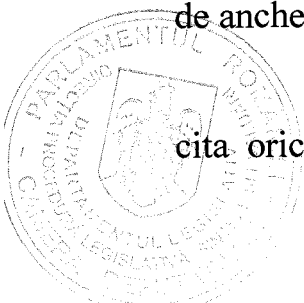
4. Comisii de anchetă ale Camerei Deputaților

Art. 73. – (1) În condițiile în care se consideră necesare clarificarea cauzelor și împrejurărilor în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor ce se impun, Camera Deputaților poate hotărî inițierea unei anchete parlamentare.

(2) Ancheta poate fi realizată de o comisie permanentă, în condițiile art. 71, sau de o comisie de anchetă parlamentară înființată în acest scop.

Art. 74. – La cererea a minimum 50 de deputați din cel puțin două grupuri parlamentare, Camera Deputaților va putea hotărî înființarea unei comisii de anchetă, prevederile art. 40 – 59 și ale art. 72 alin. (2) – (5) fiind aplicabile.

Art. 75. – (1) În vederea audierii, Comisia de anchetă parlamentară poate cita orice persoană care lucrează în cadrul Guvernului sau în cadrul celorlalte

organe ale administrației publice și care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei. Persoanele citate sunt obligate să se prezinte în fața Comisiei de anchetă parlamentară.

(2) În cazul refuzului nemotivat de a răspunde solicitărilor comisiei, aceasta poate propune sesizarea conducătorului autorității sau instituției unde desfășoară activitatea persoana citată, în vederea aplicării în mod corespunzător a prevederilor regulamentelor de organizare și funcționare a instituției respective sau poate propune sesizarea organelor de urmărire penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 267 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Comisia parlamentară poate invita orice altă persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei și care acceptă să fie audiată. Persoana invitată poate răspunde și în scris comisiei de anchetă parlamentară, furnizând informațiile solicitate sau poate transmite prin poștă documente sau celelalte mijloace de probă pe care le deține și care sunt utile comisiei de anchetă.

(4) Refuzul persoanelor invitate la comisia de anchetă de a furniza informațiile solicitate sau de a pune la dispoziția acesteia celelalte documente sau mijloace de probă deținute, utile activității comisiei, poate fi considerat ca obstrucționare sau împiedicare a aflării adevărului și poate constitui temei pentru sesizarea organelor de urmărire penală.

(5) La cererea Comisiei de anchetă parlamentară orice persoană care lucrează în cadrul Guvernului sau în cadrul celorlalte organe ale administrației publice și care cunoaște fapte sau împrejurări în legătură cu obiectul cercetării ori care deține un mijloc de probă este obligată să le aducă la cunoștință sau să le înfățișeze la termenele stabilite. Instituțiile și organizațiile sunt obligate, în condițiile legii, să răspundă la solicitările Comisiei de anchetă parlamentară în termenul stabilit de aceasta.

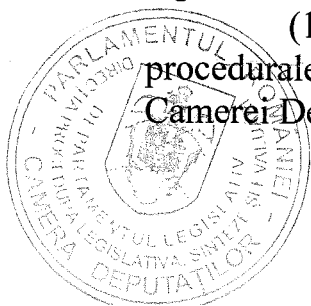
(6) Când, pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări în vederea aflării adevărului, este necesară întocmirea unor rapoarte de expertiză, Comisia de anchetă parlamentară solicită efectuarea de expertize.

(7) Dispozițiile legii referitoare la citarea, prezentarea și ascultarea martorilor, precum și cele privitoare la prezentarea și predarea obiectelor ori înscrisurilor sau efectuarea expertizelor se aplică în mod corespunzător.

(8) Președintele comisiei care efectuează ancheta atrage atenția persoanei audiate că are obligația de a spune adevărul, de a nu ascunde nimic din ceea ce știe și că nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea penală.

(9) Comisia poate solicita în cursul investigațiilor și accesul, în condițiile legii, la informații clasificate.

(10) Cheltuielile necesare efectuării expertizelor și a altor acte procedurale, ce țin de activitatea comisiei, se aprobă de Biroul permanent al Camerei Deputaților, la solicitarea președintelui Comisiei de anchetă parlamentară.

Art. 76. – Lucrările Comisiei de anchetă parlamentară se încheie cu redactarea unui raport asupra anchetei derulate, care se dezbate de Camera Deputaților, în termen de 15 zile de la depunere. Termenul maxim pentru realizarea unei anchete de către o comisie este de 180 de zile, termen în care comisia trebuie să depună raportul final. La cererea motivată a biroului Comisiei de anchetă parlamentară, plenul Camerei Deputaților poate să prelungească doar o singură dată acest termen cu maximum 60 de zile.

Art. 77. – (1) Concluziile, răspunderile și măsurile conținute în raportul privind ancheta parlamentară, dezbătute de către Camera Deputaților, vor fi reflectate în conținutul unei hotărâri care, după adoptare, va fi înaintată, dacă se impune, împreună cu raportul, autorităților competente în vederea examinării și soluționării.

(2) Pentru soluționarea problemelor rezultate din hotărârea Camerei Deputaților și din raportul Comisiei de anchetă parlamentară, autoritățile competente pot avea acces la toate documentele ce au stat la baza întocmirii respectivului raport, care se păstrează în arhiva Camerei, conform dispozițiilor legale în vigoare.

(3) Autoritățile sesizate cu hotărârea Camerei Deputaților și cu raportul comisiei de anchetă parlamentară au obligația să informeze, în termen de 30 de zile de la adoptarea soluției, Biroul permanent al Camerei Deputaților privind soluțiile adoptate și motivarea acestora. Biroul permanent va prezenta plenului Camerei Deputaților informarea autorităților sesizate.

Art. 78. – Dispozițiile art. 75, 76 și 77 se aplică și în cazul comisiilor permanente care desfășoară anchete potrivit art. 71.

5. Comisii de mediere^{*)}

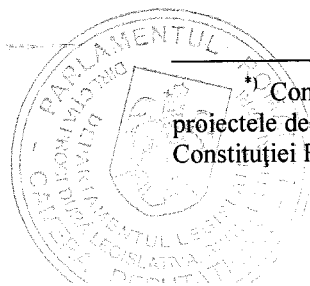
Art. 79. – (1) Dacă una dintre Camere adoptă un proiect de lege sau o propunere legislativă într-o redactare diferită de cea aprobată de cealaltă Cameră, președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului vor iniția procedura de mediere.

(2) În acest scop Biroul permanent va propune Camerei Deputaților, după consultarea grupurilor parlamentare, un număr de 7 deputați care vor face parte din comisia de mediere, urmărindu-se respectarea configurației politice a Camerei.

(3) Deputații aprobați de Camera Deputaților, împreună cu 7 senatori desemnați de Senat, formează comisia de mediere.

Art. 80. – (1) Comisia de mediere se reunește la sediul uneia dintre Camere la convocarea președintelui comisiei sesizate în fond de la Camera care a

^{*)} Conform art. 155 alin. (1) din Constituția României, republicată, procedura medierii se referă doar la proiectele de legi și propunerile legislative în curs de legiferare, înregistrate înainte de adoptarea Legii de revizuire a Constituției României, rămânând aplicabilă legilor constituționale.

adoptat ultima proiectul și stabilește regulile după care își va desfășura activitatea, inclusiv termenul în care urmează să prezinte raportul.

(2) Conducerea lucrărilor se realizează prin rotație de către un deputat sau un senator, stabilit de comisie.

Art. 81. – Hotărârile comisiei se iau cu votul majorității membrilor prezenți ai acesteia.

Art. 82. – (1) Activitatea comisiei încetează odată cu depunerea raportului, a cărui aprobare are loc în condițiile art. 81, precum și în cazul în care comisia nu ajunge la un acord asupra raportului în termenul stabilit.

(2) Raportul comisiei de mediere se dezbate în fiecare Cameră.

(3) Se supun la vot numai soluțiile propuse de comisia de mediere care sunt diferite de cele adoptate inițial de Cameră. În toate cazurile, raportul comisiei de mediere se aprobă cu majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea legii în formă finală. Rapoartele comisiei de mediere se aprobă în ședințele consacrate votului final asupra proiectelor de lege.

(4) În cazul în care comisia de mediere nu ajunge la un acord cu privire la textele aflate în divergență, în termenul stabilit potrivit art. 80 alin. (1), sau dacă una dintre Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, precum și în cazul în care, în cadrul comisiei, s-a înregistrat paritate de voturi, textele rămase în divergență se supun dezbaterii în ședință comună a celor două Camere, potrivit regulamentului acestor ședințe.

CAPITOLUL II

Desfășurarea lucrărilor Camerei Deputaților

SECȚIUNEA I

Sesiunile și actele Camerei Deputaților

Art. 83. – (1) Camera Deputaților își desfășoară activitatea în două sesiuni ordinare pe an. Prima sesiune începe în luna februarie și nu poate depăși sfârșitul lunii iunie. A doua sesiune începe în luna septembrie și nu poate depăși sfârșitul lunii decembrie.

(2) La deschiderea sesiunii ordinare se intonează imnul național al României.

(3) La începutul ședinței de deschidere a sesiunii ordinare, fiecare lider de grup parlamentar prezintă componența grupului său, structura de conducere și numele deputaților aleși în funcțiile de conducere ale grupului.

(4) După anunțul liderilor de grupuri parlamentare, președintele Camerei Deputaților convoacă Comitetul liderilor grupurilor parlamentare pentru negocierea funcțiilor în Biroul permanent al Camerei Deputaților și în birourile comisiilor permanente, conform ponderii grupurilor parlamentare anunțată în conformitate cu prevederile alin. (3).

(5) Rezultatul negocierii realizate în Comitetul liderilor grupurilor parlamentare este prezentat plenului de președintele Camerei Deputaților.

(6) Liderii grupurilor parlamentare prezintă propunerile nominale ale grupurilor parlamentare pentru fiecare funcție din Biroul permanent al Camerei Deputaților și din conducerea comisiilor permanente, alocată conform configurației politice a Camerei Deputaților existente la începutul sesiunii.

(7) Votul privind componența Biroului permanent al Camerei Deputaților se realizează conform dispozițiilor prezentului regulament.

(8) Camera Deputaților se întrunește și în sesiuni extraordinare, la cererea Președintelui României, a Biroului permanent sau a cel puțin unei treimi din numărul deputaților.

(9) Cererea de convocare a unei sesiuni extraordinare se face în scris și va cuprinde ordinea de zi, precum și perioada de desfășurare a sesiunii. Neaprobarea de către Cameră a ordinii de zi solicitate împiedică ținerea sesiunii extraordinare.

(10) Convocarea Camerei Deputaților se face de către președintele acesteia. Președintele nu va lua în considerare cererile pentru convocarea unei sesiuni extraordinare care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (8) și (9).

(11) În timpul sesiunilor, deputații lucrează în ședințe în plen, în comisii, în grupuri parlamentare, la nivelul birourilor parlamentare, în circumscripțiile electorale ori îndeplinesc alte sarcini dispuse de Camera Deputaților.

(12) În afara sesiunilor deputații își pot desfășura activitatea, cu aprobarea Biroului permanent, în comisii permanente sau speciale ori îndeplinesc alte sarcini dispuse de Camera Deputaților.

(13) În afara sesiunilor deputații pot lucra în grupuri parlamentare, din dispoziția sau cu aprobarea conducerii grupurilor, și își exercită mandatul la nivelul birourilor parlamentare și în circumscripțiile electorale.

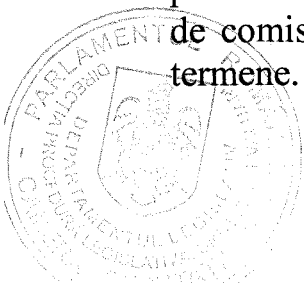
Art. 84. – Camera Deputaților adoptă legi, hotărâri, moțiuni simple, mesaje, declarații, rezoluții și alte acte politice în prezența majorității deputaților, conform prevederilor prezentului regulament.

SECȚIUNEA a 2-a

Lista proiectelor de lege și a propunerilor legislative supuse dezbaterii și adoptării Camerei Deputaților, ordinea de zi și programul de lucru ale Camerei Deputaților

Art. 85. – (1) Lista proiectelor de lege și a propunerilor legislative supuse dezbaterii și adoptării Camerei Deputaților cuprinde toate proiectele de lege și propunerile legislative care au rapoarte adoptate de comisiile sesizate în fond, în termenele stabilite de Biroul permanent, precum și proiectele de lege și propunerile legislative fără raport ale căror termene de adoptare au fost depășite.

(2) Proiectele de lege și propunerile legislative se includ în lista prevăzută la alin. (1) la data prezentării la Biroul permanent a rapoartelor adoptate de comisiile sesizate în fond sau, după caz, fără raport la data depășirii acestor termene.

(3) Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru ale Camerei Deputaților pentru săptămâna următoare se întocmesc de Biroul permanent.

(4) La solicitarea motivată a inițiatorului, a Biroului permanent al Camerei Deputaților sau a unui lider de grup, Comitetul liderilor grupurilor parlamentare poate include în ordinea de zi dezbaterii și adoptării Camerei în ședințele din săptămâna la care se referă.

Art. 86. – (1) Ordinea de zi a Camerei Deputaților cuprinde toate problemele care se supun dezbaterii și adoptării Camerei în ședințele din săptămâna la care se referă.

(2) Proiectele de legi și propunerile legislative se înscriu în proiectul ordinii de zi de către Biroul permanent, ținându-se cont de prioritățile prevăzute în prezentul articol, precum și de alte priorități decise de Biroul permanent.

(3) Proiectele de hotărâri se înscriu în proiectul ordinii de zi, în termen de cel mult 5 zile de la primirea de către Biroul permanent a raportului comisiei sesizate în fond.

(4) La întocmirea și adoptarea ordinii de zi în domeniul legislativ se asigură includerea cu prioritate a cererilor adresate de comisiile permanente, a dezbaterii inițiativelor aflate în procedură de urgență, a proiectelor de legi și propunerilor legislative pentru care Camera Deputaților este prima Cameră sesizată.

(5) Alte propuneri sau documente decât cele din domeniul legislativ se transmit Biroului permanent, pentru a fi incluse în proiectul ordinii de zi, cu cel puțin două zile înainte de ședința Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, dacă prin lege, prin prezentul regulament sau prin hotărâre a Camerei Deputaților nu se prevede un termen mai scurt.

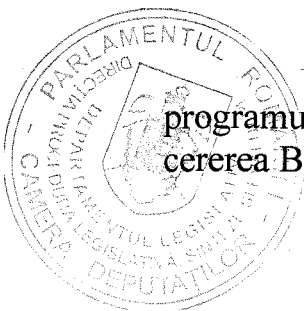
(6) Cererile Președintelui României, rapoartele și declarațiile prim-ministrului se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi.

(7) Proiectul de lege sau propunerea legislativă transmisă spre reexaminare în baza prevederilor art. 103 alin. (3) se înscrie cu prioritate pe ordinea de zi.

Art. 87. – Programul de lucru al Camerei Deputaților se stabilește în concordanță cu ordinea de zi și poate cuprinde măsuri pentru organizarea dezbaterilor Camerei.

Art. 88. – Proiectul ordinii de zi și proiectul programului de lucru sunt săptămânale și se aprobă de Comitetul liderilor grupurilor parlamentare în ziua de miercuri a fiecărei săptămâni de lucru a Camerei, pentru săptămâna următoare.

Art. 89. – În cazuri excepționale, modificarea ordinii de zi sau a programului de lucru se aprobă de Comitetul liderilor grupurilor parlamentare, la cererea Biroului permanent.

Art. 90. – (1) Ordinea de zi și programul de lucru aprobate se transmit în scris și pe suport electronic deputaților și grupurilor parlamentare și se afișează la sediul Camerei Deputaților în aceeași zi în care au fost aprobate de Comitetul liderilor grupurilor parlamentare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în caz de modificare sau de completare a ordinii de zi ori a programului de lucru.

(3) În prima ședință a Camerei după votul din Comitetul liderilor grupurilor parlamentare, liderii grupurilor parlamentare au dreptul să prezinte Camerei poziția grupului față de ordinea de zi și programul de lucru.

SECȚIUNEA a 3-a *Procedura legislativă*

Art. 91. – (1) În exercițiul dreptului de inițiativă legislativă, Guvernul înaintează Camerei proiecte de legi. Deputații, senatorii și cetățenii prevăzuți la art. 74 din Constituția României, republicată, pot prezenta Camerei Deputaților propunerile legislative. Acestea trebuie să fie însoțite de o expunere de motive și redactate în forma cerută pentru proiectele de legi.

(2) Deputații pot prezenta și proiecte de hotărâri ale Camerei Deputaților.

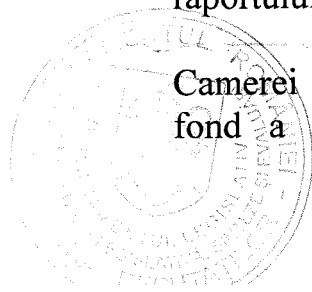
(3) În cazul propunerilor legislative depuse în condițiile alin. (1), președintele Biroului permanent solicită avizul Consiliului Legislativ și punctul de vedere sau informarea, după caz, a Guvernului, care trebuie depuse în maximum 15 zile de la data solicitării. Punctul de vedere al Guvernului poate conține și amendamente.

(4) În cazul propunerilor legislative depuse în condițiile alin. (1), care implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele Camerei Deputaților va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, în același termen de 15 zile.

(5) În cazul în care Consiliul Legislativ sau Guvernul nu transmite, în termen de 15 zile de la solicitare, avizul, punctul de vedere sau informarea, după caz, Biroul permanent va stabili comisia sesizată în fond, comisiile de aviz, termenul de depunere a raportului pentru propunerea legislativă respectivă, trimițând proiectul pentru dezbatere și întocmirea raportului.

(6) Dacă în cursul dezbaterii, în comisia sesizată în fond apar amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele comisiei va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, într-un termen care să se încadreze în termenul de predare a raportului.

(7) În cazul propunerilor legislative inițiate de cetățeni, președintele Camerei Deputaților, înainte de comunicarea lor către deputați și de sesizarea în fond a comisiei permanente competente, va solicita Curții Constituționale

verificarea îndeplinirii condițiilor constituționale pentru exercitarea inițiativei legislative.

(8) Potrivit art. 75 din Constituția României, republicată, se supun spre dezbatere și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată:

1. proiectele de legi și propunerile legislative pentru ratificarea tratatelor sau a altor acorduri internaționale și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestor tratate sau acorduri;

2. proiectele legilor organice prevăzute în Constituția României, republicată, la:

a) art. 31 alin. (5) – Organizarea și funcționarea serviciilor publice de radio și televiziune și controlul parlamentar al acestora;

b) art. 40 alin. (3) – Dreptul de asociere, respectiv incompatibilitatea cu calitatea de membru al partidelor politice a unor categorii socioprofesionale;

c) art. 55 alin. (2) – Condițiile privind îndeplinirea îndatoririlor militare de către cetățenii români;

d) art. 58 alin. (3) – Organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului;

e) art. 73 alin. (3) – Categoriile de legi:

– lit. e) – organizarea Guvernului și a Consiliului Suprem de Apărare a Țării;

– lit. k) – contenciosul administrativ;

– lit. l) – organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi;

– lit. n) – organizarea generală a învățământului;

– lit. o) – organizarea administrației publice locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală;

f) art. 79 alin. (2) – Înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ;

g) art. 102 alin. (3) – Guvernul – rolul și structura;

h) art. 105 alin. (2) – Incompatibilitățile cu funcția de membru al Guvernului;

i) art. 117 alin. (3) – Înființarea de autorități administrative autonome;

j) art. 118 alin. (2) și (3) – Structura sistemului național de apărare, pregătirea populației, a economiei și a teritoriului pentru apărare, statutul cadrelor militare și reglementări similare referitoare la celelalte componente ale forțelor armate;

k) art. 120 alin. (2) – Raporturile cetățenilor aparținând unei minorități naționale cu autoritățile administrației publice locale și serviciile publice deconcentrate în unitățile administrativ-teritoriale, unde respectivele minorități au o pondere semnificativă, în ceea ce privește utilizarea limbii materne;

l) art. 126 alin. (4) și (5) – Compunerea Înaltei Curți de Casație și Justiție, regulile de funcționare ale acesteia și înființarea de instanțe judecătorești specializate în anumite materii;

m) art. 142 alin. (5) – Curtea Constituțională.

(9) Potrivit art. 75 din Constituția României, republicată, se supun spre dezbatere și adoptare Camerei Deputaților, în calitate de Cameră decizională:

1. toate proiectele de legi și propunerile legislative de nivelul legilor ordinare, altele decât cele pentru ratificarea tratatelor internaționale sau a altor acorduri internaționale, precum și a măsurilor legislative ce rezultă din aplicarea acestora;

2. proiectele legilor organice prevăzute în Constituția României, republicată, la:

a) art. 3 alin. (2) – Frontierele țării;

b) art. 5 alin. (1) – Dobândirea și pierderea cetățeniei române;

c) art. 12 alin. (4) – Simboluri naționale;

d) art. 16 alin. (4) – Dreptul cetățenilor Uniunii Europene de a alege și de a fi aleși în autoritățile publice locale;

e) art. 44 alin. (2) – Dreptul de proprietate privată;

f) art. 52 alin. (2) – Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică;

g) art. 73 alin. (3) – Categoriile de legi:

– lit. a) – sistemul electoral, organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente;

– lit. b) – organizarea, funcționarea și finanțarea partidelor politice;

– lit. d) – organizarea și desfășurarea referendumului;

– lit. f) – regimul stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și al stării de război;

– lit. g) – regimul stării de asediu și al stării de urgență;

– lit. h) – infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora;

– lit. i) – acordarea amnistiei sau a grațierii colective;

– lit. j) – statutul funcționarilor publici;

– lit. m) – regimul juridic general al proprietății și al moștenirii;

– lit. p) – regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială;

– lit. r) – statutul minorităților naționale din România;

– lit. s) – regimul general al cultelor;

h) art. 83 alin. (3) – Prelungirea mandatului Președintelui;

i) art. 123 alin. (3) – Atribuțiile prefectului;

j) art. 125 alin. (2) – Statutul judecătorilor în raport cu Consiliul Superior al Magistraturii;

k) art. 128 alin. (2) – Folosirea limbii materne și a interpretului în fața instanțelor judecătorești de către cetățenii români aparținând minorităților naționale;

l) art. 136 alin. (3), (4) și (5) – Obiectul exclusiv al proprietății publice, darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică, inviolabilitatea proprietății private;

m) art. 141 – Consiliul Economic și Social.

(10) Proiectele de legi se înaintează Camerei Deputaților însoțite de avizul Consiliului Legislativ.

~~Art. 92. – Proiectele de legi, propunerile legislative și proiectele de hotărâri ale Camerei Deputaților se distribuie la casetele electronice ale deputaților imediat după prezentarea lor la Biroul permanent.~~

Art. 93. – (1) La începutul fiecărei ședințe în plenul Camerei Deputaților, președintele de ședință va anunța că a fost realizată distribuția către deputați a documentelor prevăzute la alin. (2) și (3), pentru informarea acestora.

(2) La casetele electronice ale deputaților se va distribui informarea privind proiectele de legi, propunerile legislative și proiectele de hotărâri ale Camerei Deputaților. Informarea va cuprinde titlul, comisiile sesizate în fond și comisiile ce vor întocmi aviz, precum și termenele de depunere a raportului și a amendamentelor. Programul de lucru și ordinea de zi se vor distribui pe suport hârtie.

(3) La casetele electronice ale deputaților se vor distribui lista rapoartelor ce au fost întocmite de comisiile sesizate în fond în ordinea cronologică a depunerii lor la Biroul permanent, lista proiectelor de legi și a propunerilor legislative ce au fost adoptate de cele două Camere și pentru care se poate exercita dreptul de sesizare a Curții Constituționale, conform legii, sumarul fiecărui Monitor Oficial al României, Partea I, și textele integrale ale moțiunilor simple și de cenzură.

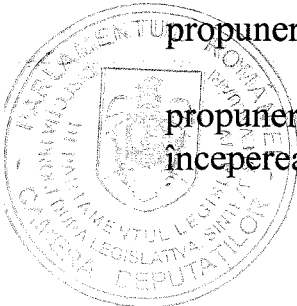
(4) Conținutul documentelor prevăzute la alin. (2) și (3) este transmis în format electronic prin grija personalului de specialitate al Camerei Deputaților. Accesarea acestor documente se va putea face și de la cabinetele deputaților din circumscripții, care vor fi conectate la baza de date a Camerei Deputaților.

Art. 94. – Proiectele de legi, propunerile legislative, precum și proiectele de hotărâri ale Camerei prevăzute la art. 93 se trimit de îndată de Biroul permanent spre dezbateri și avizare comisiilor permanente competente, cu respectarea prevederilor art. 91, după caz.

~~Art. 95. – (1) Inițiatorul proiectului sau al propunerii legislative poate să își retragă proiectul sau propunerea până la începerea dezbaterilor generale, cu aprobarea plenului.~~

(2) În cazul în care o propunere legislativă aparține mai multor inițiatori, este necesar acordul scris al tuturor inițiatorilor pentru retragerea respectivei propuneri.

(3) Dacă unul dintre inițiatori dorește să-și retragă semnătura de pe o propunere legislativă, acesta adresează o solicitare Biroului permanent până la începerea dezbaterilor generale în prima Cameră sesizată.

(4) În cazul în care o inițiativă legislativă a fost adoptată sau respinsă de către Senat, ca primă Cameră sesizată, respectiva inițiativă își continuă procedura de dezbatere și adoptare, fără ca inițiatorul să mai poată solicita retragerea acesteia.

Art. 96. – (1) După examinarea și dezbaterea proiectului de lege sau a propunerii legislative, comisia permanentă sau comisiile permanente sesizate în fond întocmesc, în termenul stabilit, un raport.

~~(2) Raportul se transmite Biroului permanent, care va asigura~~ multiplicarea și difuzarea acestuia Guvernului, deputaților și inițiatorilor, cu respectarea termenului prevăzut la art. 69 alin. (2).

(3) În situația prevăzută la art. 103 alin. (3) comisia va întocmi un raport care va cuprinde propunerea de adoptare ori adoptare cu modificări a proiectului sau a propunerii legislative.

Art. 97. – Proiectele și propunerile legislative avizate potrivit art. 94 – 96 se supun dezbaterii Camerei în succesiunea prevăzută pe ordinea de zi aprobată, în condițiile regulamentului.

Art. 98. – (1) Deputații, grupurile parlamentare sau Guvernul, sub semnătura unui membru al Guvernului, au dreptul de a prezenta amendamente la comisia sesizată în fond, în termenele stabilite de art. 65 alin. (4).

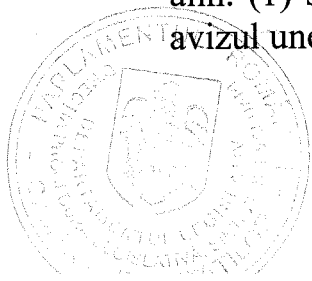
(2) Pentru propunerile legislative elaborate de o comisie parlamentară specială amendamentele se depun la acea comisie în termen de 7 zile de la anunțarea în plenul Camerei Deputaților. În aceeași zi cu anunțarea în plen propunerea legislativă se comunică Guvernului. După expirarea termenului de depunere a amendamentelor, comisia este obligată în termen de 5 zile să întocmească un raport suplimentar asupra acestora, care se va difuza deputaților. Numai după împlinirea acestui termen propunerea legislativă poate fi înscrisă pe ordinea de zi.

(3) Amendamentele formulate de către deputați se depun în scris, motivat și sub semnătura inițiatorului, la comisia sesizată în fond, cu precizarea, dacă este cazul, a grupului parlamentar din care face parte.

(4) Amendamentele Guvernului se depun numai sub semnătura unui membru al Guvernului la Biroul permanent și vor fi transmise comisiei sesizate în fond.

(5) Data depunerii amendamentului este data înregistrării sale la comisie sau la Biroul permanent, după caz, unde se va ține o evidență specială a tuturor amendamentelor primite. La cerere, se va elibera autorului o dovadă că amendamentul a fost primit.

(6) Comisia sesizată în fond sau, după caz, comisia specială se pronunță asupra tuturor amendamentelor înregistrate, cu respectarea termenului prevăzut la alin. (1) sau (2). Numai în cazul în care consideră necesar comisia va solicita și avizul unei alte comisii asupra unuia sau mai multor amendamente.

(7) Președintele comisiei sesizate în fond poate solicita punctul de vedere al Consiliului Legislativ cu privire la unele amendamente, punct de vedere care va fi trimis în termenul stabilit de comisie.

(8) Pentru amendamentele orale, prezentate în plen, cu respectarea art. 107 alin. (3), avizul comisiei se dă tot oral de către raportor, la solicitarea președintelui Camerei.

(9) Este interzis președintelui Camerei să supună dezbaterii sau votului un amendament asupra căruia comisia nu s-a pronunțat, cu excepția situației prevăzute la art. 38 lit. c).

Art. 99. – (1) Dezbaterea generală a proiectului de lege sau a propunerii legislative este precedată de prezentarea de către inițiator a motivelor care au condus la promovarea inițiativei, precum și a raportului comisiei permanente de către raportorul care a participat la întocmirea acestuia în cadrul comisiei sau de către președintele Comisiei.

(2) Președintele comisiei, raportorul și membrii acesteia pot fi asistați pe toată perioada dezbaterilor de experți parlamentari din cadrul Camerei Deputaților.

Art. 100. – Pentru dezbaterea generală a proiectului sau a propunerii legislative, fiecare grup parlamentar poate să desemneze 2 reprezentanți. Președintele Camerei Deputaților dă cuvântul reprezentanților grupurilor parlamentare în ordinea înscrierii și unui singur reprezentant al deputaților neafiliați; timpul alocat fiecărei intervenții este de 3 minute.

Art. 101. – Inițiatorul proiectului sau al propunerii legislative, președintele comisiei sesizate în fond sau raportorul acestei comisii are dreptul să ia cuvântul înainte de încheierea dezbaterii generale.

Art. 102. – În faza dezbaterii generale a proiectului sau a propunerii legislative nu pot fi propuse amendamente.

Art. 103. – (1) Dacă prin raportul comisiei sesizate în fond se propune respingerea proiectului, a propunerii legislative sau a proiectului de hotărâre a Camerei Deputaților, după încheierea dezbaterii generale președintele cere Camerei să se pronunțe prin vot.

(2) Votul cu privire la propunerea de respingere poate fi dat și într-o ședință specială de vot.

(3) În cazul în care Camera Deputaților nu este de acord cu propunerea de respingere, dezbaterea pe articole se va face într-o ședință ulterioară conform ordinii de zi, urmând să fie luate în considerare amendamentele depuse la comisia sesizată în fond și care sunt înscrise în raport ca amendamente respinse, procedura finalizându-se cu propunerea de adoptare a respectivei inițiative ori hotărâri a Camerei Deputaților, sau președintele va trimite spre reexaminare proiectul comisiei sesizate în fond, cu stabilirea termenului pentru un nou raport.

Art. 104. – (1) În situația ordonanțelor se supune la vot proiectul de lege de aprobare a ordonanței, dacă prin ultimul raport al comisiei sesizate în fond se propune aprobarea sau aprobarea cu modificări a acesteia. În cazul în care comisia sesizată în fond propune respingerea ordonanței se va supune votului proiectul legii de respingere a ordonanței.

(2) După dezbaterrea ultimului raport întocmit, dacă plenul Camerei nu reușește să adopte proiectul de lege referitor la ordonanță, în condițiile în care Camera Deputaților este Cameră decizională, respectivul proiect se va rediscuta în sesiunea următoare pornind de la forma cu care Camera a fost sesizată inițial pe baza ultimului raport întocmit de comisia sesizată în fond.

(3) În cazul în care competența decizională aparține Senatului și se va constata că plenul Camerei nu a reușit să se pronunțe asupra ordonanței de urgență, se vor aplica prevederile art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată.

Art. 105. – Camera Deputaților trece la dezbaterrea pe articole a proiectului sau a propunerii legislative numai atunci când în raportul comisiei sesizate în fond există amendamente admise sau respinse.

Art. 106. – (1) La discutarea articolelor la care s-au făcut amendamente deputații pot lua cuvântul pentru a-și exprima punctul de vedere. De asemenea, pot lua cuvântul reprezentantul Guvernului sau al inițiatorului și raportorul comisiei sesizate în fond.

(2) Luarea de cuvânt a unui deputat cu privire la un text ce urmează să fie supus votului Camerei Deputaților are, de regulă, durata de 3 minute. La începutul dezbaterii proiectului de lege sau a propunerii legislative, la propunerea raportorului sau a președintelui comisiei se poate stabili și altă durată a intervenției. După luările de cuvânt ale deputaților asupra unui anumit text pot lua cuvântul inițiatorul proiectului și raportorul sau președintele comisiei sesizate în fond.

(3) Președintele de ședință poate supune spre aprobare sistarea discuțiilor la articolul dezbătut.

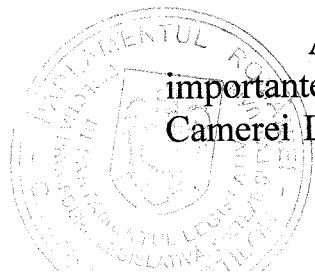
Art. 107. – (1) Discutarea articolelor începe cu amendamentele depuse la comisii, admise și respinse.

(2) În cursul dezbaterilor deputații, Guvernul sau grupurile parlamentare pot pune în discuție amendamentele respinse de comisia sesizată în fond sau amendamentele depuse la comisie, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

(3) În plenul Camerei Deputaților se pot formula amendamente de corelare tehnico-legislativă, gramaticale sau lingvistice. Amendamentele se depun în scris la președintele de ședință și la raportorul comisiei sesizate în fond și vor fi susținute verbal în plenul Camerei Deputaților.

(4) În plenul Camerei nu pot fi depuse amendamente de fond.

Art. 108. – Când dezbaterrea amendamentelor relevă consecințe importante asupra proiectului de lege sau a propunerii legislative, președintele Camerei Deputaților poate trimite textele în discuție comisiei sesizate în fond, cu

stabilirea termenului de prezentare a punctului de vedere. În acest caz autorii amendamentelor au dreptul să fie ascultați în cadrul comisiei. Același drept îl au și reprezentanții Guvernului.

Art. 109. – (1) Discutarea amendamentelor începe cu cele prin care se propune eliminarea unora dintre textele cuprinse în articolul supus dezbaterii și continuă cu cele privind modificarea sau completarea acestuia.

(2) ~~Supunerea la vot a amendamentelor se face în următoarea ordine: în~~ primul rând, se supun votului amendamentele prin care se propune eliminarea unor texte, apoi amendamentele de modificare și/sau de completare propuse de comisia sesizată în fond, urmând amendamentele de modificare și/sau de completare respinse și cuprinse în raportul comisiei și apoi cele de corelare tehnico-legislativă, gramaticale și lingvistice.

(3) Camera se va pronunța prin vot distinct asupra fiecărui amendament, în afară de cazul în care adoptarea unuia exclude acceptarea celorlalte.

(4) Textele articolelor la care nu se formulează amendamente, obiecții și observații se consideră adoptate. Textele articolelor la care s-au formulat amendamente sau asupra cărora s-au făcut obiecții și observații se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

(5) Dacă toate amendamentele referitoare la un articol sunt respinse, se supune votului textul inițiatorului sau textul Senatului, în cazul în care Camera Deputaților este Cameră decizională.

(6) Rezultatul votului – numărul de voturi „pentru”, „împotriva” și numărul abținerilor – va fi anunțat de președintele de ședință și va fi consemnat în stenogramă.

(7) Articolul în forma rezultată din aprobarea textelor se supune, în integralitate, votului și se aprobă cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 110. – (1) Proiectul de lege sau propunerea legislativă, în forma rezultată din dezbaterile pe articole, se supune Camerei spre adoptare în condițiile existenței cvorumului legal.

(2) Votul final poate avea loc într-o ședință consacrată acestui scop, conform programului de lucru aprobat. În cazul în care până la data ședinței de vot final, stabilită prin ordinea de zi, dezbaterile pe articole nu s-a încheiat, votul final se amână de drept.

(3) Proiectul de lege sau propunerea legislativă la care nu s-au făcut amendamente până la data ședinței de vot se supune direct votului final, după prezentarea de către inițiator a expunerii de motive și de către comisia sesizată în fond a raportului, precum și după audierea punctelor de vedere ale reprezentanților grupurilor parlamentare.

Art. 111. – În cazul prevăzut la art. 38 lit. c), dezbaterile se face aplicându-se corespunzător prevederile art. 118-120 ale secțiunii a 4-a „Procedura de urgență”, luându-se în discuție doar amendamentele depuse la comisie în

termenul prevăzut de prezentul regulament, precum și cele care se formulează în timpul dezbaterilor, conform art. 107 alin. (3).

Art. 112. – (1) În temeiul art. 75 alin. (1) și (2) din Constituția României, republicată, Camera Deputaților, ca primă Cameră sesizată, se pronunță asupra proiectului de lege sau a propunerii legislative în termen de 45 de zile calendaristice de la data includerii acestora în „Lista proiectelor de lege, a propunerilor legislative supuse dezbaterii și adoptării Camerei Deputaților”. Pentru coduri și legi de complexitate deosebită, termenul este de 60 de zile calendaristice de la data includerii acestora în „Lista proiectelor de lege, a propunerilor legislative supuse dezbaterii și adoptării Camerei Deputaților”. Pentru ordonanțele de urgență, termenul este de 30 de zile calendaristice de la data depunerii acestora la Camera Deputaților.

(2) În cazul proiectelor de lege sau al propunerilor legislative care sunt depuse la Camera Deputaților, ca primă Cameră sesizată, termenele de întocmire a raportului de către comisia sesizată în fond curg de la data înregistrării la Biroul permanent însoțite de avizele solicitate și se socotesc luând în calcul 4 zile pe săptămână, cu excepția sărbătorilor legale.

(3) La data expirării termenelor prevăzute la alin. (1) proiectele de legi sau propunerile legislative se consideră adoptate de Camera Deputaților și se trimit Senatului sub semnătura președintelui Camerei Deputaților.

(4) Amendamentele, avizele și, eventual, raportul care nu a fost dezbătut în plen se vor transmite Senatului ca material documentar.

Art. 113. – Dispozițiile art. 92 – 111 sunt aplicabile și pentru proiectele de legi primite din partea Senatului, când acesta este prima Cameră sesizată, Camera Deputaților fiind Cameră decizională.

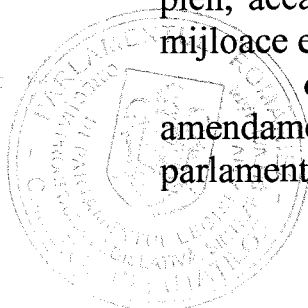
Art. 114. – În situațiile excepționale prevăzute la art. 129, procedura legislativă aplicabilă proiectelor de legi sau propunerilor legislative înscrise pe ordinea de zi este următoarea:

a) președintele de ședință anunță titlul inițiativei legislative supuse dezbaterii;

b) în cadrul dezbaterilor generale pot lua cuvântul 2 reprezentanți ai fiecărui grup parlamentar anunțați în prealabil de către liderul grupului parlamentar, respectiv maximum 6 minute pentru fiecare grup parlamentar, precum și un reprezentant al deputaților neafiliați pentru maximum 2 minute;

c) în situația în care, după dezbaterile generale, se solicită retrimiteria inițiativei legislative sau orice alte modificări la ordinea de zi, acestea se soluționează de Comitetul liderilor grupurilor parlamentare, în timpul ședinței de plen; această procedură se aplică până la implementarea unui sistem de vot prin mijloace electronice;

d) în situația în care în timpul ședinței de plen se solicită susținerea unor amendamente, acestea se susțin într-o ședință a Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, după încheierea dezbaterilor generale asupra fiecărui proiect; această

procedură se aplică până la implementarea unui sistem de vot prin mijloace electronice;

e) după încheierea dezbaterilor generale asupra fiecărei inițiative legislative înscrise pe ordinea de zi urmează votul final. Această procedură de desfășurare a votului final poate fi modificată de Comitetul liderilor grupurilor parlamentare.

SECȚIUNEA a 4-a **Procedura de urgență**

Art. 115. – (1) La cererea inițiatorului, la propunerea Biroului permanent sau a unui grup parlamentar, Camera Deputaților poate adopta proiecte de legi sau propuneri legislative în procedură de urgență.

(2) Cererea inițiatorului, propunerile Biroului permanent și ale grupurilor parlamentare se supun aprobării Comitetului liderilor grupurilor parlamentare.

(3) Proiectele de legi referitoare la armonizarea legislației României cu cea a Uniunii Europene și a Consiliului Europei și cele privind aprobarea sau respingerea ordonanțelor de urgență se supun de drept dezbaterii și adoptării Camerei Deputaților în procedură de urgență.

(4) Procedura de urgență se aplică și în cazul în care Camera Deputaților a adoptat, ca primă Cameră sesizată, o prevedere din proiectul de lege care intră în competența sa decizională, neînsușită de Senat și retrimisă pentru o nouă dezbateră, precum și în cazul în care Senatul, în calitate de Cameră decizională, a adoptat, într-un proiect de lege, o prevedere pentru care competența decizională aparține Camerei Deputaților. Decizia Camerei Deputaților este definitivă.

Art. 116. – (1) Deputații, grupurile parlamentare sau Guvernul pot prezenta amendamente în scris, motivate, care se trimit comisiei sesizate în fond, în termenele stabilite la art. 65 alin. (4) de la aprobarea procedurii de urgență. Avizul Consiliului Legislativ se va trimite comisiei sesizate în fond, conform legii, pentru procedura de urgență.

(2) Termenul de depunere a raportului se stabilește de Biroul permanent.

Art. 117. – Biroul permanent, după primirea raportului comisiei sesizate în fond, înscrie cu prioritate în proiectul ordinii de zi proiectul de lege, propunerea legislativă sau prevederile la care se face referire în art. 115 alin. (4).

Art. 118. – (1) În faza dezbaterii generale, fiecare grup parlamentar poate interveni o singură dată, iar durata luării de cuvânt a reprezentantului nu poate depăși 5 minute. Durata luării de cuvânt a reprezentantului deputaților neafiliați este de un minut.

(2) După epuizarea dezbaterilor generale, președintele Camerei va solicita președintelui comisiei sesizate în fond sau raportorului acesteia, după caz,

propuneri cu privire la timpul necesar dezbaterii raportului. Durata propusă se va supune aprobării plenului Camerei și se va trece la dezbaterile pe articole.

Art. 119. – La discutarea fiecărui articol la care s-au făcut amendamente se aplică procedura de dezbateri prevăzută la art. 106 – 113. În timpul dezbaterilor nu pot fi făcute amendamente.

Art. 120. – (1) Dezbaterile unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative în procedură de urgență nu poate depăși durata de timp aprobată de Cameră, la propunerea raportorului sau a președintelui comisiei, după consultarea biroului comisiei sesizate în fond.

(2) După ce timpul de dezbateri stabilit în funcție de complexitatea raportului a fost epuizat, dezbaterile se încheie și președintele de ședință supune votului amendamentele cuprinse în raportul comisiei, în următoarea ordine: în primul rând, se supun votului amendamentele prin care se propune eliminarea unor texte, apoi amendamentele adoptate de comisie. Dacă niciunul dintre aceste amendamente nu a fost adoptat, se supun votului amendamentele respinse din raport, în ordinea înscrisă în acesta. Dacă unul dintre amendamente a fost acceptat de majoritatea deputaților prezenți, celelalte amendamente se consideră respinse. Dacă niciunul dintre amendamentele din raport nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi adoptat, se consideră adoptată forma inițială.

SECȚIUNEA a 5-a **Procedura de vot**

Art. 121. – Legile, hotărârile și moțiunile simple se adoptă de Camera Deputaților prin vot. Legile adoptate de Camera Deputaților pot fi legi constituționale, legi organice și legi ordinare.

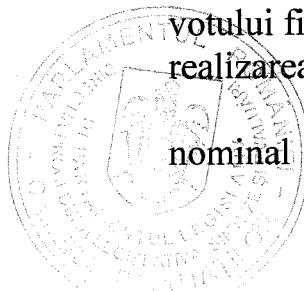
Art. 122. – Orice amendament, alt text legislativ sau cerere ce urmează să fie aprobată se consideră adoptată dacă, la solicitarea președintelui Camerei, nu există obiecție.

Art. 123. – (1) Votul deputatului este personal. El poate fi deschis sau secret.

(2) Votul deschis se exprimă prin mijloace electronice, ridicarea mâinii sau prin apel nominal. Votul deschis se exprimă, de regulă, prin mijloace electronice. Celelalte modalități de vot deschis se aprobă de Cameră, la propunerea președintelui de ședință sau a unui lider de grup.

(3) În cazul votului prin mijloace electronice, înaintea ședinței consacrate votului final, președintele de ședință dispune verificarea cvorumului de ședință prin realizarea votului de control.

(4) Votul prin mijloace electronice, prin ridicarea mâinii sau prin apel nominal are următoarele semnificații: „pentru”, „contra” sau „abținere”. Dacă un

lider de grup contestă corectitudinea numărării voturilor și dacă plenul Camerei aprobă reluarea votului, președintele va realiza aceasta prin modalitatea de vot aprobată de Cameră. În cazul votului electronic, ecranul consolei afișează, „prezent” și opțiunile: „pentru”, „contra”, „abținere”. Liderul grupului parlamentar verifică lista de vot și sesizează președintele de ședință despre eventuale neconcordanțe.

(5) Votul secret se exprimă prin buletine de vot, prin bile sau prin mijloace electronice.

(6) Votul este, de regulă, deschis. Votul este secret în următoarele situații: în cazul în care prin regulament se stabilește astfel și în cazul în care la propunerea președintelui de ședință sau a unui lider de grup Camera hotărăște în acest sens.

(7) În cazul votului secret exprimat prin buletine de vot sau bile, se constituie o comisie de numărare și validare a voturilor, formată din câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar, asistată de cei 2 secretari de ședință.

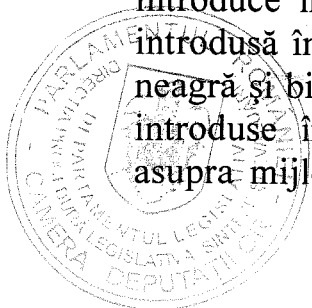
Art. 124. – Voturile deschise exprimate de fiecare deputat în Biroul permanent privind hotărârile acestuia și în comisiile parlamentare, în cazul votului pentru adoptarea raportului, se consemnează în stenogramă sau, după caz, în procesul-verbal de ședință.

Art. 125. – (1) Votul prin apel nominal se desfășoară astfel: președintele explică obiectul votării și sensul cuvintelor: „pentru”, „contra” și „abținere”; unul dintre secretari dă citire numelui și prenumelui deputaților; fiecare deputat răspunde: „pentru”, „contra” sau „abținere”.

(2) După terminarea apelului se repetă numele și prenumele deputaților care nu au răspuns.

(3) Votul prin ridicarea mâinii se desfășoară astfel: președintele de ședință explică obiectul votării și sensul cuvintelor „pentru”, „contra”, „abținere”; deputatul își exprimă una dintre cele 3 opțiuni prin ridicarea mâinii; secretarii numără voturile exprimate de deputați și comunică președintelui de ședință rezultatul votului. Suma numărului deputaților care și-au exprimat una dintre cele 3 opțiuni de mai sus, plus deputații prezenți care nu și-au exprimat opțiunea de vot, reprezintă prezența deputaților la ședința de vot.

Art. 126. – Votul prin bile se desfășoară astfel: în sala de ședință se așează două urne, una albă și una neagră. Înainte de a începe votarea, președintele Camerei Deputaților explică procedura și semnificația votului. După citirea numelui de către un secretar al Camerei Deputaților, fiecare deputat primește de la chestori două bile, una albă și una neagră, pe care le introduce în cele două urne. Bila albă introdusă în urna albă și bila neagră introdusă în urna neagră înseamnă vot „pentru”, iar bila albă introdusă în urna neagră și bila neagră introdusă în urna albă înseamnă vot „contra”. Ambele bile introduse în urna neagră înseamnă „abținere”. Biroul permanent hotărăște asupra mijloacelor prin care se asigură caracterul secret al votului, precum și

procedura de numărare și modelul procesului-verbal care consemnează rezultatul votului.

Art. 127. – (1) Votul prin mijloace electronice se realizează prin introducerea cardului de vot în consolă la începutul ședinței, urmată de apăsarea uneia dintre tastele „prezent”, „pentru”, „contra” sau „abținere”. Rezultatul votului electronic se afișează automat pe ecranul consolei și pe ecranul central din sala de ședință. În cazul în care președintele de ședință, asistat de cei 2 secretari, constată existența unor disfuncționalități, acesta solicită plenului repetarea votului prin altă procedură. Sesizarea unor astfel de disfuncționalități poate fi realizată și de un lider de grup.

(2) Cardul de vot electronic care permite deputatului accesul la mijloacele electronice de vot este personal. Utilizarea acestuia de către o altă persoană este interzisă. Nerespectarea interdicției atrage aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 244 alin. (1) lit. e).

(3) Votul prin mijloace electronice se desfășoară astfel: președintele de ședință explică obiectul votării și inițiază procedura de vot. Exprimarea votului prin mijloace electronice se face în intervalul de timp alocat votării, anunțat de președintele de ședință, precedat de un semnal sonor. Deputatul are următoarele posibilități:

a) apăsarea tastei „pentru” – caz în care deputatul va fi înregistrat prezent, cu opțiunea de vot „pentru”;

b) apăsarea tastei „contra” – caz în care deputatul va fi înregistrat prezent, cu opțiunea de vot „contra”;

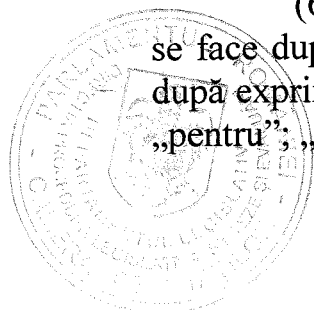
c) apăsarea tastei „abținere” – caz în care deputatul va fi înregistrat prezent, cu opțiunea de vot „abținere”.

În cazul în care deputatul va apăsa exclusiv tasta „prezent”, fără apăsarea vreuneia dintre opțiunile „pentru”, „contra” sau „abținere”, acesta va fi înregistrat prezent, în categoria celor care nu și-au exprimat nicio opțiune de vot.

(4) În timpul ședinței de vot exprimat prin mijloace electronice, în cazul în care deputatul nu are cardul de vot introdus corect în consolă sau, având cardul corect introdus în consolă, nu apasă nicio tastă, acesta figurează absent la votul respectiv. Introducerea cardului de vot în consolă, în intervalul de timp alocat votării, permite deputatului să-și exprime poziția în problema supusă votului. Scoaterea cardului de vot din consolă, după exprimarea poziției în problema supusă votului, dar înainte de expirarea timpului alocat votării, nu invalidează opțiunea exprimată.

(5) Ori de câte ori votul prin mijloace electronice este deschis, acesta se introduce pentru fiecare deputat pe site-ul Camerei Deputaților, în cazul votului final, sau atunci când plenul Camerei hotărăște în mod expres.

(6) Afișarea și interpretarea rezultatului votului prin mijloace electronice se face după cum urmează: pe ecranul central și pe consolele individuale de vot, după exprimarea votului electronic se vor afișa următoarele informații: „prezenți”; „pentru”; „contra”; „abținere”; „nu votez”.

(7) În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *ședința consacrată votului final* reprezintă procedura parlamentară de adoptare a legilor, hotărârilor și moțiunilor;

b) *cvorumul de ședință consacrat votului final* reprezintă condiția prealabilă, care trebuie întrunită imediat înaintea votării, în scopul asigurării unei prezențe semnificative a parlamentarilor, în conformitate cu dispozițiile art. 67 din Constituția României, republicată;

c) *prezența în cazul votului prin mijloace electronice* reprezintă suma tuturor deputaților care au apăsător una dintre cele 4 taste afișate pe ecranul consolei de vot.

Art. 128. – (1) În cazul votului cu buletine de vot, pe buletin se trec numele și prenumele candidaților, funcțiile pentru care aceștia candidează și, după caz, grupul parlamentar din care fac parte sau care i-a propus.

(2) Exprimarea votului pentru numiri pe funcții se face prin vot cu buletine de vot, cu excepția cazurilor în care prin lege sau prin regulament se prevede o altă procedură de vot.

(3) Deputatul votează „pentru”, lăsând neatins pe buletinul de vot numele și prenumele persoanei propuse; el votează „contra”, tăind numele și prenumele persoanei propuse.

(4) Buletinele de vot se introduc în urne.

(5) Sunt nule buletinele de vot care nu corespund modelului prezentat, cele care nu poartă ștampila de control și cele pe care numărul candidaților ale căror nume nu au fost tăiate depășește numărul funcțiilor pentru care se face alegerea.

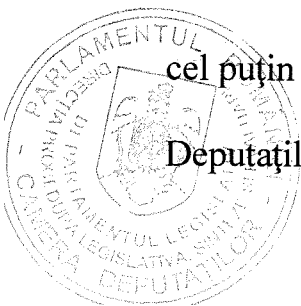
Art. 129. – (1) În situații excepționale, constatate de către autoritățile abilitate, precum epidemiile, pandemiile, fenomenele naturale extreme, cutremure, actele de terorism și alte situații care fac imposibilă prezența deputaților la sediul Camerei Deputaților, ședințele Biroului permanent al Camerei Deputaților, ale Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, ședințele comisiilor de specialitate ale Camerei Deputaților, precum și ședințele plenului Camerei Deputaților se pot desfășura prin mijloace electronice printr-o procedură aprobată de Biroul permanent al Camerei Deputaților.

(2) Decizia declarării unei asemenea situații excepționale îi revine Biroului permanent al Camerei Deputaților, după consultarea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare.

(3) În perioada prevăzută la alin. (1) se pot dezbate și vota prin mijloace electronice doar actele normative care sunt strâns legate de situația excepțională. La propunerea comitetului liderilor se poate suplimenta ordinea de zi și cu alte acte normative urgente.

Art. 130. – (1) Legile constituționale se adoptă cu votul unei majorități de cel puțin două treimi din numărul deputaților.

(2) Legile organice și hotărârile privind Regulamentul Camerei Deputaților se adoptă cu votul majorității deputaților.

(3) Legile ordinare și hotărârile luate în procesul legiferării se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți, în condițiile existenței cvorumului legal.

(4) În cazurile în care Constituția României, republicată, sau regulamentul prevede o majoritate de voturi de cel puțin două treimi și președintele constată în prealabil imposibilitatea întrunirii majorității prevăzute, amână votul, stabilind ziua și ora desfășurării acestuia. O nouă amânare a votului nu poate depăși 30 de zile.

(5) În măsura în care prezentul regulament nu dispune altfel, celelalte acte ale Camerei Deputaților se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

(6) Înainte de votare președintele de ședință poate cere verificarea cvorumului prin apel nominal, prin mijloace electronice sau prin numărare de către secretari. În cazul votului exprimat prin mijloace electronice, verificarea cvorumului la ședința de vot final este obligatorie. Deputații care nu își pot exercita dreptul de vot semnalează acest fapt președintelui de ședință.

(7) Dacă în sala de ședințe nu se află majoritatea deputaților, președintele amână votarea până la întrunirea cvorumului legal.

Art. 131. – (1) În caz de paritate de voturi votul se repetă.

(2) Președintele Camerei își exprimă votul după cel al deputaților prezenți.

Art. 132. – În cursul votării nu se poate acorda deputaților dreptul de a lua cuvântul, cu excepția cazurilor care vizează derularea procedurii de vot secret.

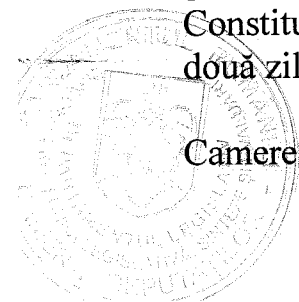
Art. 133. – Proiectele de legi și propunerile legislative respinse de Camera Deputaților în calitate de Cameră decizională nu pot fi readuse în discuția acestuia în cursul aceleiași sesiuni, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 103.

Art. 134. – (1) Proiectele de legi și propunerile legislative adoptate sau respinse de Camera Deputaților ca primă Cameră sesizată se semnează de președintele acesteia.

(2) Proiectele de legi și propunerile legislative adoptate sau respinse de Camera Deputaților ca primă Cameră sesizată se înaintează Senatului, în calitate de Cameră decizională, cu menționarea prevederilor care țin de competența decizională a Camerei Deputaților, dacă este cazul. Guvernul va fi înștiințat despre aceasta.

(3) Legea adoptată de Camera Deputaților cu privire la care Senatul s-a pronunțat ca primă Cameră sesizată ori, după caz, în calitate de Cameră decizională pentru unele prevederi, semnată de președintele Camerei Deputaților și de președintele Senatului, se comunică, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la secretarul general al Senatului, în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale. Dacă legea este adoptată în procedură de urgență, termenul este de două zile.

(4) Data la care legea adoptată a fost depusă la secretarul general al Camerei Deputaților se comunică deputaților, în termen de 24 de ore de la depunere.

(5) După împlinirea termenelor prevăzute la alin. (3) legea se trimite, sub semnătura președintelui Camerei Deputaților, Președintelui României în vederea promulgării.

SECȚIUNEA a 6-a

Cazurile de neconstituționalitate și solicitările de reexaminare formulate de către Președintele României

Art. 135. – (1) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, și în situația în care Camera Deputaților a fost prima Cameră sesizată, Biroul permanent, în prima sa ședință care are loc după publicarea deciziei Curții Constituționale în Monitorul Oficial al României, Partea I, va sesiza Comisia pentru constituționalitate și comisia permanentă sesizată în fond cu proiectul de lege sau propunerea legislativă în vederea reexaminării prevederilor declarate neconstituționale. Aceeași procedură se aplică și pentru cazul în care prevederile respective sunt trimise de la Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

(2) Termenul fixat de Biroul permanent pentru întocmirea raportului comun de către comisiile prevăzute la alin. (1) nu va putea fi mai mare de 15 zile. Raportul comisiilor se înscrie cu prioritate în ordinea de zi și se dezbate conform prevederilor art. 99 – 111. Cu prilejul reexaminării, Camera Deputaților va efectua corelările tehnico-legislative necesare. După adoptarea legii în ansamblul ei, aceasta se trimite Senatului, dacă acesta este Cameră decizională, sau președintelui României în cazul în care Camera Deputaților este Cameră decizională.

Art. 136. – (1) În cazul sesizării neconstituționalității tratatelor sau altor acorduri internaționale depuse la Parlament pentru ratificare, potrivit art. 146 lit. b) din Constituția României, republicată, procedura parlamentară se întrerupe și se reia după publicarea deciziei Curții Constituționale.

(2) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 146 lit. b) din Constituția României, republicată, Camera Deputaților nu poate ratifica tratatul sau acordul internațional declarat ca fiind neconstituțional.

Art. 137. – (1) În cazurile de neconstituționalitate constatate potrivit art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, dispozițiile declarate neconstituționale din legi, din regulamente și din ordonanțele aprobate prin lege își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, termen pe durata căruia aceste dispoziții sunt suspendate de drept. În cazul în care Camera Deputaților a fost prima Cameră sesizată, Biroul permanent va sesiza Comisia pentru constituționalitate și comisia în al cărei domeniu de activitate se încadrează respectivul act normativ în vederea reexaminării textelor și punerii lor în acord cu prevederile Constituției. Textele revizuite se constituie într-o inițiativă legislativă care se distribuie deputaților.

După trecerea unui termen de 7 zile, înăuntrul căruia se pot depune amendamente, cele două comisii elaborează, în termen de 5 zile, un raport asupra inițiativei legislative care se supune dezbaterii și adoptării plenului Camerei Deputaților. Inițiativa legislativă se adoptă cu majoritatea cerută de caracterul actului normativ și se trimite Senatului.

(2) În cazul în care Camera Deputaților este Cameră decizională, comisiile sesizate în fond de Biroul permanent vor întocmi raportul privind textele revizuite înaintate de Senat, luând în considerare amendamentele formulate de deputați. Inițiativa legislativă se adoptă cu majoritatea cerută de caracterul actului normativ și se transmite Președintelui României în vederea promulgării.

Art. 138. – (1) Reexaminarea legii de către Camera Deputaților, în urma cererii făcute de Președintele României, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată, va avea loc în cel mult 30 de zile de la primirea cererii. Reexaminarea legii se efectuează mai întâi de Camera Deputaților, dacă aceasta a fost prima Cameră sesizată, după care se trimite legea adoptată Senatului, care va decide definitiv. În situația în care Camera Deputaților este Cameră decizională, legea adoptată se trimite Președintelui în vederea promulgării.

(2) Reexaminarea legii pe baza cererii Președintelui României se face cu respectarea procedurii legislative.

(3) Raportul comisiei, cu privire la solicitările formulate de Președintele României cuprinse în cererea de reexaminare, va cuprinde una dintre cele 3 variante:

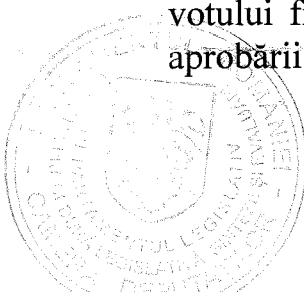
a) propunerea de adoptare a legii modificate și completate în întregime sau parțial, în sensul cerut de Președinte în cererea de reexaminare;

b) propunerea de adoptare a legii în forma adoptată inițial de Parlament, în cazul în care se resping solicitările formulate în cererea de reexaminare;

c) propunerea de respingere a legii.

În cazul în care solicitările din cererea de reexaminare sunt acceptate, în parte sau în totalitate, comisia va formula textele corespunzătoare și raportul va cuprinde toate amendamentele admise și respinse depuse de deputați. Textele propuse trebuie să aibă legătură cu solicitările din cererea de reexaminare și să asigure corelarea tehnico-legislativă a tuturor dispozițiilor legii. În cazul în care se resping solicitările formulate în cererea de reexaminare, raportul nu va mai cuprinde amendamentele depuse.

(4) Se supun dezbaterii plenului Camerei Deputaților, după regulile procedurii legislative, propunerile Comisiei sesizate în fond de adoptare a legii modificate sau completate în întregime sau parțial, în sensul solicitărilor formulate de Președintele României cuprinse în cererea de reexaminare, sau, după caz, propunerile Comisiei de adoptare a legii în forma adoptată inițial, în cazul respingerii solicitărilor cuprinse în cererea de reexaminare. În ședința dedicată votului final se votează legea în ansamblul ei. Dacă nicio formă a legii supusă aprobării nu este adoptată de Cameră, legea este respinsă.

(5) În situația în care propunerea de respingere a legii nu întrunește numărul de voturi necesar adoptării, se restituie comisiei în vederea reexaminării, avându-se în vedere încadrarea în termenul prevăzut la alin. (1).

Art. 139. – În cazul în care este necesară o mediere, aceasta se va realiza conform prevederilor regulamentare, iar raportul comisiei de mediere va fi înscris pe ordinea de zi a Camerei, urmându-se procedura prevăzută la art. 85 – 109.

Art. 140. – (1) Raportul comisiei de mediere se dezbate în fiecare Cameră.

(2) Se supun la vot, potrivit procedurii de dezbatere pe articole a legii, numai soluțiile propuse de comisia de mediere care sunt diferite de cele adoptate inițial de Cameră. În toate cazurile raportul comisiei de mediere se aprobă cu majoritatea de voturi necesară pentru adoptarea legii în forma finală. Rapoartele comisiilor de mediere se aprobă în ședințele consacrate votului final asupra proiectelor de lege.

(3) Dacă deputații și senatorii își însușesc textul legii în forma propusă de comisia de mediere, se va proceda conform art. 134 alin. (3).

Art. 141. – În cazul în care comisia de mediere nu ajunge la un acord cu privire la problemele aflate în divergență sau dacă una dintre Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, în tot sau în parte, se aplică prevederile art. 82.

SECȚIUNEA a 7-a

Desfășurarea ședinței Camerei Deputaților

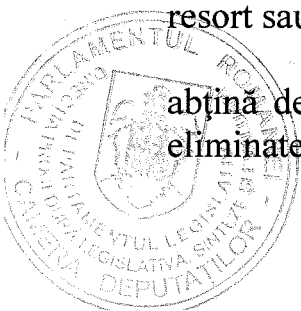
Art. 142. – Ședințele Camerei Deputaților sunt publice și se difuzează on-line, în afara cazurilor în care, la cererea președintelui sau a unui grup parlamentar, se hotărăște, cu votul majorității deputaților prezenți, ca anumite ședințe să fie secrete.

Art. 143. – (1) La ședințele publice ale Camerei Deputaților pot asista diplomați, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii, precum și alți invitați, pe baza acreditării sau a invitației semnate de secretarul general al Camerei, în condițiile stabilite de Biroul permanent. Cetățenii pot asista la lucrările Camerei pe baza unor permise de acces distribuite la cerere, în ordinea solicitării de către cei interesați, în limita locurilor disponibile în lojele destinate publicului.

(2) Membrii Guvernului sau reprezentanții acestora au acces la lucrările Camerei. Dacă li se solicită participarea, prezența lor devine obligatorie.

(3) La dezbaterile proiectelor de legi inițiate de Guvern participă în mod obligatoriu, sub sancțiunea retragerii proiectului de pe ordinea de zi, ministrul de resort sau secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul din ministerul respectiv.

(4) Persoanele care asistă la ședință trebuie să păstreze liniștea și să se abțină de la orice manifestare de aprobare sau dezaprobare, în caz contrar fiind eliminate din sală de către forța publică pusă la dispoziția președintelui.

(5) Președintele Camerei, la cererea unui deputat sau din proprie inițiativă, poate să facă declarații oficiale, cu consultarea Camerei, cu privire la informațiile vădit inexacte (inclusiv omisiuni, deformări etc.) privind lucrările Camerei sau asupra comentariilor, care ar putea aduce atingere imaginii instituției parlamentare.

(6) Direcția comunicare și relații publice a Camerei Deputaților va prezenta zilnic o revistă a presei membrilor Biroului permanent, liderilor grupurilor parlamentare și președinților comisiilor permanente.

Art. 144. – (1) Deputații sunt obligați să fie prezenți la lucrările Camerei și să își înregistreze prezența, pe baza cartelei și a semnăturii electronice, pe dispozitivele instalate la intrarea în sala de plen. În cazul în care sistemul electronic nu se poate folosi din motive tehnice, deputatul se înscrie pe lista de prezență.

(2) Deputatul care nu poate lua parte la ședință din motive obiective va trebui să informeze printr-o motivație scrisă, avizată de liderul de grup, Biroul permanent, menționând cauzele care îl împiedică să participe.

Art. 145. – (1) Deputații își desfășoară activitatea săptămânal în plen, în comisii, în grupurile parlamentare și în birourile parlamentare din circumscripții. De regulă, a 5-a și a 6-a zi din săptămână sunt rezervate activității în circumscripțiile electorale în care deputații au fost aleși.

(2) La propunerea Biroului permanent, cu aprobarea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, programul de lucru poate fi modificat.

(3) La solicitarea motivată a președintelui de ședință sau a unui lider de grup parlamentar, făcută la începutul unei ședințe de lucru în plen, ordinea de zi sau programul de lucru se poate modifica prin aprobarea Camerei.

Art. 146. – (1) Ședința Camerei Deputaților este deschisă de președintele Camerei Deputaților. În lipsa președintelui, acesta este înlocuit de unul dintre vicepreședinți, prin rotație.

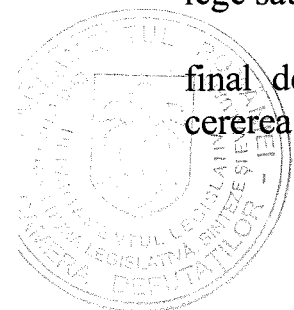
(2) Președintele de ședință este obligat să anunțe numărul deputaților care și-au înregistrat prezența, ordinea de zi și programul de lucru.

(3) Președintele este asistat obligatoriu de 2 secretari stabiliți prin rotație, dintre care unul, de regulă, este din opoziție.

Art. 147. – (1) Camera Deputaților adoptă legi, hotărâri și moțiuni simple în prezența majorității deputaților.

(2) În cadrul procedurii legislative prevederile alin. (1) se aplică numai la votul pentru adoptarea legii în ansamblul ei, precum și atunci când, potrivit prevederilor prezentului regulament, se supune la vot respingerea proiectului de lege sau a propunerii legislative.

(3) Verificarea întrunirii cvorumului se dispune numai la ședințele de vot final de către președinte, imediat înaintea votării, din proprie inițiativă ori la cererea liderului unui grup parlamentar.

(4) În cazul în care cvorumul nu este întrunit, ședința se suspendă, iar președintele va comunica data și ora reluării lucrărilor. Reluarea lucrărilor se face și prin derogare de la ordinea de zi aprobată, cu respectarea succesiunii stabilite prin aceasta.

Art. 148. – Președintele Camerei sau vicepreședintele care îl înlocuiește conduce dezbaterile, asigură menținerea ordinii de zi în timpul dezbaterilor și respectarea regulamentului.

Art. 149. – (1) Secretarii întocmesc liste cu deputații care se înscriu la cuvânt.

(2) Deputații vor lua cuvântul în ordinea înscrierii pe listă, cu încuviințarea președintelui Camerei.

(3) Miniștrilor prezenți în Cameră li se poate da cuvântul în orice fază a dezbaterilor, ori de câte ori solicită acest lucru.

Art. 150. – Nimeni nu poate lua cuvântul decât dacă îi este dat de președinte. Persoanele care iau cuvântul în Cameră vorbesc de la tribuna acesteia sau din alt loc unde există instalat un microfon.

Art. 151. – (1) La propunerea președintelui de ședință sau a liderului unui grup parlamentar, plenul Camerei Deputaților, prin vot, are dreptul să limiteze durata luărilor de cuvânt în funcție de obiectul dezbaterilor.

(2) Deputații și celelalte persoane care iau cuvântul sunt obligați să se refere exclusiv la chestiunea pentru discutarea căreia s-au înscris la cuvânt, cu excepția declarațiilor politice, care sunt făcute în intervalul de timp alocat acestora, conform programului. În caz contrar, președintele le atrage atenția și, dacă nu se conformează, le retrage cuvântul și întrerupe microfonul.

(3) Liderii grupurilor parlamentare pot lua cuvântul în cadrul ședinței de vot final pentru a explica votul grupului lor cu privire la adoptarea unei inițiative legislative. Deputații neafiliați pot lua cuvântul pentru explicarea votului la finalul ședinței de vot.

(4) Luările de cuvânt făcute în conformitate cu prevederile alin. (3) nu vor depăși două minute.

Art. 152. – (1) În afara dezbaterilor legislative sau politice care se desfășoară în Cameră, conform ordinii de zi, un deputat poate solicita să i se dea cuvântul pentru probleme de procedură, pentru un drept la replică sau pentru a comunica plenului probleme de ordin personal.

(2) Când un deputat solicită cuvântul pentru probleme de procedură sau pentru dreptul la replică, președintele este obligat să-i acorde cuvântul imediat.

(3) Un deputat poate solicita cuvântul pentru probleme de procedură numai în cazul în care consideră că în acel moment al dezbaterilor au fost încălcate anumite prevederi ale regulamentului, prevederi la care va face referire în intervenția sa.

(4) Un deputat poate cere dreptul la replică în situația în care, la adresa sa, în acel moment al dezbaterilor, s-au făcut afirmații incorecte sau ofensatoare de la microfonul Camerei Deputaților. Dreptul la replică va fi formulat într-un mod care să nu genereze un nou drept la replică.

(5) Un deputat poate solicita cuvântul pentru a expune o problemă cu caracter personal, care are legătură cu calitatea sa de deputat, iar președintele îi va acorda cuvântul la începutul sau la sfârșitul ședinței în plen.

(6) Luările de cuvânt făcute în conformitate cu prevederile alin. (3), (4) și (5) nu vor depăși două minute.

(7) Prezentul articol se aplică și pentru ședințele comisiilor Camerei Deputaților, în mod corespunzător.

Art. 153. – (1) Președintele de ședință sau liderul unui grup parlamentar poate cere încheierea dezbaterii unei probleme puse în discuția Camerei.

(2) Propunerea de încheiere a dezbaterii se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 154. – (1) Este interzisă perturbarea activității parlamentare, proferarea de insulte sau calomnii atât de la tribuna Camerei, cât și din sala de ședințe a plenului, a comisiilor sau a celorlalte organisme de lucru ale Parlamentului.

(2) Se interzice dialogul între vorbitorii aflați la tribună și persoanele aflate în sală.

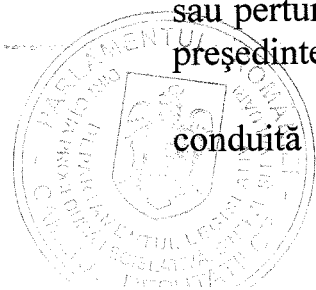
(3) În dezbaterile parlamentare, deputații nu adoptă comportamente și limbaje denigratoare, rasiste sau xenofobe și nici nu desfășoară pancarte sau bannere.

Art. 155. – (1) Președintele de ședință cheamă la ordine deputatul/deputații care tulbură dezbaterile sau creează dezordine. În cazul în care, după chemarea la ordine, deputatul/deputații continuă să se abată de la regulament sau împiedică în orice mod desfășurarea normală a lucrărilor, președintele de ședință retrage cuvântul, iar dacă acesta/aceștia persistă, dispune eliminarea din sală. Secretarul general asigură, fără întârziere, punerea în aplicare a unei astfel de măsuri disciplinare cu ajutorul personalului Direcției Afaceri Interne al Camerei Deputaților.

(2) În cazul în care tulburarea persistă și se produce o perturbare a activității parlamentare, iar aceasta compromite continuarea dezbaterilor, președintele de ședință, în vederea restabilirii ordinii, suspendă ședința pentru o perioadă de timp determinată sau o închide. Aceasta se reia la convocarea președintelui de ședință.

(3) În cazul în care deputatul/deputații tulbură ședința într-un mod grav sau perturbă lucrările Parlamentului în mod repetat încălcând prevederile art. 233, președintele de ședință propune sancțiunea corespunzătoare.

(4) Dacă este cazul, luând în considerare gravitatea încălcării regulilor de conduită prevăzute de art. 233, președintele de ședință poate adresa Comisiei

juridice de disciplină și imunități solicitarea întocmirii unui raport pentru aplicarea unei sancțiuni.

(5) Biroul permanent, transmite Comisiei juridice, de disciplină și imunități cererea de sancționare a deputatului pentru adoptarea măsurii corespunzătoare. Deputații în cauză, sunt invitați să prezinte observații în scris în apărarea lor. Decizia Comisiei juridice de disciplină și imunități este notificată deputatului și transmisă Biroului permanent.

Art. 156. – (1) Dezbaterile din ședințele Camerei Deputaților se înregistrează prin mijloace electronice și se stenografiază.

(2) Stenogramele se introduc pe site-ul Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, în cel mult 10 zile, cu excepția celor privitoare la ședințele secrete.

(3) Sintezele ședințelor comisiilor se publică pe site-ul Camerei Deputaților în cel mult 10 zile, cu excepția celor privitoare la ședințele secrete.

(4) Deputații au dreptul de a verifica exactitatea stenogramei, prin confruntarea ei cu înregistrarea electronică, în cel mult 5 zile de la data ședinței.

(5) Până la apariția Monitorului Oficial al României deputații au dreptul de a obține o copie de pe stenogramă.

SECȚIUNEA a 8-a

Procedura privind cererea de urmărire penală a membrilor sau foștilor membri ai Guvernului care sunt deputați

Art. 157. – Camera Deputaților are dreptul să ceară urmărirea penală a oricărui membru al Guvernului.

Art. 158. – (1) Dezbaterile cererii prevăzute la art. 157 se poate face pe baza raportului întocmit de o comisie de anchetă sau pe baza unui raport întocmit de o comisie permanentă în condițiile art. 71.

(2) În cazul în care președintele Camerei Deputaților primește o solicitare a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, adresată Camerei Deputaților, pentru ca aceasta să ceară urmărirea penală a unui membru al Guvernului care este și deputat, respectiva solicitare este adusă la cunoștința Biroului permanent al Camerei Deputaților, de îndată. Solicitarea trebuie motivată în fapt și în drept. Biroul permanent al Camerei Deputaților are obligația să ceară Comisiei juridice, de disciplină și imunități să prezinte, în cel mult 5 zile, o primă evaluare a respectivei solicitări și o estimare a timpului necesar pentru a realiza audierea deputatului și pentru a studia documentele înaintate de procurorul general. Pe baza evaluării preliminare, Biroul permanent al Camerei Deputaților va fixa un termen de depunere a raportului de către Comisia juridică, de disciplină și imunități, termen care nu poate fi mai mare de 14 zile.

(3) Raportul va cuprinde toate argumentele, atât în favoarea aprobării

cererii cât și pe cele împotriva aprobării acesteia. Argumentele în favoarea aprobării cererii sunt cele formulate de deputați, precum și cele cuprinse în solicitarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Argumentele împotriva aprobării cererii sunt cele formulate de deputați, precum și cele formulate de ministrul în cauză și de apărătorii acestuia. Toate argumentele vor fi raportate la îndeplinirea criteriilor și liniilor directe pentru ridicarea imunității parlamentare cuprinse în capitolul V din „Raportul Comisiei de la Veneția privind scopul și ridicarea imunității parlamentare CDL-AD(2014)011”.

(4) Audierea membrului Guvernului care este deputat este obligatorie, iar în cazul în care acesta refuză sau se află în imposibilitate obiectivă de a se prezenta în fața comisiei, acest fapt trebuie consemnat în raportul Comisiei juridice, de disciplină și imunități. În situația în care deputatul în cauză se află în imposibilitate obiectivă de a se prezenta la audiere se va fixa un nou termen.

(5) Raportul comisiei se aprobă prin votul secret al majorității membrilor prezenți.

(6) Rapoartele cu privire la cererea de urmărire penală se prezintă și se dezbate în plenul Camerei Deputaților în cel mult 5 zile de la depunerea lor la Biroul permanent.

(7) La dezbaterile asupra cererii de urmărire penală vor lua cuvântul președintele comisiei care a întocmit raportul, ministrul la care se referă cererea respectivă și, după caz, câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar, după care se trece la vot.

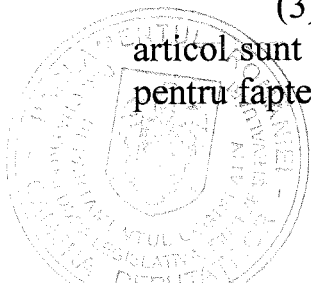
(8) Proiectul de hotărâre privind cererea de urmărire penală, întocmit de Comisia juridică, de disciplină și imunități, se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți, cu respectarea prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată. Votul este secret și se exprimă prin bile. Hotărârea privind cererea de urmărire penală se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În condițiile în care Camera Deputaților nu este în sesiune, președintele Camerei Deputaților convoacă o sesiune extraordinară și ia măsurile necesare respectării termenelor prevăzute în prezentul articol.

Art. 159. – (1) În cazul în care Camera Deputaților hotărăște să ceară urmărirea penală, președintele Camerei va comunica acest lucru procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Respectiva hotărâre a Camerei Deputaților va fi transmisă și Președintelui României pentru eventuala suspendare din funcție a membrului Guvernului a cărui urmărire penală a fost cerută.

(2) În cazul în care Camera Deputaților nu hotărăște să ceară urmărirea penală, președintele Camerei va comunica acest lucru procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție iar procedura parlamentară se încheie.

(3) Prevederile art. 157, ale art. 158 și ale alin. (1) și (2) din prezentul articol sunt aplicabile și foștilor membri ai Guvernului care au funcția de deputat, pentru fapte comise în calitate de ministru.

Art. 160. – Dispozițiile art. 123 – 156 se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Controlul parlamentar asupra procesului decizional la nivelul Uniunii Europene

Secțiunea 1 *Dispoziții comune*

Art. 161. – Camera Deputaților își exercită atribuțiile constituționale privind controlul parlamentar asupra procesului decizional la nivelul Uniunii Europene, conform art. 111, 112 și art. 148 alin. (4) și (5) din Constituția României, republicată, art. 10 și art. 12 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), Protocolului nr. 1 și Protocolului nr. 2 anexate TUE și Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene, în următoarele forme:

a) participarea la formarea poziției României față de propunerile Uniunii Europene, care se adoptă în Consiliul Uniunii Europene, selectate de Camera Deputaților pentru examinare parlamentară, prin analiza fondului propunerilor și emiterea unor observații și recomandări privind opțiunile de politici și a unor recomandări privind completări sau modificări ale unor prevederi;

b) exercitarea prerogativelor prevăzute de Protocolul nr. 2 anexat TUE și TFUE privind mecanismul de alertă timpurie destinat controlului *ex ante* al subsidiarității de către parlamentele naționale;

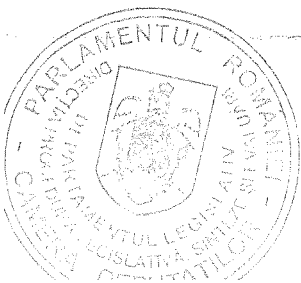
c) participarea la dialogul politic informal propus de către Comisia Europeană în Comunicarea „Furnizând rezultate pentru Europa”;

d) participarea la formarea poziției României în Consiliul European, prin adoptarea unor propuneri privind mandatul pe care delegația României intenționează să-l prezinte;

e) asigurarea îndeplinirii de către Guvern a obligațiilor sale față de Parlament;

f) exercitarea prerogativelor cu privire la acțiunile adresate Curții de Justiție a Uniunii Europene, referitoare la încălcarea principiului subsidiarității;

g) exercitarea altor prerogative prevăzute de tratate și destinate acțiunii parlamentelor naționale.

*Secțiunea a 2-a**Procedura de examinare a proiectelor de acte legislative și a proiectelor de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene***A. Dispoziții generale**

Art. 162. – În sensul prezentei proceduri, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *aviz motivat* – documentul adoptat de către Camera Deputaților, prin hotărâre, în care se expun motivele pentru care se consideră că un proiect de act legislativ european încalcă principiul subsidiarității, în conformitate cu prevederile Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat TUE și TFUE;

b) *opinie* – documentul adoptat de către Camera Deputaților, prin hotărâre, ca urmare a finalizării examinării parlamentare a unui proiect de act legislativ sau a unui proiect de act fără caracter legislativ al Uniunii Europene;

c) *examinare parlamentară* – procedura prin care Camera Deputaților examinează și evaluează proiectele de acte legislative sau acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene din punctul de vedere al fondului reglementării și implicațiilor acestora sau procedura prin care Camera Deputaților evaluează modul în care proiectele de acte legislative ale Uniunii Europene respectă principiile subsidiarității și proporționalității, în temeiul Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat TUE și TFUE;

d) *mandat* – poziția de negociere a României în Consiliul Uniunii Europene ori poziția delegației României la reuniunile Consiliului European;

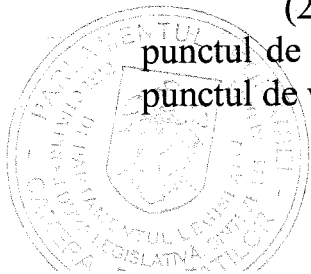
e) *proiecte de acte legislative ale instituțiilor Uniunii Europene* – propunerile Comisiei Europene, inițiativele unui grup de state membre, inițiativele Parlamentului European, cererile Curții de Justiție a Uniunii Europene, recomandările Băncii Centrale Europene și cererile Băncii Europene de Investiții privind adoptarea unui act legislativ, sub forma regulamentelor, directivelor sau deciziilor Uniunii Europene;

f) *proiecte de acte fără caracter legislativ* – proiectele de acte emise de instituțiile Uniunii Europene care nu sunt adoptate prin procedură legislativă, conform TUE și TFUE;

g) *rezerva de examinare parlamentară* – procedura prin care Guvernul României informează Consiliul Uniunii Europene cu privire la declanșarea procedurii de examinare parlamentară de către Parlament sau de către una dintre cele două Camere, potrivit Legii nr. 373/2013.

Art. 163. – (1) Sunt supuse examinării parlamentare proiectele de acte legislative și proiectele de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene selectate în funcție de relevanța lor.

(2) Proiectele de acte legislative ale Uniunii Europene sunt examinate din punctul de vedere al respectării principiului subsidiarității, dacă este cazul, și din punctul de vedere al fondului propunerii respective.

(3) Proiectele de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene sunt examinate din punctul de vedere al fondului propunerii respective.

Art. 164. – (1) Examinarea parlamentară se finalizează prin elaborarea următoarelor acte:

a) aviz motivat, în cazul identificării de către Camera Deputaților a nerespectării principiului subsidiarității de către un proiect de act legislativ al Uniunii Europene, selectat pentru examinare de Camera Deputaților;

b) opinie în cazul analizei fondului proiectelor de acte legislative și al proiectelor de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene selectate pentru examinare de către Camera Deputaților.

(2) Avizul motivat și opinia se adoptă prin hotărâre a Camerei Deputaților.

(3) Proiectul de hotărâre care are ca obiect aprobarea unui aviz motivat se votează în plenul Camerei Deputaților în prima ședință de la includerea acestuia pe ordinea de zi, fără a depăși cadrul celor 56 de zile calendaristice de la primirea scrisorii de sesizare de la instituțiile Uniunii Europene.

(4) Proiectul de hotărâre care are ca obiect adoptarea unei opinii se votează în plenul Camerei Deputaților în prima ședință de la includerea acestuia pe ordinea de zi.

(5) Hotărârea se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți, în conformitate cu prevederile art. 130 alin. (3) și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Hotărârea se semnează de către președintele Camerei Deputaților care dispune transmiterea acesteia către Guvernul României, Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, precum și către alte instituții ale Uniunii Europene implicate în procesul decizional.

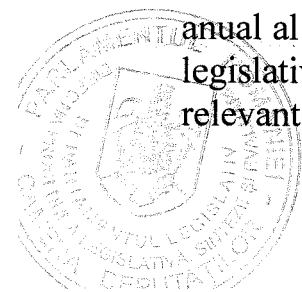
Art. 165. – (1) Comisia pentru afaceri europene și comisiile permanente de specialitate stabilesc oportunitatea desemnării, în conformitate cu art. 57, a unui raportor pentru fiecare proiect de act legislativ sau proiect de act fără caracter legislativ supus examinării parlamentare, în temeiul prezentei secțiuni.

(2) Raportorul sau deputatul membru al Comisiei pentru afaceri europene, desemnat de către aceasta din urmă, prezintă proiectul de hotărâre a Camerei Deputaților în ședința de plen.

B. Selecția proiectelor de acte legislative și a proiectelor de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene

Art. 166. – (1) Camera Deputaților selectează proiecte de acte legislative și proiecte de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene în vederea examinării lor.

(2) Selecția se face anual, imediat după adoptarea Programului de lucru anual al Comisiei Europene, sau ori de câte ori Uniunea Europeană propune un act legislativ sau un act fără caracter legislativ pe care Camera Deputaților îl consideră relevant pentru a fi supus examinării.

Art. 167. – (1) Comisia pentru afaceri europene face o selecție a propunerilor din Programul de lucru anual al Comisiei Europene, în vederea întocmirii listei de propuneri prioritare, în urma estimării relevanței lor.

(2) Selecția prevăzută la alin. (1) se realizează pe baza consultării prealabile cu comisiile permanente de specialitate și dezbaterii în cadrul Comisiei pentru afaceri europene.

Art. 168. – Comisia pentru afaceri europene centralizează propunerile comisiilor permanente de specialitate, adăugând, dacă este cazul, proiectele de acte normative ale Uniunii Europene pentru care Guvernul României elaborează mandate generale, și transmite Biroului permanent, în vederea aprobării, lista cu propuneri prioritare.

Art. 169. – Comisia pentru afaceri europene poate propune Biroului permanent suplimentarea listei de propuneri prioritare, din proprie inițiativă sau la inițiativa unei alte comisii permanente de specialitate.

C. Examinarea proiectelor de acte legislative și a proiectelor de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene

Art. 170. – Comisia pentru afaceri europene înaintează, periodic, Biroului permanent al Camerei Deputaților proiectele de acte legislative și proiectele de acte fără caracter legislativ primite de la Uniunea Europeană, menționându-le pe cele din lista de propuneri prioritare, selectate pentru examinare.

Art. 171. – (1) Biroul permanent al Camerei Deputaților transmite lista cu toate proiectele de acte legislative și proiecte de acte fără caracter legislativ adoptate de Uniunea Europeană tuturor comisiilor permanente de specialitate, precum și Comisiei pentru afaceri europene, menționându-le pe cele selectate și aprobate pentru examinare din punctul de vedere al controlului respectării principiului subsidiarității, respectiv din punctul de vedere al fondului, comisiile sesizate și termenele pentru finalizarea examinării.

(2) Orice comisie permanentă de specialitate, alta decât Comisia pentru afaceri europene, poate solicita, cu avizul Comisiei pentru afaceri europene, aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților pentru examinarea unor proiecte de acte legislative sau fără caracter legislativ selectate pentru examinare, atunci când comisia respectivă nu a fost sesizată.

(3) Orice comisie permanentă de specialitate, alta decât Comisia pentru afaceri europene, poate solicita, cu avizul Comisiei pentru afaceri europene, Biroului permanent al Camerei Deputaților, neînceperea examinării pentru proiecte de acte legislative și proiecte de acte fără caracter legislativ pentru care a fost sesizată, prezentând motivarea.

Art. 172. – În cazul în care Biroul permanent al Camerei Deputaților nu se întrunește în termen de 7 zile de la primirea listei prevăzute la art. 170 sau nu ia o decizie în privința acesteia, transmiterea se face de către președintele Camerei Deputaților, cu informarea ulterioară a Biroului permanent.

Art. 173. – (1) Comisiile examinează proiectele de acte ale Uniunii Europene pentru care au fost sesizate prin organizarea de dezbateri, audieri și schimb de informații, ținând cont de termenele stabilite de către Biroul permanent al Camerei Deputaților.

(2) Comisiile sesizate pot solicita, cu avizul Comisiei pentru afaceri europene, Biroului permanent al Camerei Deputaților, schimbarea termenelor inițiale pentru finalizarea proiectului de opinie.

(3) Comisia pentru afaceri europene verifică posibilitățile de modificare a termenului, în funcție de calendarul de adoptare al Uniunii Europene, și informează Biroul permanent.

(4) În cazul aprobării solicitării prevăzute la alin. (2) sunt informate comisiile sesizate cu propunerea respectivă.

Art. 174. – (1) În urma examinării, comisiile permanente de specialitate sesizate, altele decât Comisia pentru afaceri europene, redactează un proiect de opinie care cuprinde observații și recomandări asupra fondului propunerii și, dacă este cazul, asupra respectării principiilor subsidiarității și proporționalității de către un act legislativ al Uniunii Europene, pe care îl transmite Comisiei pentru afaceri europene, nu mai târziu de 5 zile lucrătoare înainte de termenul fixat de Biroul permanent al Camerei Deputaților pentru finalizarea examinării de către Comisia pentru afaceri europene.

(2) În cazul în care se constată nerespectarea principiului subsidiarității de către un act legislativ, proiectul de opinie, cuprinzând observațiile și recomandările privind acest fapt, se transmite de către comisia permanentă la Comisia pentru afaceri europene, dar nu mai târziu de 35 de zile de la primirea scrisorii de sesizare din partea instituțiilor Uniunii Europene.

Art. 175. – În cazul constatării nerespectării principiului subsidiarității de către un proiect legislativ al Uniunii Europene, Comisia pentru afaceri europene asigură transmiterea acestei informații parlamentelor naționale, prin intermediul platformei IPEX, menționându-se că avizul motivat se află în faza de proiect și nu reprezintă un punct de vedere oficial al Camerei Deputaților.

Art. 176. – (1) Comisia pentru afaceri europene, în urma examinării proiectelor de opinii transmise de comisiile permanente de specialitate și a concluziilor rezultate în cadrul propriilor dezbateri, adoptă, după caz, următoarele documente:

a) aviz motivat pentru nerespectarea principiului subsidiarității de către un act legislativ al Uniunii Europene, în care sunt expuse motivele;

b) opinie, care cuprinde observații și recomandări privind opțiunile de politici și recomandări privind completări sau modificări ale unor prevederi, în urma analizei fondului propunerii Uniunii Europene.

(2) Comisia pentru afaceri europene redactează proiectul de hotărâre al Camerei Deputaților de adoptare a avizului motivat și îl transmite Biroului permanent al Camerei Deputaților cel mai târziu în a 42-a zi de la primirea scrisorii de sesizare de la instituțiile Uniunii Europene, în vederea înscrierii pe ordinea de zi a Camerei Deputaților.

(3) Comisia pentru afaceri europene redactează proiectul de hotărâre al Camerei Deputaților de adoptare a opiniei și îl transmite Biroului permanent, fără întârziere, în vederea înscrierii pe ordinea de zi a Camerei Deputaților.

Art. 177. – (1) Proiectul de hotărâre care are ca obiect aprobarea unui aviz motivat prin care se constată încălcarea principiului subsidiarității de către un proiect legislativ al Uniunii Europene ori aprobarea unei opinii se înscrie de către Biroul permanent al Camerei Deputaților pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputaților, în vederea adoptării în condițiile prevăzute la art. 164 alin. (3) – (6).

(2) Hotărârea Camerei Deputaților având ca obiect avizul motivat privind încălcarea principiului subsidiarității sau opinia cu observații pe fond se publică pe site-ul Camerei Deputaților și pe platforma IPEX.

Art. 178. – Comisia pentru afaceri europene și comisiile permanente de specialitate sesizate urmăresc întreaga evoluție a procesului de negociere în cadrul instituțiilor Uniunii Europene și documentele succesive care pot fi adoptate în cursul acestui proces.

Art. 179. – (1) În cazul unor evoluții sau modificări semnificative privind un proiect de act legislativ sau un proiect de act fără caracter legislativ, Comisia pentru afaceri europene sau orice comisie permanentă de specialitate sesizată poate solicita Biroului permanent al Camerei Deputaților redeschiderea examinării.

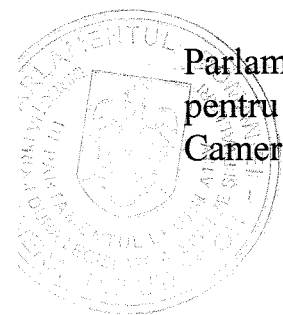
(2) Comisia care solicită redeschiderea examinării înștiințează imediat celelalte comisii sesizate inițial.

Art. 180. – Redeschiderea examinării este aprobată de Biroul permanent al Camerei Deputaților, care inițiază procedura de examinare a fondului conform prevederilor din art. 170 – 177.

Secțiunea a 3-a

Concilierea prevederilor cu conținut divergent din hotărârile celor două Camere

Art. 181. – (1) În situația în care Guvernul României solicită Parlamentului, conform art. 3 alin. (3) din Legea nr. 373/2013, o hotărâre comună pentru concilierea prevederilor cu conținut divergent din hotărâri separate ale Camerelor asupra aceleiași propuneri a Uniunii Europene, Comisia pentru afaceri

europene colaborează cu comisia corespondentă de la Senat pentru concilierea punctelor în divergență și transmite Biroului permanent al Camerei Deputaților o opinie pentru modificarea hotărârii în cauză, în sensul celor convenite cu Comisia pentru afaceri europene a Senatului.

(2) Comisia pentru afaceri europene redactează proiectul de hotărâre pentru modificarea hotărârii anterioare a Camerei Deputaților și îl transmite Biroului permanent al Camerei Deputaților.

(3) Biroul permanent al Camerei Deputaților propune înscrierea pe ordinea de zi a plenului a proiectului de hotărâre pentru modificarea hotărârii anterioare a Camerei Deputaților.

(4) Camera Deputaților poate adopta proiectul de hotărâre pentru modificarea hotărârii sale anterioare, iar în acest caz procedura se încheie.

(5) Camera Deputaților poate respinge total sau parțial propunerile de conciliere, situație în care sunt sesizate Birourile permanente ale celor două Camere, în vederea organizării unei dezbateri în plenul Camerelor reunite.

(6) Procedura de la alin. (1) poate fi finalizată și prin modificarea hotărârii inițiale a Senatului, în funcție de cele convenite de comisii.

(7) În cazul în care Comisia pentru afaceri europene și comisia corespondentă de la Senat nu realizează un acord asupra tuturor punctelor în divergență, comisiile sesizează Birourile permanente ale celor două Camere, în vederea organizării unei dezbateri în plenul Camerelor reunite.

(8) Parlamentul adoptă o hotărâre comună pentru concilierea prevederilor cu conținut divergent din hotărâri separate ale celor două Camere asupra aceleiași propuneri a Uniunii Europene.

(9) Hotărârea adoptată se transmite în cel mai scurt timp Guvernului României.

Secțiunea a 4-a

Schimbul de informații și documente între Camera Deputaților și Guvernul României

Art. 182. – (1) Camera Deputaților transmite Guvernului, la inițiativa Comisiei pentru afaceri europene, următoarele documente:

a) lista cu documente prioritare selectate din Programul de lucru anual al Comisiei Europene;

b) notificări în legătură cu declanșarea examinării parlamentare, conform procedurii din prezenta secțiune;

c) notificări în legătură cu redeschiderea examinării parlamentare;

d) hotărâri ale Camerei Deputaților privind avize motivate sau opinii;

e) hotărâri ale Parlamentului asupra prevederilor din hotărâri ale celor două Camere având conținut divergent;

f) documente în legătură cu asigurarea îndeplinirii de către Guvern a obligațiilor sale față de Parlament;

g) documente privind acțiunea în anulare, formulată în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru încălcarea principiului subsidiarității;

h) alte informații sau documente privind poziții adoptate de Camera Deputaților față de acțiuni ale Uniunii Europene sau solicitate de către Guvern, în aplicarea Legii nr. 373/2013.

(2) Camera Deputaților primește de la Guvern, din oficiu, sau la cererea inițiată de către Comisia pentru afaceri europene, conform Legii nr. 373/2013, următoarele documente:

a) fișe explicative sau fișe explicative extinse pentru fiecare proiect de act legislativ al Uniunii Europene și informări generale pentru fiecare proiect de act fără caracter legislativ al Uniunii Europene, pentru care s-a declanșat procedura de examinare parlamentară conform procedurii din prezenta secțiune;

b) proiectele de acte legislative și proiectele de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene, precum și documentele însoțitoare ale acestora care nu au fost deja transmise de către Comisia Europeană;

c) motivări ale susținerii de către Guvern a altei poziții decât cea exprimată în hotărârea Camerei Deputaților;

d) documente în legătură cu asigurarea îndeplinirii de către Guvern a obligațiilor sale față de Parlament;

e) propuneri de mandat pe care delegația României intenționează să le prezinte în cadrul Consiliului European, precum și informări privind rezultatele participării la Consiliul European;

f) rapoarte periodice cu privire la rezultatele participării României la procesul decizional de la nivelul Consiliului Uniunii Europene;

g) rapoarte semestriale privind îndeplinirea obligațiilor de transpunere a dreptului Uniunii Europene în legislația internă;

h) informări privind modificările semnificative ale mandatelor generale sau ale mandatelor pentru proiectele de acte legislative care au făcut obiectul examinării parlamentare;

i) documente privind persoanele nominalizate sau numite de către Guvern pentru funcțiile din cadrul instituțiilor Uniunii Europene;

j) documente privind rezerva de examinare parlamentară;

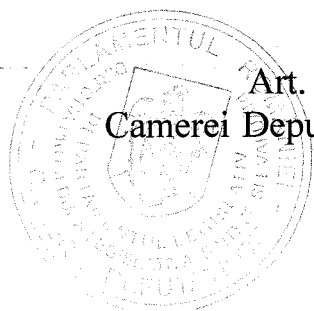
k) alte informații sau documente solicitate de către Camera Deputaților, în aplicarea Legii nr. 373/2013.

(3) Comisiilor permanente sesizate li se distribuie fișele explicative, informările generale și toate celelalte documente destinate examinării propunerilor Uniunii Europene, transmise de Guvern, alte instituții publice sau organizații ale societății civile.

Secțiunea a 5-a

Verificarea realizării obligațiilor Guvernului

Art. 183. – Realizarea obligațiilor Guvernului privind informarea Camerei Deputaților și preluarea punctelor de vedere ale Camerei Deputaților sau

Parlamentului, în mandatul de negociere pentru Consiliul Uniunii Europene, se asigură astfel:

a) Comisia pentru afaceri europene întocmește, ori de câte ori este cazul, note de evaluare a gradului de conformare a Guvernului la obligațiile stabilite de lege;

b) notele de evaluare prevăzute la lit. a) vor identifica documentele și informațiile care lipsesc, calitatea documentelor și a informațiilor, gradul în care au fost preluate în mandatul Guvernului pentru Consiliul Uniunii Europene, punctele de vedere ale Camerei Deputaților, în general, și punctual, referitor la fiecare prevedere din hotărârea Camerei Deputaților sau a Parlamentului;

c) în cazul în care consideră că obligațiile Guvernului nu au fost îndeplinite, Comisia pentru afaceri europene solicită structurii guvernamentale cu atribuții în domeniul afacerilor europene, desemnată de Guvern pentru a gestiona relația cu Parlamentul, să completeze sau să modifice datele, documentele sau poziția națională de negociere în Consiliu, propusă de Guvern;

d) Comisia pentru afaceri europene sesizează Biroul permanent al Camerei Deputaților în cazul în care consideră că structura guvernamentală cu atribuții în domeniul afacerilor europene, desemnată de Guvern pentru a gestiona relația cu Parlamentul, nu a răspuns solicitării prevăzute la lit. c).

Secțiunea a 6-a

Depunerea unei acțiuni în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene

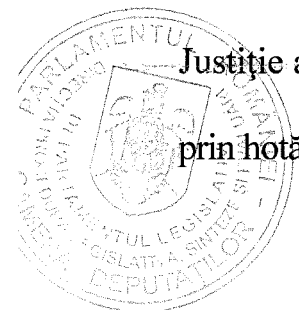
Art. 184. – (1) Comisia pentru afaceri europene sau cel puțin o pătrime din numărul deputaților poate depune la Biroul permanent un proiect de hotărâre a Camerei Deputaților având ca obiect formularea unei acțiuni în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru încălcarea principiului subsidiarității de către un act legislativ al Uniunii Europene aflat în vigoare, în temeiul art. 8 din Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat TUE și TFUE și al art. 263 din TFUE.

(2) Hotărârea Camerei Deputaților se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți și se comunică imediat Guvernului României, în vederea declanșării procedurii de reprezentare în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Art. 185. – În fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, Camera Deputaților este reprezentată de un agent special desemnat de plenul Camerei Deputaților la propunerea președintelui Camerei.

Art. 186. – (1) Guvernul nu poate retrage acțiunea în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene în numele Camerei Deputaților.

(2) Retragera acțiunii în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene are loc prin hotărâre a Camerei Deputaților adoptată cu votul majorității deputaților prezenți.

CAPITOLUL IV

Moțiuni, întrebări, interpelări, informarea deputaților, petiții și declarații politice

1. Moțiuni

Art. 187. – (1) Moțiunea simplă poate fi inițiată de cel puțin 50 de deputați și exprimă poziția acestora într-o anumită problemă de politică internă sau externă ori, după caz, cu privire la o problemă care a făcut obiectul unei interpelări.

(2) Până la încheierea dezbaterii unei moțiuni simple, un deputat care a semnat-o nu mai poate semna alte moțiuni simple în aceeași problemă.

(3) Inițierea moțiunilor de cenzură are loc în condițiile prevăzute la art. 94 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, republicat.

(4) Președintele Camerei nu va lua în considerare moțiunile simple care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. (1) și nici pe cele care vizează finalități specifice moțiunii de cenzură.

Art. 188. – (1) Moțiunile simple trebuie să fie motivate și se depun la președintele de ședință în cursul ședințelor publice.

(2) După primirea moțiunii simple președintele Camerei o comunică de îndată Guvernului și o aduce la cunoștință Camerei, după care dispune afișarea ei la sediul Camerei Deputaților.

Art. 189. – (1) Președintele Camerei stabilește data dezbaterii moțiunii simple, care nu poate depăși 6 zile de la înregistrarea acesteia, înștiințând Guvernul în acest sens.

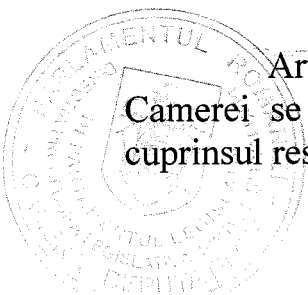
(2) Moțiunile simple privind probleme de politică externă se supun dezbaterii numai însoțite de avizul Comisiei pentru politică externă și cu consultarea Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 190. – Dezbaterea moțiunii simple se face cu respectarea dispozițiilor cuprinse în art. 142–156 și se aprobă cu votul majorității deputaților prezenți.

Art. 191. – După începerea discutării moțiunii simple deputații nu își pot retrage adeviziunea la moțiune, dezbaterea urmând a se încheia prin supunerea la vot a moțiunii de către președintele Camerei.

Art. 192. – La moțiunile simple prezentate nu pot fi propuse amendamente.

Art. 193. – În cazul în care o moțiune simplă este aprobată, hotărârea Camerei se va trimite Guvernului, care va ține cont de poziția exprimată în cuprinsul respectivei moțiuni.

2. Întrebări

a) Dispoziții comune

Art. 194. – (1) Fiecare deputat poate formula întrebări scrise sau poate adresa întrebări orale Guvernului, miniștrilor ori altor conducători ai organelor administrației publice, la care solicită răspuns oral, răspuns scris sau răspuns scris și oral.

(2) Întrebarea constă într-o simplă cerere de a răspunde dacă un fapt este adevărat, dacă o informație este exactă, dacă Guvernul și celelalte organe ale administrației publice înțeleg să comunice Camerei informațiile și documentele cerute de Camera Deputaților sau de comisiile permanente ori dacă Guvernul are intenția de a lua o hotărâre într-o problemă determinată.

Art. 195. – (1) Președintele Camerei are dreptul să nu admită întrebările care:

- a) privesc probleme de interes personal sau particular;
- b) urmăresc în exclusivitate obținerea unei consultații juridice;
- c) se referă la procese aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau pot afecta soluționarea unor cauze aflate în curs de judecată;
- d) privesc activitatea unor persoane care nu îndeplinesc funcții publice.

(2) Întrebările se depun, în scris, la grupul parlamentar din care face parte deputatul în vederea depunerii lor la secretarul desemnat al Camerei Deputaților. Deputații neafiliați vor depune întrebările direct la secretarul desemnat de Biroul permanent al Camerei Deputaților.

(3) Răspunsurile la întrebări se dau în termen de 15 zile de la transmiterea lor de către secretarul Camerei Deputaților, dar nu mai târziu de 30 de zile, în cazul în care există o motivație justificată înaintată la Biroul permanent al Camerei Deputaților.

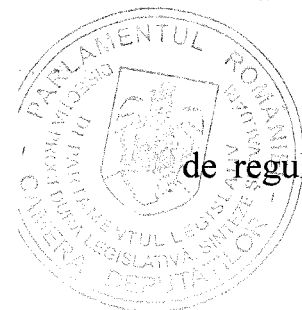
(4) Dacă deputatul care a adresat o întrebare la care a solicitat și răspuns oral nu se află în sala de ședințe, membrul Guvernului va depune răspunsul în scris la secretarul Camerei, care se află la prezidiu.

(5) În cazuri temeinic justificate, dacă deputatul care a solicitat răspuns oral nu poate fi prezent în sala de ședințe în ziua în care secretarul Camerei l-a anunțat că este programat pentru primirea răspunsului, dar dorește să aibă posibilitatea de a formula eventuale obiecții la răspunsul dat, poate cere amânarea răspunsului o singură dată. Cererea deputatului de amânare a răspunsului se depune la secretarul desemnat al Camerei și se comunică ministrului delegat pentru relația cu Parlamentul.

(6) Întrebările la care nu s-a răspuns se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, la sfârșitul fiecărei sesiuni ordinare.

b) Întrebări orale

Art. 196. – (1) Deputații pot adresa întrebări orale membrilor Guvernului, de regulă, între orele 18.00–20.00, în ziua de luni, cu excepția zilei în care se

desfășoară ora prim-ministrului. Întrebările orale se adresează de către deputat acelui membru al Guvernului care răspunde de domeniul la care se referă întrebarea. În același interval de timp, în săptămâna următoare, tot în ziua de luni, sunt adresate și interpelările la care urmează să răspundă membrii Guvernului.

(2) Obiectul întrebărilor orale se notifică în scris și se depune la secretarul desemnat al Camerei Deputaților cel mai târziu până la ora 14.00 a zilei de miercuri din săptămâna premergătoare celei în care urmează să fie pusă întrebarea. Secretarul Camerei Deputaților îl informează pe ministrul delegat pentru relația cu Parlamentul asupra întrebărilor orale la care membrii Guvernului urmează să răspundă în cursul ședinței consacrate acestora.

(3) Răspunsurile la întrebările orale se dau în termen de 15 zile de la data transmiterii lor de către secretarul Camerei Deputaților.

Art. 197. – (1) Întrebarea orală este expusă sumar, într-un interval de cel mult două minute. Ministrul competent răspunde la întrebarea ce i-a fost adresată în cel mult 3 minute. Autorul întrebării, după audierea răspunsului, poate interveni cu precizări și cu comentarii, fără a depăși două minute. Ministrul poate exercita dreptul la replică în același interval. Nicio altă intervenție pe marginea întrebării respective nu mai poate avea loc.

(2) Dacă un ministru nu poate să răspundă la 3 întrebări în termenele prevăzute, acesta este obligat să participe, în următoarea săptămână, la ora Guvernului, pentru a răspunde acestor întrebări. Dacă un deputat a adresat întrebări membrilor Guvernului și absentează de 3 ori de la ședințele destinate primirii răspunsurilor, acesta nu mai poate depune alte întrebări pe parcursul acelei sesiuni.

(3) Membrul Guvernului poate amâna răspunsul la întrebarea orală pentru săptămâna următoare numai în cazuri temeinic justificate.

(4) În situația în care membrul Guvernului, căruia îi este adresată întrebarea, nu este prezent, răspunsul va fi dat în ședința din săptămâna următoare, consacrată întrebărilor orale. Președintele Camerei Deputaților îl informează pe prim-ministru asupra răspunsurilor amânate.

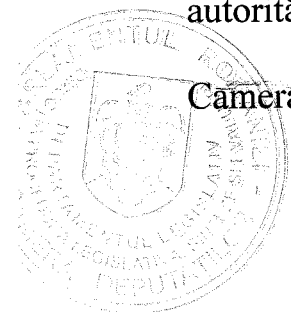
c) Întrebări scrise

Art. 198. – (1) Fiecare deputat are dreptul să adreseze Guvernului, membrilor săi sau altor conducători ai organelor administrației publice întrebări scrise care se depun la secretarul desemnat al Camerei Deputaților, de către grupul parlamentar din care face parte deputatul; deputații neafiliați depun întrebările scrise direct la secretarul desemnat.

(2) Deputații care adresează întrebări scrise vor preciza dacă doresc un răspuns scris, un răspuns oral sau un răspuns formulat atât în scris, cât și oral.

(3) Întrebările scrise se transmit membrilor Guvernului și celorlalte autorități publice de către secretarul desemnat al Camerei Deputaților.

(4) Deputații au dreptul să adreseze întrebări scrise și în perioada în care Camera Deputaților nu este în sesiune. Răspunsurile vor fi formulate în scris.

Art. 199. – (1) Răspunsurile la întrebările scrise se transmit deputatului în cel mult 15 zile. Atât întrebările scrise, cât și răspunsurile aferente se publică pe site-ul Camerei.

(2) Întrebările la care se solicită un răspuns oral de la tribuna Camerei Deputaților se înscriu pe ordinea de zi a ședinței în succesiunea primirii răspunsurilor, dar nu mai târziu de 15 zile de la data înregistrării acestora.

(3) Răspunsurile la întrebările prevăzute la alin. (2) se dau în cele 30 de minute care urmează timpului afectat întrebărilor orale. Un răspuns nu poate depăși 3 minute. Dacă răspunsul la o întrebare dă naștere unei replici a celui care a adresat întrebarea, timpul pentru replică este de cel mult 3 minute.

(4) Răspunsurile în scris la întrebările scrise se predau, de către reprezentantul autorității care le-a formulat, secretarului desemnat al Camerei Deputaților să răspundă de problema întrebărilor și interpelărilor.

Art. 200. – Dacă timpul afectat răspunsurilor la întrebări nu este suficient, răspunsurile care nu au fost prezentate vor fi înscrise pe ordinea de zi a ședinței din luna următoare.

Art. 201. – Niciun deputat nu poate adresa mai mult de o întrebare în aceeași ședință.

3. Interpelări

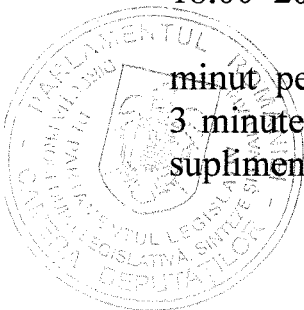
Art. 202. – (1) Interpelările se fac în scris, arătându-se obiectul acestora, fără nici o dezvoltare. Interpelările formulate de deputați sunt depuse la secretarul desemnat al Camerei Deputaților de către grupul parlamentar din care fac parte aceștia, precum și de către deputații neafiliați.

(2) Interpelarea constă într-o cerere adresată Guvernului de un grup parlamentar, de unul sau mai mulți deputați, prin care se solicită explicații asupra politicii Guvernului în probleme importante ale activității sale interne sau externe. Guvernul și fiecare dintre membrii săi sunt obligați să răspundă la interpelări în cel mult două săptămâni. Pentru motive temeinice, Biroul permanent al Camerei Deputaților poate acorda un singur termen de 15 zile.

Art. 203. – (1) Interpelările se înscriu, în ordinea prezentării, într-un registru special și se afișează la sediul Camerei.

(2) Dezvoltarea interpelărilor are loc în ședința din ziua de luni, alternativ cu ședințele consacrate întrebărilor. În ziua de luni, consacrată răspunsurilor la interpelări, dezvoltarea acestora se face, de regulă, între orele 18.00–20.00. Durata dezvoltării interpelării nu poate depăși 3 minute.

(3) În ședința consacrată răspunsurilor, autorul interpelării dispune de un minut pentru a reaminti tema. Ministrul vizat trebuie să răspundă în cel mult 3 minute, după care autorul mai are la dispoziție un minut pentru a cere lămuriri suplimentare, iar ministrul are la dispoziție un minut pentru răspuns.

(4) În ședința consacrată dezbaterii interpelărilor un grup parlamentar nu poate prezenta mai mult de o interpelare. În cazul în care timpul consacrat interpelărilor permite, un grup parlamentar poate dezvolta și o a doua interpelare.

Art. 204. – (1) Miniștrii interpelați sau secretarii de stat desemnați de aceștia au obligația să participe la ședința consacrată răspunsurilor la interpelări.

(2) Dacă un ministru nu răspunde în termenele prevăzute la 3 interpelări, acestea vor fi înaintate prim-ministrului care va trebui să răspundă la respectivele interpelări în următoarea ședință consacrată orei prim-ministrului.

Art. 205. – Camera Deputaților poate adopta o moțiune simplă prin care să își exprime poziția cu privire la problema ce a făcut obiectul interpelării.

4. Ora Guvernului

Art. 206. – (1) În timpul sesiunilor ordinare, în fiecare zi de luni, cu excepția zilei destinate orei prim-ministrului, de regulă, între orele 16.00 – 18.00, se desfășoară dezbateri politice, cu participarea a 2 miniștri, pe teme politice de interes major bine definite. Dezbaterile politice se organizează la solicitarea grupurilor parlamentare din opoziție și majoritatea parlamentară, alternativ. La ședință participă și miniștrii care nu au răspuns, la termen, la 3 întrebări.

(2) Reprezentantul grupului parlamentar care a solicitat dezbaterea, are la dispoziție 5 minute pentru a prezenta tema dezbaterii.

(3) Ministrul vizat are la dispoziție 5 minute pentru a răspunde. Reprezentantul grupului are 3 minute pentru lămuriri suplimentare. Celelalte grupuri au la dispoziție câte 3 minute pentru a-și prezenta punctul de vedere, cu excepția celui mai mare grup parlamentar din opoziție care are la dispoziție 5 minute. Reprezentantul deputaților neafiliați are la dispoziție un minut. La finalul dezbaterii, ministrul trebuie să răspundă în cel mult 5 minute.

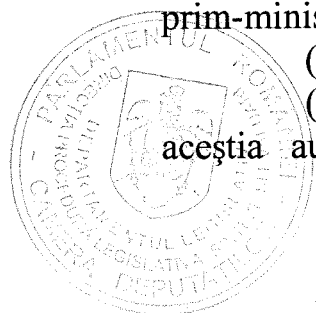
5. Ora prim-ministrului

Art. 207. – (1) O dată pe lună, de regulă în prima zi de luni a fiecărei luni calendaristice, se desfășoară dezbateri politice cu participarea prim-ministrului, pe probleme de interes major pentru viața politică, economică și socială. Dezbaterile politice se organizează atât la solicitarea grupurilor parlamentare, cât și la solicitarea prim-ministrului, alternativ.

(2) Solicitarea se înaintează Biroului permanent al Camerei Deputaților, în scris, de către unul sau mai multe grupuri parlamentare, cu precizarea temei de dezbateră propuse, iar Biroul permanent îl informează de îndată pe prim-ministru.

(3) Prim-ministrul are obligația de a participa la dezbaterea solicitată.

(4) În cazul în care dezbaterea este solicitată de deputații opoziției, aceștia au la dispoziție 5 minute pentru prezentarea temei de dezbateră.

Prim-ministrul are 5 minute pentru a prezenta punctul de vedere. Reprezentanții grupurilor parlamentare au câte 5 minute pentru intervenție, cu excepția majorității parlamentare care va avea la dispoziție 15 minute pentru intervenție. Reprezentantul deputaților neafiliați are la dispoziție două minute. La finalul dezbaterii, prim-ministrul are la dispoziție 5 minute pentru a răspunde intervențiilor.

(5) În cazul în care dezbaterea este solicitată de majoritatea parlamentară, prim-ministrul are la dispoziție 15 minute pentru prezentarea temei de dezbateră. Reprezentanții grupurilor parlamentare au câte 5 minute pentru intervenție, iar reprezentantul deputaților neafiliați are la dispoziție două minute. La finalul dezbaterii, prim-ministrul are la dispoziție 10 minute pentru a răspunde intervențiilor.

(6) În cazul în care dezbaterea este solicitată de prim-ministru, acesta are la dispoziție 15 minute pentru prezentarea temei de dezbateră. Reprezentanții grupurilor parlamentare au câte 5 minute pentru intervenție, iar reprezentantul deputaților neafiliați are două minute la dispoziție. La finalul dezbaterii, prim-ministrul are la dispoziție 5 minute pentru a răspunde intervențiilor.

(7) La finalul dezbaterii, prim-ministrul trebuie să răspundă interpelărilor la care ministrul de resort nu a răspuns.

6. Informarea Camerei Deputaților și a deputaților

Art. 208. – Camera Deputaților și deputații au dreptul să obțină informațiile necesare în vederea desfășurării activității lor din partea organelor administrației publice.

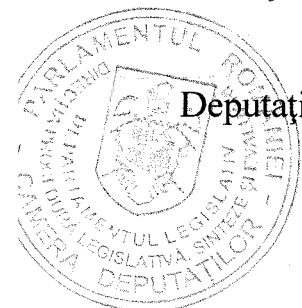
Art. 209. – (1) Deputatul poate solicita de la organele administrației publice centrale și locale alese, printr-o cerere adresată președintelui Camerei Deputaților sau președintelui comisiei permanente din care face parte, orice informații sau documente, în copie certificată, utile pentru desfășurarea activității sale. Cererea poate fi refuzată în cazul în care aceasta privește secrete de stat de importanță deosebită. Refuzul se aduce la cunoștința Camerei Deputaților care va decide în ședință secretă.

(2) În cazul în care informațiile sau documentele solicitate privesc, potrivit legii, secrete de stat, Guvernul informează Camera Deputaților despre aceasta, iar Camera decide în ședință secretă.

(3) Documentele se restituie după consultare.

7. Petiții

Art. 210. – (1) Oricine are dreptul de a se adresa cu petiții Camerei Deputaților.

(2) Petițiile vor fi prezentate în scris și semnate, precizându-se domiciliul petiționarului sau al unuia dintre petiționari.

Art. 211. – Petițiile se înscriu într-un registru, în ordinea primirii, consemnându-se numărul de înregistrare, numele, prenumele, domiciliul petiționarului și obiectul cererii. Forma electronică a registrului va fi prezentată pe site-ul Camerei Deputaților.

Art. 212. – (1) Petițiile înregistrate se transmit Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții și altor comisii permanente, spre dezbateri și soluționare.

(2) Oricare membru al Camerei poate lua cunoștință de conținutul unei petiții, adresându-se în acest sens președintelui comisiei sesizate.

Art. 213. – (1) Comisia sesizată va decide, în termen de cel mult 10 zile, dacă va trimite petiția unei autorități publice competente sau o va clasa.

(2) Petiționarului i se aduce la cunoștință soluția adoptată.

Art. 214. – (1) Semestrial Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției și pentru petiții prezintă Biroului permanent și apoi Camerei, la începutul fiecărei sesiuni, un raport asupra petițiilor primite și asupra modului de soluționare a acestora.

(2) În raport se vor face mențiuni cu privire la soluțiile date de autoritățile publice la petițiile care le-au fost trimise spre soluționare.

(3) Autoritățile publice care au primit petiții spre soluționare sunt obligate să transmită comisiei soluțiile adoptate, în termen de cel mult o lună de la primirea petiției.

8. Declarații politice și intervenții

Art. 215. – (1) În fiecare săptămână, la propunerea Biroului permanent al Camerei Deputaților, cu aprobarea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare, se va organiza, de regulă joia, o ședință de plen dedicată declarațiilor politice și intervențiilor deputaților.

(2) Declarațiile politice sau alte intervenții se prezintă în scris sau verbal. Dacă declarațiile sau intervențiile se prezintă verbal, acestea nu vor depăși 3 minute. În cazul în care deputatul depășește timpul alocat, președintele de ședință are dreptul să îi retragă cuvântul. Niciun deputat nu poate prezenta verbal sau depune în scris mai mult de o declarație sau o intervenție în aceeași ședință.

(3) Ordinea luărilor de cuvânt va fi alternativă și se va face pe grupuri parlamentare.

Art. 216. – Înscrierile pentru declarațiile politice și intervenții se fac până la ora 20.00 din ziua anterioară ședinței consacrate prezentării declarațiilor politice și intervențiilor, la secretarul desemnat al Camerei Deputaților.

Art. 217. – În cazul în care tematica și conținutul declarației politice sau anumite elemente ale intervenției vizează activitatea și politica Guvernului, extrasul respectiv din stenogramă va fi transmis ministrului delegat pentru relația cu Parlamentul.

CAPITOLUL V Statutul deputatului

SECȚIUNEA I Imunitate parlamentară

Art. 218. – Deputații au imunitate parlamentară, în conformitate cu prevederile art. 72 din Constituția României, republicată, de la data eliberării certificatului doveditor al alegerii, sub condiția validării și a depunerii jurământului de credință față de țară și popor.

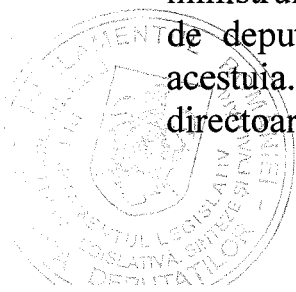
Art. 219. – Potrivit art. 72 din Constituția României, republicată, deputații nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

Art. 220. – (1) În temeiul art. 72 din Constituția României, republicată, deputații pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei Deputaților, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Cererea de reținere, arestare sau percheziție a deputatului se adresează de către ministrul justiției președintelui Camerei Deputaților, pentru a fi supusă aprobării plenului Camerei, în temeiul art. 72 din Constituția României, republicată. Cererea trebuie să fie motivată în fapt și în drept.

(3) Președintele Camerei Deputaților aduce de îndată cererea la cunoștința Biroului permanent, care o trimite Comisiei juridice, de disciplină și imunități, pentru a întocmi un raport în termen de cel mult 3 zile. Președintele Comisiei juridice, de disciplină și imunități poate solicita Biroului permanent al Camerei Deputaților prelungirea termenului pentru depunerea raportului cu cel mult două zile.

(4) Raportul va cuprinde toate argumentele, atât în favoarea aprobării cererii, cât și pe cele împotriva aprobării acesteia. Argumentele în favoarea aprobării cererii sunt cele formulate de deputați precum și cele cuprinse în cererea ministrului de justiție. Argumentele împotriva aprobării cererii sunt cele formulate de deputați, precum și cele formulate de deputatul în cauză și de apărătorii acestuia. Toate argumentele vor fi raportate la îndeplinirea criteriilor și liniilor directoare pentru ridicarea imunității parlamentare cuprinse în capitolul V din

„Raportul Comisiei de la Veneția privind scopul și ridicarea imunității parlamentare CDL-AD(2014)011”.

(5) Raportul comisiei se aprobă prin votul secret al majorității membrilor prezenți.

(6) Proiectul de hotărâre privind aprobarea cererii ministrului justiției se supune spre dezbateră și adoptare plenului Camerei Deputaților, în termen de 5 zile de la depunerea raportului, cu respectarea prevederilor art. 67 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

(7) La dezbateră în plen vor lua cuvântul președintele Comisiei care a întocmit raportul, deputatul la care se referă cererea de reținere, arestare sau percheziție și, la cerere, câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar.

(8) Hotărârea privind aprobarea cererii ministrului justiției, întocmită de Comisia juridică, de disciplină și imunități, se adoptă cu votul secret al majorității membrilor prezenți. Aceasta se comunică de îndată ministrului justiției și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. În cazul în care Camera Deputaților nu hotărăște să aprobe cererea ministrului justiției, acestuia i se va comunica în scris acest fapt de către președintele Camerei iar procedura parlamentară se încheie.

Art. 221. – (1) În caz de infracțiune flagrantă, deputatul poate fi reținut și supus percheziției. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei Deputaților asupra reținerii și percheziției. În cazul în care Camera Deputaților constată că nu există temeii pentru reținere, va dispune, imediat, prin hotărâre, revocarea acestei măsuri, cu votul secret al majorității membrilor prezenți. Hotărârea de revocare a reținerii se execută de îndată de către ministrul justiției.

(2) Dacă Parlamentul nu este în sesiune, Camera Deputaților va fi convocată de urgență de către președintele Camerei la cererea Biroului permanent. Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

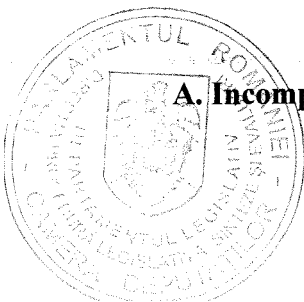
Art. 222. – Toate cererile privind ridicarea imunității parlamentare se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi.

Art. 223. – Deputații pot fi chemați în fața organului de urmărire penală sau a instanței de judecată în calitate de martor. În cazul în care li se solicită să depună mărturie asupra unor fapte sau informații de care au luat cunoștință în exercitarea mandatului și care au caracter clasificat, mărturia se va depune în condițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, și cu informarea Biroului permanent al Camerei Deputaților.

SECȚIUNEA a 2-a

Incompatibilități, conflicte de interese și interdicții

A. Incompatibilități

Art. 224. – Calitatea de deputat este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului, precum și cu alte funcții stabilite prin lege.

Art. 225. – Calitatea de deputat este incompatibilă cu funcția de Președinte al României, cu cea de senator și cu cea de membru în Parlamentul European.

Art. 226. – (1) Calitatea de deputat este incompatibilă cu funcțiile și activitățile persoanelor care, conform statutului lor, nu pot face parte din partide politice.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică reprezentanților organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale pentru care este prevăzută interdicția de a face parte din partide politice în statutul propriu.

Art. 227. – Calitatea de deputat este incompatibilă cu funcțiile prevăzute la art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr. 96/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 228. – (1) Deputatul care, la data intrării în exercițiul mandatului, se află în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute în Legea nr. 96/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în alte legi speciale are la dispoziție un termen de 15 zile pentru a notifica Biroul permanent al Camerei Deputaților cu privire la starea sa de incompatibilitate. După expirarea acestui termen, deputatul va opta, în termen de 30 de zile, între mandatul de deputat și funcția ori funcțiile incompatibile, demisionând potrivit opțiunii sale. Demisia deputatului se aduce la cunoștința Biroului permanent al Camerei Deputaților.

(2) Deputatul care nu și-a exprimat opțiunea potrivit prevederilor alin. (1) rămâne în stare de incompatibilitate. Biroul permanent al Camerei Deputaților sesizează Comisia juridică, de disciplină și imunități în vederea întocmirii unui raport, în termen de 15 zile de la sesizare. Comisia solicită punctul de vedere al Agenției Naționale de Integritate, care va răspunde solicitării în cel mult 5 zile. Raportul comisiei se înaintează Biroului permanent al Camerei Deputaților, care va informa pe deputatul în cauză și va supune în prima ședință a plenului Camerei un proiect de hotărâre de constatare a stării de incompatibilitate și de încetare a mandatului.

(3) Deputatul aflat într-o stare de incompatibilitate survenită în timpul exercitării mandatului aduce la cunoștința Biroului permanent al Camerei Deputaților această situație, în scris, în termen de cel mult 15 zile de la data intervenirii acesteia. La împlinirea termenului de 30 de zile de la notificare, prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Deputatul se poate adresa Biroului permanent al Camerei Deputaților, în vederea clarificării unei eventuale stări personale de incompatibilitate. Biroul permanent al Camerei Deputaților înaintează solicitarea Comisiei juridice, de disciplină și imunități, în vederea întocmirii unui raport, în termen de 15 zile de la sesizare. În cazul în care din raportul comisiei reiese existența unei stări de incompatibilitate, deputatul are obligația ca în termen de 30 de zile să opteze între

calitatea de deputat și funcția sau funcțiile incompatibile. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(5) Prevederile referitoare la declararea stării de incompatibilitate prevăzute la alin. (1) – (4) se completează în mod corespunzător cu cele ale Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unei incompatibilități a unui deputat, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei în cauză, precum și Camerei Deputaților, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare. Biroul permanent al Camerei Deputaților o înștiințează de urgență pe persoana în cauză, punându-i la dispoziție o copie a raportului.

Art. 229.*) – Locul vacant va fi ocupat de către supleantul imediat următor de pe lista partidului politic, alianței politice sau alianței electorale dacă, până la data validării mandatului, partidul politic, alianța politică sau alianța electorală pentru care a candidat confirmă în scris că aparține acesteia. Asupra legalității alegerii supleantului comisia de validare va prezenta Camerei Deputaților un raport.

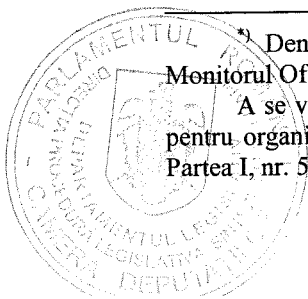
B. Conflictul de interese

Art. 230. – (1) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unui conflict de interese a unui deputat, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei în cauză, precum și Camerei Deputaților, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010, cu modificările și completările ulterioare. Biroul permanent al Camerei Deputaților înștiințează de urgență persoana în cauză, punându-i la dispoziție o copie a raportului.

(2) Deputatul poate contesta raportul la instanța de contencios administrativ în termen de 15 de zile de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul în cauză sau, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de către președintele de ședință în plenul Camerei Deputaților.

*) Denumirile sunt modificate potrivit dispozițiilor Legii partidelor politice nr. 14/2003, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 10 iunie 2015.

A se vedea și prevederile Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 553 din 24 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Deputatul aflat în conflict de interese se sancționează disciplinar potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 96/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

C. Interdicții

Art. 231. – Este interzisă folosirea numelui însoțit de calitatea de deputat în orice acțiune publicitară privitoare la orice societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, financiară ori industrială sau altele asemenea cu scop lucrativ.

Art. 232. – Deputații membri ai Guvernului nu pot deține funcții în Biroul permanent, în birourile comisiilor, nu pot fi membri în delegațiile Parlamentului României la adunările parlamentare cu caracter internațional și nu pot fi lideri ai grupurilor parlamentare.

SECȚIUNEA a 3-a

Exercitarea mandatului de deputat

Art. 233. – (1) Deputații, reprezentanți ai poporului, își exercită drepturile și își îndeplinesc îndatoririle pe toată durata legislaturii pentru care au fost aleși. Deputații sunt obligați, prin comportamentul lor, să păstreze demnitatea Parlamentului, să respecte valorile și principiile definite în Constituție, în Statutul deputaților și al senatorilor, în Codul de conduită al deputaților și senatorilor, precum și în regulamentele interne. Comportamentul deputaților este caracterizat de respect reciproc și nu trebuie să compromită buna desfășurare a lucrărilor parlamentare, menținerea securității și a ordinii interne.

(2) În dezbaterile parlamentare, deputații sunt obligați să se supună normelor de conduită, de curtoazie și de disciplină parlamentară, să nu comită fapte care împiedică sau stânjenesc activitatea altor parlamentari, să nu folosească sau să afișeze expresii provocatoare, injurioase, ofensatoare, discriminatorii sau calomnioase.

Art. 234. – Deputații intră în exercițiul mandatului, pe baza certificatului doveditor al alegerii, la data întrunirii legale a Camerei Deputaților, sub condiția validării și a depunerii jurământului de credință față de țară și popor.

Art. 235. – (1) După validarea mandatelor, deputaților li se eliberează legitimația de membru al Camerei Deputaților, semnată de președintele acesteia.

(2) Deputații primesc un însemn distinctiv al calității lor de reprezentant al poporului, cu dreptul de a-l purta pe toată durata mandatului.

(3) În cazul deteriorării sau pierderii legitimației, deputatul va solicita, în scris, președintelui Camerei Deputaților eliberarea unei noi legitimații. Legitimația deteriorată se anexează cererii, iar în cazul pierderii sau furtului legitimației se va anexa cererii o declarație pe propria răspundere. În cazul deteriorării sau pierderii însemnului distinctiv al calității de deputat se va elibera, contra cost, un nou însemn.

(4) După expirarea mandatului deputații pot păstra legitimația și însemnul distinctiv, dar nu au dreptul să poarte respectivul însemn.

(5) Modelul însemnului se stabilește de Biroul permanent, iar cheltuielile pentru confecționarea acestuia se suportă din bugetul Camerei Deputaților.

Art. 236. – Calitatea de deputat încetează la data întrunirii legale a Camerei nou-alese sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces.

Art. 237. – (1) În cazul în care deputatul și-a depus demisia, președintele, în prima ședință publică a plenului Camerei Deputaților, îl întreabă pe deputat dacă stăruie în demisie și, dacă acesta răspunde afirmativ sau nu se prezintă în ședința de plen pentru a răspunde, președintele ia act de demisie și supune votului plenului Camerei adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat.

(2) Deputații pot să-și retragă demisia prin cerere scrisă, adresată președintelui Camerei Deputaților până la data la care acesta trebuia să informeze plenul despre demisie. Dacă cererea de demisie a fost depusă în ultima zi lucrătoare a unei sesiuni și nu mai sunt organizate ședințe ale plenului sau în timpul vacanței parlamentare, deputatul este considerat demisionat la data depunerii cererii. Cererea trebuie să conțină legalizarea de semnătură dată în fața notarului sau atestarea identității părților realizată de avocat.

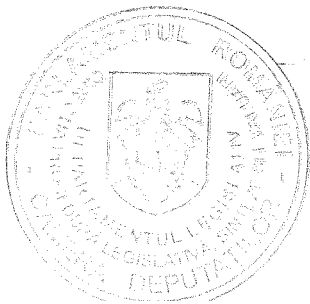
Art. 238. – Proiectele de hotărâri privind vacantarea locului de deputat se întocmesc de către Comisia juridică, de disciplină și imunități. Hotărârile se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 239. – Mandatul de deputat se prelungește de drept în cazul în care mandatul Camerei Deputaților se prelungește de drept în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (1) și (4) din Constituția României, republicată.

Art. 240. – Deputații care sunt membri ai Guvernului vor primi indemnizația și diurna de deplasare de la autoritățile la care își desfășoară activitatea.

Art. 241. – Reținerile din indemnizația lunară a deputatului în temeiul art. 52, art. 242 alin. (8) și art. 248 alin. (2), se aprobă de Biroul permanent pe baza examinării lunare a situației prezenței deputaților la lucrările Camerei.

SECȚIUNEA a 4-a
Absențe și concedii

Art. 242. – (1) Niciun deputat nu poate lipsi de la ședințele Camerei sau ale comisiei din care face parte. În zilele în care deputații își desfășoară activitatea în cadrul grupurilor parlamentare, listele de prezență se semnează la grupurile parlamentare. Prezența membrilor Biroului permanent al Camerei Deputaților și a liderilor de grup se consemnează în stenogramele ședințelor Biroului permanent al Camerei Deputaților.

(2) Deputatul poate solicita în scris liderului grupului parlamentar din care face parte permisiunea de a absenta de la lucrările Camerei pentru rezolvarea unor probleme legate de exercitarea mandatului sau pentru rezolvarea unor probleme personale.

(3) În situația în care deputatul absentează de la lucrările Camerei din cauza apariției unor situații neprevăzute, acesta se poate adresa în scris Biroului permanent al Camerei Deputaților pentru a solicita motivarea respectivelor absențe.

(4) Deputații, cu aprobarea Camerei, cu aprobarea birourilor permanente reunite ale celor două Camere sau cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților ori la invitația Guvernului sau a Președintelui României, pot participa la desfășurarea altor acțiuni parlamentare.

(5) Sunt considerați absenți motivați deputații:

a) care sunt membrii ai Guvernului;

b) care au primit din partea Camerei Deputaților sau a Biroului permanent al Camerei Deputaților o însărcinare care îi reține în afara lucrărilor acesteia;

c) care au primit aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților să participe la diverse activități la care au fost invitați să participe;

d) care sunt în concediu medical;

e) care au obținut un concediu plătit de cel mult 8 zile pe sesiune;

f) care au obținut motivarea absențelor în condițiile alin. (2) și (3).

(6) Motivarea absențelor trebuie făcută în cel mult 30 de zile de la comunicarea acestora la grupul parlamentar din care face parte deputatul.

(7) Deputații pot obține concedii plătite pentru rezolvarea unor probleme personale de cel mult 8 zile în cursul unei sesiuni, cu aprobarea președintelui Camerei pentru cel mult 4 zile și cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților pentru cele de peste 4 zile. Peste această durată se pot solicita Biroului permanent al Camerei Deputaților concedii fără plată.

(8) Deputații care nu au participat la cel puțin o activitate parlamentară desfășurată în sediul Camerei, în cadrul programului și ordinii de zi aprobate pentru ziua respectivă, și nu au obținut o motivare a absenței sunt considerați absenți nemotivați și li se reține 1% din indemnizația brută.

(9) Prezența deputaților, membri ai Guvernului, la lucrările în plen ale Camerei Deputaților este obligatorie la deschiderea și încheierea sesiunilor, la dezbaterile și adoptarea proiectelor de legi și a propunerilor legislative din sfera lor de competență, la desfășurarea orei ministeriale consacrate întrebărilor și răspunsurilor la întrebări, la dezbaterile interpelărilor privind politica ministerului

de care răspund, la prezentarea rapoartelor și declarațiilor politice ale prim-ministrului.

Art. 243. – Constituie abateri disciplinare parlamentare următoarele fapte săvârșite de deputați dacă, potrivit legii, nu constituie infracțiuni:

- a) încălcarea dispozițiilor privind îndatoririle deputaților prevăzute de Constituție și de legile în vigoare;
- ~~b) nerespectarea prevederilor Regulamentului Camerei Deputaților și ale Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului;~~
- c) exercitarea abuzivă a mandatului de deputat;
- d) comportamentul injurios sau calomniator la adresa unui parlamentar ori a altui demnitar în ședințele de plen, de comisii sau de birou ori în afara acestora, dar cu privire la exercitarea mandatului de parlamentar;
- e) nerezolvarea conflictului de interese;
- f) perturbarea activității parlamentare prin nerespectarea normelor de conduită, de curtoazie și de disciplină parlamentară;
- g) blocarea activității parlamentare.

SECȚIUNEA a 5-a **Sanțiuni**

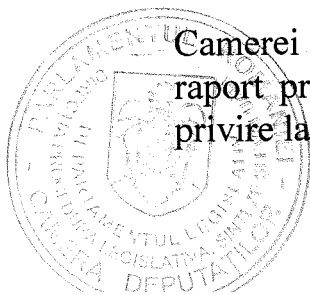
Art. 244. – (1) Abaterile de la regulament atrag următoarele sancțiuni:

- a) atenționare verbală;
- b) chemarea la ordine;
- c) retragerea cuvântului;
- d) îndepărtarea din sală pe durata ședinței;
- e) avertismentul scris;
- f) diminuarea indemnizației cu 10% pe o perioadă de maximum 3 luni pentru încălcarea legislației privind conflictul de interese.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) – d) se aplică de către președintele de ședință, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. e) și f) de către Biroul permanent al Camerei Deputaților la propunerea Comisiei juridice, de disciplină și imunități. Sancțiunile aplicate se afișează în mod vizibil pe site-ul Camerei Deputaților pe întreaga durată a legislaturii.

(3) Abaterile care implică aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) lit. e) se constată de către Comisia juridică, de disciplină și imunități, la sesizarea președintelui de ședință, a unui grup parlamentar ori la sesizarea unui deputat. Sesizarea se adresează președintelui Camerei Deputaților în termen de cel mult 30 de zile de la data săvârșirii faptei.

(4) În cazul conflictului de interese, la sesizarea Biroului permanent al Camerei Deputaților, Comisia juridică, de disciplină și imunități întocmește un raport prin care constată faptul că raportul Agenției Naționale de Integritate cu privire la existența conflictului de interese este definitiv.

(5) Comisia juridică, de disciplină și imunități soluționează sesizarea în termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea ei. Raportul comisiei se aprobă cu votul majorității membrilor prezenți, în ședință secretă, și se înaintează, de îndată, Biroului permanent al Camerei Deputaților, care în termen de 3 zile lucrătoare îl prezintă plenului Camerei Deputaților.

Art. 245. – La prima abatere de la regulament, președintele de ședință al Camerei îl atenționează verbal pe deputatul în culpă și îl invită să respecte regulamentul.

Art. 246. – (1) Deputații care vor continua să se abată de la regulament, precum și cei care, chiar pentru prima dată, încalcă în mod grav dispozițiile regulamentului vor fi chemați la ordine.

(2) Chemarea la ordine se înscrie în stenograma ședinței.

Art. 247. – (1) Înainte de a chema la ordine un deputat, președintele de ședință al Camerei îl invită să își retragă sau să explice cuvântul care a generat incidente și care ar da loc la aplicarea sancțiunii.

(2) Dacă expresia întrebuințată a fost retrasă sau regretată ori dacă explicațiile date sunt apreciate de președintele de ședință ca satisfăcătoare, sancțiunea nu se mai aplică.

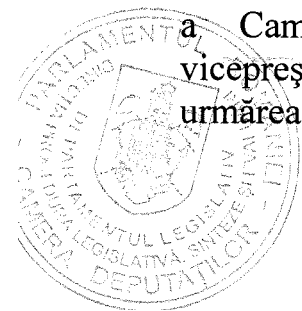
Art. 248. – (1) În cazul unor abateri grave, săvârșite de deputat în mod repetat, sau al unor abateri deosebit de grave, Biroul permanent al Camerei Deputaților poate aplica una dintre sancțiunile prevăzute la art. 244 alin. (1) lit. e) și f) pe baza raportului întocmit de Comisia juridică, de disciplină și imunități.

(2) În cazul constatării conflictului de interese se aplică sancțiunea prevăzută la art. 244 alin. (1) lit. f).

(3) Gravitatea abaterilor va fi stabilită de Comisia juridică, de disciplină și imunități.

Art. 249. – (1) Pentru menținerea ordinii în ședințele comisiilor, președinții de ședință ale acestora pot aplica sancțiunile prevăzute la art. 244 alin. (1) lit. a) – d).

(2) În cazul în care un deputat tulbură ședința comisiei sau săvârșește abateri grave, președintele de ședință îl atenționează verbal pe deputatul în culpă și îl invită să respecte regulamentul. Dacă deputatul continuă să se abată de la regulament președintele de ședință suspendă ședința și dispune eliminarea acestuia din sală. Secretarul general asigură, fără întârziere, punerea în aplicare a unei astfel de măsuri disciplinare cu ajutorul personalului din cadrul Direcției Afaceri Interne a Camerei Deputaților. Președintele de ședință al comisiei solicită vicepreședintelui Camerei în responsabilitatea căruia se află comisia respectivă să urmărească aplicarea sancțiunilor prevăzute de Regulament.

Art. 250. – Sancțiunile aplicate de Camera Deputaților se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, și pe site-ul Camerei Deputaților.

CAPITOLUL VI

Serviciile Camerei Deputaților

Art. 251. – (1) Personalul din serviciile Camerei Deputaților este condus de secretarul general al Camerei Deputaților.

(2) Secretarul general și cei 3 secretari generali adjuncți sunt numiți și eliberați din funcție de către Camera Deputaților, la propunerea Biroului permanent al Camerei, cu consultarea Comitetului liderilor grupurilor parlamentare.

(3) Secretarul general este ordonator principal de credite.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor sale, secretarul general emite ordine.

Art. 252. – (1) Camera Deputaților aprobă, prin hotărâre, bugetul propriu înaintea dezbaterii bugetului de stat și îl înaintează Guvernului în vederea includerii lui în bugetul de stat.

(2) Includerea cheltuielilor de capital în bugetul propriu se face cu consultarea Guvernului.

CAPITOLUL VII

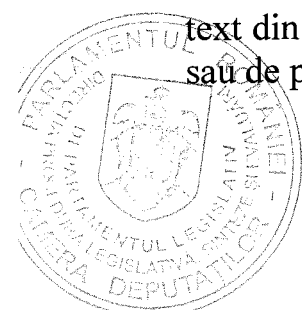
Dispoziții finale

Art. 253. – Proiectele de legi și propunerile legislative înscrise pe ordinea de zi a Camerei Deputaților și a Senatului al căror mandat a expirat își continuă procedura în Camera Deputaților nou-aleasă.

Art. 254. – Prevederile privind medierea, respectiv art. 79 – 82 și art. 139 – 141, se aplică în cazul legilor constituționale, în cazul inițiativelor legislative prevăzute la art. 155 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și în cazul examinării parlamentare a documentelor transmise de Uniunea Europeană.

Art. 255. – Camera Deputaților adoptă hotărâri potrivit procedurii prevăzute la art. 85 – 156.

Art. 256. – (1) În cazul în care se ivesc interpretări diferite asupra unui text din regulament, Comisia pentru regulament va fi sesizată de Biroul permanent sau de președintele Camerei Deputaților.

(2) Comisia pentru regulament prezintă Biroului permanent sau președintelui Camerei Deputaților, după caz, un punct de vedere privind poziția comisiei la interpretarea regulamentului.

(3) Punctul de vedere exprimat de Comisia pentru regulament poate constitui o propunere pentru modificarea sau completarea ulterioară a regulamentului, care va fi înaintată Biroului permanent al Camerei Deputaților.

~~Art. 257. – După adoptarea Legii privind Statutul deputatului și senatorului, prevederile prezentului regulament vor fi modificate în mod corespunzător^{*)}.~~

Art. 258. – (1) Termenele din prezentul regulament sunt calculate pe zile lucrătoare, cu excepția situațiilor în care, conform legii sau dispozițiilor regulamentare, se prevede altfel.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) se suspendă de la încheierea sesiunii ordinare până la începerea următoarei sesiuni ordinare, cu excepția termenelor care se referă la Guvern sau la alte instituții sau autorități publice. Pe durata în care Camera Deputaților se află în sesiune extraordinară, suspendarea termenelor se întrerupe pentru problemele înscrise pe ordinea de zi.

Art. 259. – Dispozițiile prezentului regulament pot fi modificate potrivit procedurii de elaborare și adoptare a hotărârilor Camerei Deputaților, prevăzută în prezentul regulament, cu votul majorității deputaților, în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

NOTĂ:

Proiectele de legi și propunerile legislative înregistrate până la data intrării în vigoare a Legii de revizuire a Constituției României se dezbate și se adoptă potrivit prevederilor Regulamentului Camerei Deputaților anterioare intrării în vigoare a Hotărârii Camerei Deputaților nr. 23 din 11 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 12 noiembrie 2003.

*) Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 22 ianuarie 2016, cu modificările și completările ulterioare.

